

TRT VIZYON

TRT Aylık Radyo Televizyon Dergisi

Nisan 2026 Sayı 438

TRT 48. ULUSLARARASI 23 NİSAN ÇOCUK ŞENLİĞİ

TRT

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

TRT

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

TRT

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

TRT

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

Gelecek Sensin, Peki Sırada

Ne Var?

NEFX T TRT

9

MAYIS
2026

Zorlu PSM,
İSTANBUL

KAYIT OL

next.trt.net.tr

Gelecek Çocukların!

Millî iradenin tecellîgâhı olan Türkiye Büyük Millet Meclisinin açılışının 106'ncı yıl dönümünü ve 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nı gururla idrak ettiğimiz bir nisan ayını daha geride bıraktık. TRT olarak, 23 Nisan'ı 48 yıldır tüm dünya çocukları için uluslararası bir şenliğe dönüştürüyoruz. Bu müstesna bayram vesilesiyle farklı ülkelerden ve farklı kültürlerden çocukları Türkiye'de bir araya getiren TRT Uluslararası 23 Nisan Çocuk Şenliği, bu yıl da umut, merhamet, adalet ve kardeşlik gibi değerlerin çocukların saf dünyasındaki anlamını pekiştiren güçlü bir buluşma zemini oldu.

Bu yıl "Gelecek Çocukların" mottosuyla gerçekleştirdiğimiz şenliğimiz kapsamında, 27 farklı ülkeden 500'ün üzerinde çocuğu ülkemizde ağırladık. Misafirlerimizle birlikte TRT Genel Müdürlüğümüzde anlamlı bir gün geçirdik, Anıtkabir'i ve Gazi Meclisimizi ziyaret ettik. Şenliğimizin finalini ise Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın himayelerinde, Cumhurbaşkanlığı Külliyesi'nde gerçekleştirdiğimiz gala programıyla yaptık. Programımızda, farklı coğrafyalardan gelen çocukların aynı sahnede kendi kültürlerini yansıtan gösteriler sergileyip aynı sevinçte buluşması, dostluğun ve kardeşliğin en güzel örneklerinden birini ortaya koydu.

Ortaya çıkan bu tablo, yarım asra yaklaşan bir tarihe sahip TRT Uluslararası 23 Nisan Çocuk Şenliği'nin önemini bir kez daha idrak etmemize vesile oldu. Çocukların sevgi, saygı ve birlikte yaşama kültürü etrafında buluşmasına imkân sağlayan bu kıymetli organizasyon, aynı zamanda ülkemizin küresel ölçekte inşa ettiği güvene yayıncılık cephesinden katkı sunmaktadır. Dünya çocuklarının bu program vesilesiyle bir araya gelmesi, birbirleriyle kucaklaşması ve ülkemiz ile kendi ülkeleri arasında gönül köprüleri kurması, şenliğimizin bir gönül işi olmasının yanında, bir kültürel diplomasi faaliyeti olduğunu da göstermektedir. Böylesi bir öneme sahip programımız çerçevesinde bir araya gelen çocukların, Türkiye'de tecrübe ettikleri kardeşlik ikliminden aldıkları ilhamı; sevgi, saygı ve dostluk anlatılarıyla büyütüp çoğaltacaklarına canıgönülden inanıyorum.

TRT olarak, yalnızca böylesi uluslararası organizasyonlarla değil, yapım kalitemiz ve içerik çeşitliliğimizle de yayıncılık alanında etkimizi derinleştiriyoruz. Bu doğrultuda, nisan ayında uluslararası dijital platformumuz "tabii"de izleyiciyle buluşturduğumuz yeni dizimiz "Kara Kış" ve "Gassal"ın merakla beklenen üçüncü sezonu, yerli ve özgün hikâyelerle kurduğumuz güçlü anlatı dünyasının seçkin örnekleri oldu.

Öte yandan, TRT ortak yapımı üç filmimizin 79'uncu Cannes Film Festivali Ana Yarışması'nda Altın Palmiye için yarışacak olması, kültür-sanat alanındaki üretim kapasitemizin ve uluslararası ölçekte yakaladığımız nitelikli çizginin somut bir göstergesi niteliğindedir.

Yürüttüğümüz bu çok boyutlu faaliyetler, Türkiye'nin küresel ölçekte inşa ettiği etki alanına da kıymetli katkılar sunmaktadır. Nitekim TRT olarak, Antalya Diplomasi Forumu'na sağladığımız iletişim desteğiyle, küresel meselelerin güçlü bir iş birliği ve anlayış zemininde ele alındığı bu önemli forumun görünürlüğüne katkıda bulunmayı sürdürdük.

Yayıncılık alanındaki bu bütüncül yaklaşımımızla; milletimizin birikimini, değerlerini ve medeniyet tasavvurunu daha geniş coğrafyalara ulaştırmaya ve medya alanında hakkaniyeti önceleyen bir perspektifin güçlenmesine katkı sunmaya devam ediyoruz.

Bu vesileyle, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nın tüm dünya çocuklarına barış ve huzur getirmesini diliyor; Cumhuriyetimizin Banisi Gazi Mustafa Kemal Atatürk başta olmak üzere, ülkemizin istiklali ve istikbali uğruna canını ortaya koyan tüm kahramanlarımızı rahmet ve minnetle yâd ediyorum.

Prof. Dr. Mehmet Zahid Sobacı
Genel Müdür

İÇİNDEKİLER

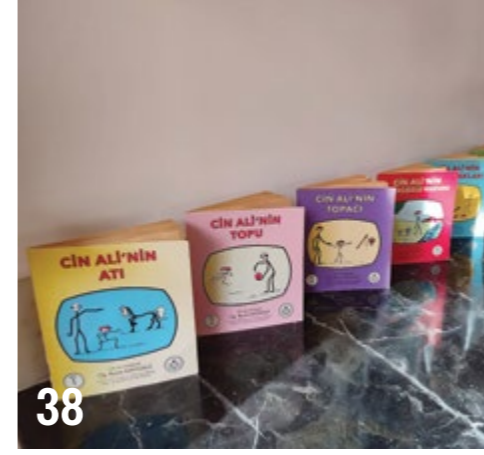
10

20

26

TRT

TÜRKİYE RADYO TELEVİZYON KURUMU ADINA YAYIN SAHİBİ
Prof. Dr. Mehmet Zahid SOBACI

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Masum EKİNCİ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Ceren BÖLÜKBAŞIOĞLU

EDİTÖR

Ela GÜRMAN
Meral ÜNSAL
Cihad ŞAHİNOĞLU

YAZI KURULU

Ela GÜRMAN
Meral ÜNSAL
Özlem KARADAYI DOĞAN
Öztürk Miraç SARAL
Umay KARADAĞ
Yeliz KARAKÜTÜK
Ömer KARA

KONUK YAZAR

Elif ARISOY CİNCİOĞLU

GRAFİK TASARIM

Metin Murat GİRAY

YÖNETİM YERİ

TRT GENEL SEKRETERLİK
TRT SİTESİ B BLOK KAT: 11
ORAN/ANKARA
06550

Tel : (312) 463 23 00

Faks: (312) 463 23 07

ISSN 1308-7495

YAYIN TÜRÜ

Yaygın/Süreli

BASIM TARİHİ

28 Nisan 2026

SAYI

438

BASILDIĞI YER

Semih Ofset Matbaacılık Tic. Ltd. Şti.
Büyük Sanayi 1.Caddesi No:74/1 İskitler
Altındağ/ ANKARA
Tel : (312) 341 40 75
www.semihofset.com.tr

www.trt.net.tr/vizyondergisi

facebook.com/TRTVizyonDergisi

instagram.com/trtvizyon

trtvizyon@trt.net.tr

1 Başyazı

10 Ayla Kara'ya veda
Şehit öğretmenimizi anıyoruz

14 Antalya Diplomasi Forumu
"Yarını Tasarlarken Belirsizliklerle Baş Etmek" temasıyla gerçekleşti

20 Ay'a yolculuk
Yıllar sonra insanlık bir kez daha onu konuşuyor

26 TRT Uluslararası Film Platoları
Güçlü teknik altyapısı ve yüksek prodüksiyon kapasitesi ile sektörde öncü

30 "Gelecek Çocukların"
23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramımız kutlu olsun

38 Cin Ali Müzesi
Çocukluk arkadaşımızın izini Ankara'da bulduk

44 TRT Avaz, yeni yaşını ve Nevruz'u coşkuyla kutladı
Ortak dünyamızın, ortak sesleriyle unutulmaz bir konser

56 "Temiz Para"
Absürt bir kara komedi şimdi 'tabii'de

64 "Ömür Boyu"
Filistinli bir annenin direnişi

68 Hayatı daha yaşanılır kılmak için
"İyiliğin Çekim Gücü" TRT Belgesel'de

74 TRT Ortak Yapımı filmler Cannes Film Festivali'nde
Dünyaca ünlü yönetmenler Altın Palmiye için yarışacak

Her gün “Dünya Günü” olmalı

22 Nisan Dünya Günü, çevresel farkındalığı artırmak ve gezegenimizi korumak amacıyla ilk kez 1970 yılında kutlanmaya başlanan bir gün. 1968 yılında yaşanan büyük petrol sızıntısının binlerce deniz canlısının ölümüne yol açmasının ardından kutlanmaya başlanan bu özel gün, zamanla uluslararası bir boyut kazandı.

Günümüzde 200’e yakın ülkede kutlanan Dünya Günü, bireyleri “küresel düşün, yerel hareket et” prensibiyle somut adımlar atmaya teşvik ediyor. Elektronik cihazların fişini çekmek, su tüketimini azaltmak, dijital bankacılığı tercih etmek ve et tüketimini sınırlamak gibi alışkanlıklar, bireysel düzeyde sürdürülebilir bir gelecek inşa etmenin anahtarı olarak karşımıza çıkıyor. Doğa üzerindeki insan ayak izini azaltmayı ve iklim kriziyle mücadeleyi her yıl yeniden gündemin merkezine taşıyan 22 Nisan tarihi, aslında bu tür alışkanlıkları her güne yaymak için bir başlangıç olabilir.

Fotoğraf: Depophtos

106 yıldır gururla, coşkuyla...

23 Nisan denilince göğsümüz bir değil birkaç kez kabarrır. Uzun, mucizevi ve meşakkatli bir mücadeleye yön verirken milletin iradesinden güç almak için, 23 Nisan 1920'de Türkiye Büyük Millet Meclisi açılır ve ülke gerçek sahiplerine yani millete teslim edilir. TBMM, Hacıbayram Camisi'nde cuma namazı kılınıp, kurbanlar kesildikten sonra açılır ve "Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" ilkesini yerleştirerek kurtuluş mücadelesinin en önemli safhalarından birisi olur. Türkiye Büyük Millet Meclisinin 106 yıl önce 23 Nisan'da açılması aynı zamanda cumhuriyete geçişin en büyük temellerinden biri olur. Millî Mücadele'nin Başkomutanı Gazi Mustafa Kemal Atatürk, daha sonra bu özel günün bayram olarak kutlanmasına karar verir ve bir süre sonra da bu bayramı çocuklara armağan eder. Çünkü o, yükselen yeni nesli "istikbalin evladı" olarak görüyor, bağımsızlığın koruyucusu olarak çocukların saflığına ve azmine inanıyor ve onları çok seviyordu. Gazi'nin çocuklara duyduğu bu güvenle yükselen bağımsızlık meşalesi, milletin hürriyet sevdasının kuşaktan kuşağa aktarılan en kıymetli mirasıdır. 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramımız kutlu olsun.

Fotoğraf: AA

Frig Vadisi'nin güzellikleri

Türkiye, her köşesinde ayrı bir hikâye barındıran muazzam bir coğrafya. Gezinler, baharla birlikte rotalarını sadece deniz kıyılarına değil, i bölgelerin tarihi ve doğal zenginliklerine de çeviriyor. Fotoğrafımızda güzel bir enstantaneye takılan Emre Göleti, Frigya'nın binlerce yıllık mirasını gezginlerle ve macera severlerle cömertçe paylaşıyor.

Afyon şehir merkezine yaklaşık 50 kilometre uzaklıkta yer alan Emre Göleti, Frig Vadisi'nin gizemli atmosferinin solunabileceği devasa bir açık hava müzesi. Yaklaşık 5 kilometrekare yüz ölçümüne sahip göletin derinliği yer yer 3 metreyi aşıırken, suyun kıyısında yükselen Frig Kaya Anıtları âdeta zamanın durduğunu hissettiriyor.

Bu yaz yapılacaklar listesine sayısız olasılıkla birlikte Emre Göleti'ni eklemek ve g l n dingin sularını izledikten sonra, hemen kıyıda yer alan ve manevi huzurun adresi olan Yunus Emre Tekkesi'ni ziyaret ederek Anadolu'nun kadim ruhuna bir yolculuk yapmaktır da mümkün.

Fotoğraf: Depophotos

Bir öğretmenin son dersi

15 Nisan'da matematik öğretmeni Ayla Kara, son dersini öğrencilerine bedenini siper ederek verdi. Geride hiç açılmayan sınav kâğıtları, yarım kalmış defterler ve öğrencilerinin isimleri kaldı. Şehit öğretmenin bıraktığı miras, bütün bir yurda verilen son bir ödevdi.

Türkçe en yalın tarifile hikmetli bir dil. Hemen her kelimesinde bir giz ve ulviyete sahip. Eğer merakınız varsa bu işe; ipek bir atlas halıdan hav alır gibi eğildiğinizde kelimelerimize, çektiğiniz her iplik sizi umulmadık yerlere yolculuğa çıkarır. Mesela yas. En eski Türkçe kelimelerimizden biri. Neden tutulur yas? İbadet gibi bir ödev midir de oruç ve onu aynı fiille anlatırız? Apaydınlık bir gök cisminin gölgelenmesi midir kastımız yoksa? Yahut verilen bir söz müdür de tutarız onu? Öyle zannediyorum ki cevap hepsi. Yas; insanların göz kamaştıran ruhlarını gölgeleyen, kaybın

hatırasını yaşatmaya verilmiş bir sözün âbid ciddiyetiyle ifa edilmesidir. O hâlde gelin; yaşlı, yaşlı olduğu kadar da vakur gönüllerin ne kaybettiğini bir de buradan dinleyin.

Tüm yaşamı eğitimle geçti
Şehit öğretmen Ayla Kara... Kim olduğunu anlarsak, onun kaybının ne denli büyük olduğunu daha iyi anlaşılır. O yüzden evvela, adını bir faciayla duyduğumuz bu öğretmenin yaşamından bahsedelim: Evliya Çelebi Seyahatnamesi'nde Manisa'nın Turgutlu ilçesi için "Evsaf-i şehri-azim-i Durkutlu" yani "azimli insanların şehri" der. Bu tepesinde haklıdır da. Nitekim öyküsü bu güzel

ilçenin kırsal mahallelerinden Urganlı'da başlayan Ayla Kara'nın azmi örnek olacak cinstendir. 1987 yılında Turgutlu Lisesi'nden mezun olur. Yolu oradan Bursa'ya, Uludağ Üniversitesi'ne düşer. Matematik Bölümü öğrencisidir. Duygusal zekâsı da analitik becerisi kadar yüksektir. Kaldığı yurt, hayatının aşkını bulmasına vesile olur. Birkaç yıl sonra evleneceği Ramazan Kara ile o yurttan tanışır. Ramazan Bey de aynı okulda İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'nin öğrencisidir. Evlendikten sonra ne eşinin memleketi Kahramanmaraş'a ne de kendi memleketi Turgutlu'ya; onlar için bir sevdâ olan İstanbul'a yerleşirler. 10 sene böyle geçer. Ah İstanbul! Kimi

bağrına basmıştır ki? Ekonomik sıkıntılar, kalabalık, yaşam zorluğu derken güç bir karar almaları, nereye taşınacaklarını belirlemeleri gerekmiştir. Kararlarını Kahramanmaraş'tan yana kullanırlar...

"Ayla" kelimesi Türkçede "haleler" anlamına gelir; tek bir hale değil, çoğul. Bir öğretmenin adı, ardında bıraktığı koruma çemberlerinin de adı oldu.

Kahramanmaraş günleri
Kahramanmaraş... Şiir gibi bir şehir. Coğrafyasına baksanız Akdeniz, sınırlarına baksanız Türkistan, yaşayışına baksanız Medine-i Münevvere... Bu mümbit topraklar kimleri yetiştirmemiş ki? Necip Fazıl Kısakürek, Abdurrahim Karakoç ve Âşık Mahzuni Şerif gibi sayısız yazar, şair ve fikir insanının şehri. Sevmemek çok güç hâliyle... Ayla öğretmen için de durum böyleydi. Geldiği şehir, bir anda bütün büyüyle onu içine çekti. Çekik gözleri, duduru gönülleriyle pırlanta gibi bu Avşar çocuklarına öğretmenlik yapıyordu. Öyle bir eğitim anlayışı benimsemişti ki, fen bilimleri ve ahlak âdeta onda tecessüm ediyor; bizzat rol model olarak hem başarılı hem de tertemiz gönüllü nesiller inşa ediyordu. O yıllarda iki evladı vardı: Dilara ve Furkan. Yıllar sonra bir kez daha evlat sevinci yaşadı: Ertuğrul... Her üçü de hem öğrencisi hem evladıydı. Fakat üç evladının da sınıf arkadaşları, annelerinin öğretmen olduğunu bilmezdi. Çünkü sınıftaki tüm öğrenciler onun evladıydı ve o her evladına eşit muamele ederdi.

Ondan miras bir hatıra
Ne denli yüksek bir gönle sahip olduğunu şöyle açalım: kızı Dilara'yı oturdukları mahalledeki Mimar Sinan İlköğretim Okulu'na göndermişti. Kızının sınıfında bir de akrabaları vardı. Annesi babası ayrılmış, tıpkı kendileri gibi İstanbul'dan yeni taşınmış, psikolojik ve ekonomik açıdan tarumar olmuş, üvey anne elinde her gün eziyet gören bir çocuğu bu. Yoksuldu da... Gönlü kaldırmadı bunu. Bir gün kızının önlüğünün cebine, öğretmen maaşıyla biriktirdiği bir miktar parayı sıkıştırdı. Teneffüse bu arkadaşıyla birlikte çıkmasını ve kantine gitmelerini tembihledi. Dediği gibi de yaptı kızı. Koşup oynarlarken

Şehit öğretmen Ayla Kara ve eşi Ramazan Kara

arkadaşını kantine sırasına çekti. Fakat çocuk mahzun. Çünkü bir şeyler alacak parası yok. "Ne istersin" diye sordu arkadaşına, yanıt alamadı. Bu kez çıkarıp cebindeki tüm parayı ona verdi. "Annem verdi bunu, kimseye söylemeyeceğim" diye de fısıldadı kulağına... Zannediyorum bu satırları okuyan herkesin aklına önce: "Nereden biliyorsun?" sorusu geliyordur. Biliyorum, çünkü o eziyet gören, itilip kakılan ve Ayla öğretmen tarafından

sahip çıkılan çocuk bizatihi bu satırların yazarı, bendenizdi.

Vücudunu öğrencilerine siper etti
Her mesleğin insan üzerinde bir tesiri vardır. Haberciliğin de var. Algılar ve duygular bir müddet sonra nasırlaşır. Acıya maruz kala kala, acıya duyarsızlaşır insan. Öyle de olmalı sanırım. Aksi takdirde derin bir depresyon kaçınılmazdır çünkü. "Bad news is good news" yani "Kötü haber, iyi

Kahramanmaraş'ta okul saldırısında hayatını kaybeden çocuklar 23 Nisan'da mezarları başında anıldı

Ayla öğretmen Kahramanmaraş Yedikuyular Kayak Merkezi'nde bir aile buluşmasında

haberdir.” derler mesleğimizde. Ne acıdır bu! Ben de amcaoğlumun eşi Ayla ablamın, şehit öğretmenimizin vefatının haberini işte böyle öğrendim: Bir “bad news” olarak, ekrandan. Peki o gün aslında ne oldu? Ne oldu da 56 yaşında, itibarla anılan başarılı bir öğretmen yaşamdan koparıldı? Yakından bakalım.

Tarih 15 Nisan 2026, öğle saatleri.

Ayser Çalık Ortaokulu'nun sekizinci sınıf öğrencisi, 14 yaşındaki İsa Aras Mersinli,

sırt çantasında babasının beş tabancası ve yedi şarjörüyle koridora girdi. Babası, emniyet müfettişiydi; silahlar da onundu. Planladığı saldırının asıl hesabı teneffüsün kalabalığıydı. Hesabı, çocukların koridorda toplandığı o iki dakikaydı. Fakat tuvalete gelen iki kız öğrenciyi gören saldırgan sabırsızlandı, erkenden ateş açtı. Ardından 5/E sınıfına yöneldi. O anda dersteği öğretmen Ayla Kara sesleri duyunca öğrencilerini öğretmen masasının altına

İstanbul günlerinden hatıra, Ayla öğretmenin çocukları Dilara (ortada) ve Furkan (sağda), Ömer Kara'nın (ortada) 6'ncı yaş gününü kutlarken

sakladı. Sığmayanlara da vücuduyla siper oldu. Başına, sırtına ve bacağına toplam 6 kurşun isabet etti. Onunla birlikte küçük öğrencilerine de... Katliam planı bitmemiştir, yan sınıfa girdi. Orada da ateş açtı. Kan donduran bu olayda Ayla öğretmenle birlikte öğrenciler de yaşamını yitirdi.

Masanın altına öğrencilerine bıraktı, kendine sığınacak yer aramadı. Altı kurşunun isabet ettiği beden, son dersinde matematiği değil, fedakârlığın tanımını öğretiyordu.

Boş kalan sıralar

Menfur saldırının aşıklık katili öldü. Ancak masum öğretmen ve öğrencileri de hayattan kopardı: Onların beslenme çantası, üzerine çizili mavi-sarı çıkartmalar, boyalı kalem kutuları ve ertesi güne hazırlanmış ödev defterleri asılı kaldı. Ve hiç açılmayan sınav kağıtları... Ayla öğretmenin koruduğu sağ kalan çocuklar, işte bu sekiz arkadaşının ağırlığıyla büyüyecek. Bu da bir öğretmenliğin görünmez ödevlerinden biri olmalı: Kurtarılabilenlere, kurtarılmayanların isimlerini öğretmek. Bu isimleri bir yoklama defteri gibi, başkaca hiçbir söze gerek duymadan okuyoruz: Şuranur Sevgi Kazıcı, Zeynep Kılıç, Furkan Sancak Balal, Bayram Nabi Şişik, Belinay Nur Boyraz, Adnan Göktürk Yeşil, Kerem Erdem Güngör, Yusuf Tarık Gül.

Masumların “haleleri” yaşayacak

Kelimeler dedik ya başta, “Ayla” kelimesi de “haleler” anlamına gelir. Dikkat rica ederim, “hale” değil, “haleler”. Artık bu ad, bir kimliğin, bir mesleğin etrafında sessizce örülmüş bütün halkaların da ortak adı. Şanlıurfa Birecik'te bir cadde, Kahramanmaraş Ekinözü'nde yapılacak bir park, Ankara'da Atatürk Orman Çiftliği'nin içindeki Öğretmen Hatıra Ormanı, onun ve öğrencilerinin adına dikilmiş iki bin fidan. Bunları bir oldubittiye ad verme telaşı olarak okumamak gerek. Çünkü bir adın onca yere yazılışı, o ismin kendi anlamının bir topluma dağıtılmasıdır. Ayla, her yere bir ışık halkası. Ayla, her yere bir koruma çemberi. Ayla, her yere bir siper...

Şehit öğretmenin ardından

56 yaşında öğrencilerini koruduğu sırada şehit düşen öğretmen Ayla Kara, Kahramanmaraş'ın Onikişubat ilçesine bağlı Tekir mahallesi kabristanına defnedildi. Cenazesinde gözyaşları sel oldu aktı. Cenaze sonrası TRT Vizyon dergisine konuşan eşi ve evlatları ise tarifsiz acılarına rağmen, bir şehidi uğurlamanın vakarını taşıyordu.

Eşi Ramazan Kara: “Ayla Hoca kurtardı”

Üniversitenin yurdunda tanıştık. Yıl 1989. O tarihten bu yana tanışıyoruz. Evlendik. On yıl İstanbul'da yaşadık. Ben mali müşavir olunca Kahramanmaraş'a geldik. Eşim önce çok gelmek istemedi. Ama beni çok sevdiği için bir ay sonra eş durumundan tayin yaptırdı, Maraş'a geldi. Çocukları çok severdi. İşini çok severdi, işine çok özen gösterirdi. Bana hep, “Benim ilacım sensin,” derdi “Artık ilaca gerek duymam.” Olay günü saat 10'a kadar beraberdik. Olay 13.30'da gerçekleşmiş. 13'e doğru, derse girmeden beni aradı. Sesi iyiydi. “Şu iki üç günden beri işlerim çok iyi gidiyor.” dedi. Altın günü çıkmıştı, ondan bahsediyordu. Pazar günü kız kardeşine “Ben şehit olacağım,” demiş. Kız kardeşi “Ne konuşuyorsun?” deyince yine aynı cümleyi kurmuş: “Şehit olacağım.” İki üç ay önce de bana aynı şeyi söylemişti. Salı'yı çarşambaya bağlayan gece, yani olaydan bir önceki gece, ben Ayla Hoca'yı rüyamda gördüm. Melek gibi uçup gidiyordu. Bir anlam veremedim, “Böyle bir rüya gördüm,” dedim ona. Ertesi gün bu elim hadise gerçekleşti. O gün sendikanın iş bırakma çağrısı vardı. Bana “Gideyim mi, gitmeyeyim mi?” diye sordu. “Sen bilirsin.” dedim. Okula gitti. Aynı soruyu müdüre de sormuş. Müdür, “Buraya kadar geldik, derse gir.” demiş. Güle oynaya giriyor sınıfa, elim hadise böyle gerçekleşiyor. Katilin niyeti kızlar tuvaletinde altı tane silah saklamak; teneffüste çok daha büyük bir katliam yapmaktı. Ama Rabbim ona o fırsatı vermedi. Teneffüse üç dakika kala, iki kız öğrenciyi görünce sabırsızlanıp onlara ateş açıyor. Öğrencilerden biri bizim eşimin sınıfına kaçıyor. Saldırgan da peşinden sınıfa girip ateş etmeye başlıyor. Biraz önce bir veli geldi yanıma, “Benim kızımı Ayla Hoca kurtardı. Öğretmen masasının altına saklamış.” dedi.

Oğlu Furkan Kara: “Annem beni utandırdı”

Anneliğin iç güdüsü olarak koruma en başta gelir. Annemin göstermiş olduğu davranış, çocuklara siper olması, aslında öğrencilerini kendi çocuklarından ayırt etmediğini açıkça ortaya koydu. Hatta geçen ramazan ayında çocuklarla güzel bir iftar programı da ayarlamıştı. Onlarla tanışmama vesile oldu; kendi sınıfıyla böyle tanıştım. Bir anne kendi oğluna ne yaparsa, kendi çocuklarına ne yaparsa, aynısını öğrencilerine yapmakta gerçekten çok gayretliydi. En son öğrendiğim hadise de zaten şu: Üç dört tane çocuğu öğretmen masasının altına saklamış. Ben okula ilk giderken şöyle düşünüyordum: “Annem acaba çok korkmuş mudur, çok paniklemiş midir?” Annem aslında beni utandırdı. Korkmanın bir yanında kendisi öğretmen masasına saklanabileceken veya arkasında gizlenebileceken, ilk yaptığı davranış çocukları saklamak olmuş. Bu noktada annemin yaptığı kahramanlık karşısında ben gurur duyuyorum. Kendim adına ve ülkemiz adına ona minnettarız. Annemin yanlarına bırakmak istediği en büyük miraslardan bir tanesi şuydu: Öncelikle vatanına, milletine saygılı, sevgi dolu, sağduyulu ve yumuşak kalpli öğrenciler yetiştirmek. Kendisi yumuşak kalpli bir insandı. Bu özelliklerinin yanında Türkiye Cumhuriyeti için her türlü fedakârlığı yapmaya hazır öğrenci yetiştirme profiline sahipti.

Kızı Dilara Kara: “Yine de gitsin derdim”

O gün grev olmasına rağmen, çocukları çok sevdiği için, “Sınavlarına az kaldı, bir şey daha öğretebilir miyim?” diye düşündü. Aynı zamanda nöbetçiydi. “Birinin başına bir şey gelir mi?” diye gitti. Yoksa gitmemesi gereken bir gündü. Bir gün önce Siverek'te çok kötü bir olay yaşanmıştı. Ama kendi hakkını değil de çocukların birinin başına bir şey gelmesin diye gitmeyi tercih etti. Annem hep destek oldu bizlere. Kardeşlerim olsun, ben olsun, çok şükür hepimiz iyi yerlere geldik. Hepimiz bir meslek sahibiyiz annem sayesinde. O gitti ama arkasında çok güzel şeyler bıraktı. İyi ki o küçük çocukların canını kurtarmış. Onların önünde çok yol var diyorsun kendine. “Bir daha sorsalardı, annen o gün yine okula gitsin miydi?” deseler, bilmiyorum. Gitsin derdim sanırım. Çünkü oradaki çocuklar ne yapacaktı annem olmasa? Onlar daha çok küçük. Bir taraftan ben de şu an ne yapacağımı hiç bilmiyorum annemsiz. Kaç yıl önce mezun olmuş öğrencileri geliyor şimdi yanıma. On yıl, on beş yıl önce annemin okuttuğu, benden neredeyse büyük öğrenciler geliyor. Annemi unutmamışlar; onun nasıl bir öğretmen olduğunu unutmamışlar. Ama şöyle bir durum var: Bunu yapan katilin de annesi öğretmen. O yüzden çocuklarımızı çok iyi yetiştirmemiz gerekiyor.

Diplomasinin kalbi Antalya'da attı

Diplomasi, siyaset ve iş çevresinden üst düzey isimlerin katıldığı Antalya Diplomasi Forumu'nun 5'incisi "Yarını Tasarlarken Belirsizliklerle Baş Etmek" temasıyla 17-19 Nisan tarihleri arasında gerçekleştirildi.

Siyasi liderler, diplomatlar, kanaat önderleri ve akademisyenler gibi diplomasi alanında çalışan profesyoneller bu yıl da Antalya Diplomasi Forumu (ADF)'nda bir araya gelerek üst düzey bir buluşma gerçekleştirdi. Forum, uluslararası sınamaları ele almak ve fikir alışverişinde bulunmak amacıyla diplomasi, siyaset ve iş çevrelerinden bölgesel ve küresel aktörleri buluşturan bir platform olarak önemli

konuları masaya yatırıyor. Bu yıl 5'incisi yapılan forumda, üç gün boyunca küresel diplomasi nabzı tutuldu, ikili görüşmelerde, oturumlarda, panellerde ve basın toplantılarında önemli konular ele alındı. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın himayelerinde ve Dışişleri Bakanlığının ev sahipliğinde düzenlenen Antalya Diplomasi Forumu (ADF) 17-19 Nisan tarihleri arasında gerçekleşti. TRT ise düzenlenen Forum'da "Global İletişim Ortağı" olarak yer aldı.

Gelecek nesiller için daha barışçıl, istikrarlı ve dayanıklı bir dünya

Antalya Diplomasi Forumu resmî sitesinde, gerçekleşen buluşmanın içeriği hakkında bilgiler şu sözlerle paylaşıldı: "Jeopolitik gerilimler, değişen güç dengeleri, yükselen ticaret engelleri ve çok taraflılık üzerinde yoğunlaşan baskı karşısında, mevcut küresel ortama, giderek artan bir öngörülemelik damga vurmaktadır.

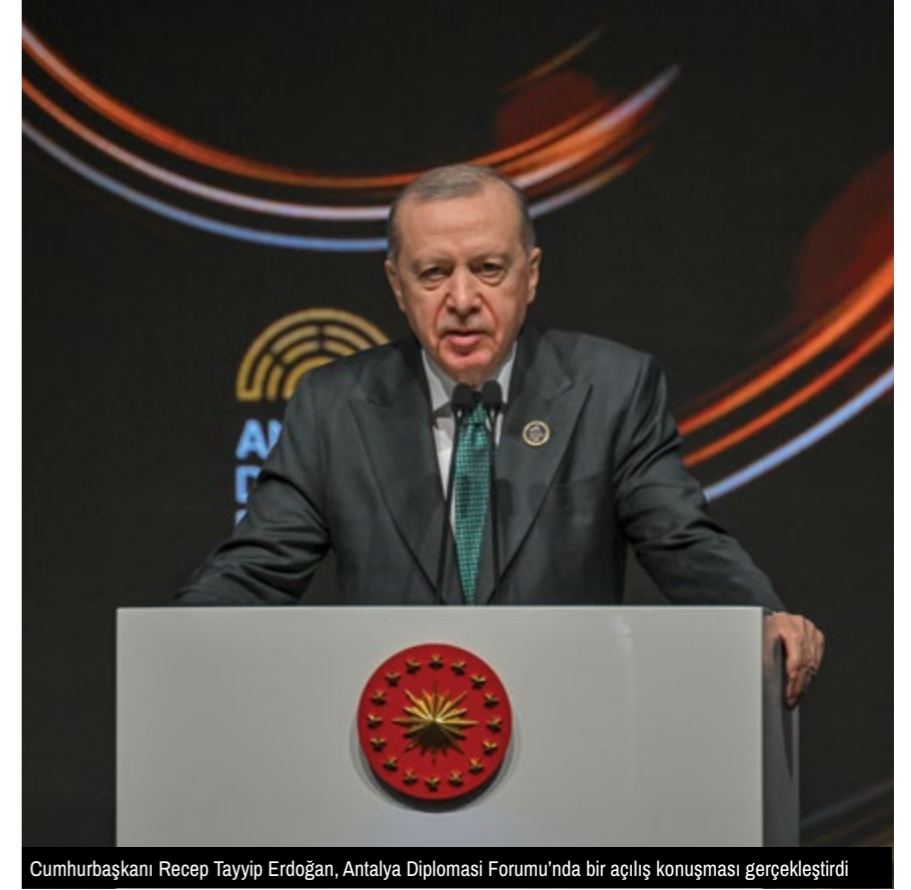
Çatışmaların çözümsüz kalmaya devam etmesi, kutuplaşmanın derinleşmesi ve stratejik rekabetlerin yaygınlaşması, dünya genelinde pek çok kritik sorunun insanları etkilemeyi sürdürmesine neden olmaktadır. Bu sınamaların aşılabilmesi ve daha kapsayıcı, adil ve etkin bir uluslararası sisteme doğru ilerlenebilmesi için uluslararası iş birliği, diyalog ve dayanışmanın güçlendirilmesi büyük önem taşımaktadır.

ADF 2026, liderleri, karar alıcıları, diplomatları, akademisyenleri, iş dünyasından uzmanları, medya ve sivil toplum temsilcilerini bir araya getirerek, belirsizlikleri en iyi şekilde yönetmenin, aciliyet arz eden sorunları ele almanın ve gelecekteki sınamalara hazırlanmanın yollarını araştıracaktır. Katılımcılar, açılış oturumlar ve ikili görüşmeler aracılığıyla küresel eğilimleri ve bölgesel dinamikleri tartışacak, olası çözümler hakkında fikir teatisinde bulunacak ve en iyi uygulama örneklerini paylaşacaklardır. Forum, diyalogun teşviki, güvenin yeniden tesisi ve daha güçlü bir iş birliği içine girilmesi bakımından bir kez daha önemli bir platform teşkil edecek; gelecek nesiller için daha barışçıl, istikrarlı ve dayanıklı bir dünyanın inşasına yönelik yol haritasının şekillendirilmesine katkı sağlayacaktır."

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Antalya Diplomasi Forumu'nda yaptığı açılış konuşmasında, mevcut uluslararası sistemin ahlaki ve varoluşsal bir kriz içinde olduğunu vurguladı.

Üst düzey katılım

Antalya Diplomasi Forumu'nun bu yılın teması olan "Yarını Tasarlarken Belirsizliklerle Baş Etmek", daha iyi bir gelecek inşa edebilmek için sorunları öğörebilmenin ve etkin biçimde ele alabilmenin önemine vurgu niteliğinde. Bu tema, risklerin ve fırsatların tespiti, stratejilerin geliştirilmesi ve elde edilen birikimin somut eylemlere dönüştürülmesi yoluyla gelişmelerin önünde yer alınması gerekliliğinin altını çizmek amacıyla belirlendi. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın himayelerinde ve Dışişleri

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Antalya Diplomasi Forumu'nda bir açılış konuşması gerçekleştirdi

Bakanı Hakan Fidan'ın ev sahipliğinde, küresel ve bölgesel meselelerin ele alındığı, resmî ve hükümet dışı aktörleri bir araya getiren Antalya Diplomasi Forumu, Antalya'da NEST Kongre Merkezi'nde düzenlendi. ADF bu sene, 150 ülke ve 66 uluslararası kuruluştan 6 bin 400 katılımcı, 23 devlet ve hükümet başkanı, 13 devlet ve hükümet başkan yardımcısı, meclis başkanları, 50 bakan ve 87 uluslararası kuruluşun üst düzey temsilcisini ağırladı.

Erdoğan: "Forum sadece diplomatik bir temas noktası değil, küresel aklın ve vicdanın ortak kürsüsü olan bir akıl platformu"

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Antalya Diplomasi Forumu'nda yaptığı açılış konuşmasında, mevcut uluslararası sistemin ahlaki ve varoluşsal bir kriz içinde olduğunu vurguladı. Forumu sadece diplomatik bir temas noktası değil, küresel aklın ve vicdanın ortak kürsüsü olan bir "akıl platformu" olarak nitelendiren Erdoğan, özellikle Gazze'de yaşanan soykırımı, modern düzenin yapısal çürümesinin ve meşruiyet krizinin en bariz örneği olarak gösterdi. Cumhurbaşkanı,

küresel sistemin sadece "güçlünün hukukunu" gözetmediğini belirterek, "Dünya beşten büyüktür" şiarıyla ifade edilen temsil açığı kapatılmadan ne sistem krizinin çözülmesinin ne de daha adil bir dünya inşasının mümkün olduğunu ifade etti. Konuşmasında, bölgesel krizlere ve çözüm yollarına da geniş yer ayıran Erdoğan, Pakistan Başbakanı Şahbaz Şerif'in girişimleriyle sağlanan 15 günlük ateşkesten duyduğu memnuniyeti dile getirerek, kalıcı barış için yapıcı diyalog ve diplomasinin önemine dikkati çekti. Ayrıca Türkiye'nin "Barışın Anahtarı" misyonuyla Ukrayna, Suriye ve Balkanlar gibi pek çok coğrafyada kolaylaştırıcı rol üstlenmeye hazır olduğunu ve komşularıyla iş birliğine açık olduğunu ifade ederek, Kalkınma Yolu ve Balkan Barış Platformu gibi stratejik projelerin altını çizdi. Hitabında, Türkiye'nin Avrupa'nın ayrılmaz bir parçası olduğunu ve AB üyeliği hedefini koruduğunu hatırlatan Cumhurbaşkanı Erdoğan, Temmuz'da Ankara'da yapılacak NATO Liderler Zirvesi ve Antalya'daki COP-31 gibi önemli organizasyonlarla küresel dayanışma zeminini güçlendirme kararlılığını yineledi. Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanlığı, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın

Antalya Diploması Forumu'nun (ADF) açılışında yaptığı konuşmasını, Türkçe, İngilizce ve Arapça olmak üzere üç dilde yayımladı.

Küresel diplomasiinin nabzının tutulduğu ADF 2026, 150 ülke ve 66 uluslararası kuruluştan 6 bin 400 katılımcı, 23 devlet ve hükümet başkanı, 13 devlet ve hükümet başkan yardımcısı, meclis başkanları, 50 bakan ve 87 uluslararası kuruluşun üst düzey temsilcisini bir araya getirdi.

Yoğun diplomasi

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, TRT'nin "Global İletişim Ortağı" olarak yer aldığı Belek Turizm Bölgesi'ndeki NEST Kongre Merkezi'nde düzenlenen Antalya Diploması Forumu kapsamında yoğun diplomasi trafiği yürüttü. Görüşmelerinde ikili ilişkiler ile bölgesel ve küresel konuları ele alan Erdoğan, forum kapsamında ayrı ayrı Suriye Cumhurbaşkanı Ahmed Şara, Moldova Cumhurbaşkanı Maia Sandu, Azerbaycan Cumhurbaşkanı İlham Aliyev, Slovenya

Cumhurbaşkanı Yardımcısı Cevdet Yılmaz, TRT Genel Müdürü Prof. Dr. Mehmet Zahid Sobacı tarafından TRT standında ağırlandı

Cumhurbaşkanı Natasa Pirc Musar, Komorlar Birliği Cumhurbaşkanı Assoumani Azali, Burundi Cumhurbaşkanı Evariste Ndayishimiye ve Kongo Demokratik Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Felix Tshisekedi ile bir araya geldi. Erdoğan, Katar Emiri Şeyh Temim bin Hamed Al Sani, Pakistan Başbakanı Şahbaz Şerif, Gürcistan Başbakanı Irakli Kobahidze ve Libya Millî Birlik Hükümeti Başbakanı Abdulhamid Dibeybe'nin yanı sıra Irak Kürt Bölgesel Yönetimi (IKBY) Başkanı Neçirvan Barzani ile görüşme yaptı. Cumhurbaşkanı Erdoğan, Bosna Hersek Devlet Başkanlığı Konseyi üyeleri Zeljka Cvijanovic, Denis Becirovic ve Zeljko

Komsic ile de çalışma kahvaltısında bir araya geldi.

Cumhurbaşkanı Yardımcısı Cevdet Yılmaz: "Antalya Diploması Forumu, ülkemizin güçlü diplomasi vizyonunu yansıtan kıymetli bir platform"

Antalya Diploması Forumu kapsamında çeşitli görüşmeler yaparak "Değişen Dünyada Bölgesel Sahiplenmenin Rolü" başlıklı Liderler Paneli'ne de konuşmacı olarak katılan Cumhurbaşkanı Yardımcısı Cevdet Yılmaz, NSosyal hesabından, Antalya Diploması Forumu 2026 marjında gerçekleştirdiği görüşmelere ilişkin

"Yarın Tasarlarken Belirsizliklerle Baş Etmek" ana temasıyla düzenlenen Antalya Diploması Forumu kapsamında, İsrail'in Filistin'de eğitim altyapısına yönelik saldırılarının etkilerini anlatan özel bir platform hazırlandı

Organizasyonda konuşmacı olarak da yer alan Dışişleri Bakanı Hakan Fidan, ADF 2026'nın kapanışında düzenlediği basın toplantısında gazetecilerin sorularını yanıtladı

yaptığı açıklamada şunları kaydetti: "Antalya Diploması Forumu'nun ikinci gününde Sırbistan Başbakanı ve heyeti, Sierra Leone Kıdemli Bakanı ve heyeti, El Salvador Devlet Başkan Yardımcısı ve heyeti ile verimli görüşmeler gerçekleştirdik. Küresel iş birliğini güçlendirmek, bölgesel barışa ve istikrarın sağlanmasına katkı sunmak adına önemli temaların gerçekleştirildiği Antalya Diploması Forumu, ülkemizin güçlü diplomasi vizyonunu yansıtan kıymetli bir platform olmaya devam ediyor. Türkiye olarak barışın, istikrarın ve adaletin hâkim olduğu bir uluslararası sistem için çok taraflı diplomasiyi desteklemeyi sürdüreceğiz."

Dışişleri Bakanı Hakan Fidan, dünya ve ülke gündemini ilgilendiren önemli konu başlıklarına değindi

Organizasyonda konuşmacı olarak da yer alan Dışişleri Bakanı Hakan Fidan, ADF 2026'nın kapanışında düzenlediği basın toplantısında gazetecilerin sorularını yanıtladı. Fidan, 6 Müslüman ülkenin bir araya geldiği toplantıda Gazze Barış Planı'nı ele aldıklarını, sürece ilişkin ortak iradeyi teyit ettiklerini, bölgede kalıcı barışın tesisine yönelik birlikte hayata geçirecekleri ortak planlamaları değerlendirdiklerini söyledi. Türk Devletleri Teşkilatı Gayriresmi

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın himayelerinde ve Dışişleri Bakanlığının ev sahipliğinde düzenlenen Antalya Diploması Forumu (ADF)'nda TRT, "Global İletişim Ortağı" olarak yer aldı.

Dışişleri Bakanları Toplantısı'nda ortak coğrafyanın gündemindeki meseleleri istişare ettiklerini belirten Fidan, Balkan Barış Platformu'nun üçüncü dışişleri bakanları toplantısını da forum marjında gerçekleştirdiklerini, ileriye dönük sahadaki operasyonel iş birliği adımlarını ele alma imkânı bulduklarını anlattı. Fidan, "Gazze bağlamında Sayın Cumhurbaşkanı'mızın refikaları Sayın Emine Erdoğan Hanımefendi'nin himayelerinde düzenlenen 'Filistin için Tek Yürek: Eğitimde Yıkıma Karşı Geleceği Korumak' başlıklı yüksek seviyeli oturum, forumumuzun en anlamlı buluşmalarından biri oldu." dedi. Geniş bir coğrafyadan gelen temsilcilerin, küresel ve bölgesel meselelere ilişkin perspektiflerini bir kez daha diplomasiinin merkezine koyma imkânı bulduklarını dile getiren Fidan, ADF'nin farklı görüşleri, coğrafyaları ve çıkarları aynı masada buluşturan niteliğinin bir kez daha teyit ve test edildiğini vurguladı.

TRT standında pek çok önemli isim ağırlandı

Foruma özel dijital görsellerin yer aldığı tünel

Bakan Fidan, şöyle devam etti: “Oturumlarımızda bölgesel krizlerin ancak o coğrafyanın kendi dinamikleriyle ve bölgesel aktörlerin etkin katılımıyla çözüme kavuşturulacağı fikri belirgin biçimde öne çıktı. Küresel ekonomiye dair oturumlarımız da aynı ölçüde verimli geçti. Korumacılığın yükseldiği bir çağda yatırımların, serbest ticaretin ve bağlantısallık projelerinin uluslararası istikrara yapacağı katkıyı tekrar tekrar vurgulama imkânı oldu. Jeo-ekonominin

yeniden tanımlandığı günümüzde küresel ve ulusal öncelikler arasındaki dengenin nasıl kurulacağı, çok taraflılıkların bu denkleme nereye oturacağı ve şu anda içinden geçtiğimiz krizler, etraflıca ele alındı.” Afrika’ya bu yıl da özel önem verdiklerinin altını çizen Fidan, kıtanın yatırım ve kalkınma potansiyelinin masaya yatırıldığını, aynı zamanda güvenlik ile kalkınma arasındaki kritik bağlantıyı da hassasiyetle değerlendirdiklerini söyledi. Bakan, ADF’de diplomasiyi geleneksel

sınırlardan çıkarıp yarını şekillendirecek alanlara taşıdıklarına dikkati çekti. Dışişleri Bakanı Hakan Fidan, dünya ve ülke gündemini ilgilendiren diğer önemli konu başlıkları hakkında da detaylı bilgi verdi.

Etkinlikler ziyaretçiler tarafından ilgi gördü

Antalya Diplomasi Forumu, konuşmaların, diplomatik buluşmaların ve gerçekleştirilen panellerin yanı sıra çeşitli etkinliklere de sahne oldu. Forumda, çocukların gözünden Gazze’deki insanlık dramına dikkati çekmeyi amaçlayan “Kurşun Geçirmez Düşler: Gazzeli Çocuk Ressamlar Sergisi”, “Filistin İçin Tek Yürek” temalı sergi, İsrail’in Filistin’de eğitim altyapısına yönelik saldırılarının etkilerinin anlatıldığı özel platform, 15 Temmuz Demokrasi ve Millî Birlik Günü’nün 10. yılı dolayısıyla oluşturulan “15 Temmuz Anı Odası” katılımcılar tarafından ilgi gördü. Ayrıca foruma özel dijital görsellerin yer aldığı tünel ziyaretçiler için dikkat çekiciydi. Forum’un “Global İletişim Ortağı” olarak yer alan TRT ise özel olarak hazırladığı stantlarıyla misafirlerini ağırladı.

İletişim Başkanı Duran, TRT standını ziyaret etti

ADF 2026’nın “Global İletişim Ortağı” olarak yer alan TRT’nin, bu organizasyona özel olarak kurduğu standın önemli konuklarından biri de Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanı Prof. Dr. Burhanettin

Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanı Prof. Dr. Burhanettin Duran, Antalya Diplomasi Forumu’nda TRT standını ziyaret etti

Duran oldu. Burada foruma ilişkin değerlendirmelerde bulunan İletişim Başkanı, dünyanın giderek karmaşıklaştığı ve belirsizliklerin arttığı bir dönemde Antalya Diplomasi Forumu’nun önemini vurguladı. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın liderliğinde Türkiye’nin uzun süredir etrafında istikrar, güvenlik, ekonomik iş birliği üretmeye çalıştığını ifade eden Duran, “Bu çerçevede hem ara buluculuk yapmayı hem de kendi geliştirdiği kapasiteleri savunma sanayisi de dâhil olmak üzere dost ve müttefik ülkelerle paylaşmaya hazır bir ülke ve bunun da pratiğini ortaya koyuyor.” dedi. İletişim

Başkanı Duran, buna karşın dünyanın giderek nasıl bir düzenle karşılaşılacağı belli olmadığı bir yöne çekildiğini belirterek, şöyle devam etti: “Pandemiden bu yana Rusya- Ukrayna Savaşı, Gazze’deki İsrail soykırımı ve en sonda ABD, İsrail ile İran arasındaki savaş dünyanın nereye gittiği sorusunu sorduruyor. Bilindiği üzere çok kutuplu bir dünya geliyor ama bu çok kutuplu dünya nasıl bir dünya bunu bilmiyoruz. Nasıl hizalanacağını bilmiyoruz. İşte böyle bir dünyada ADF’deki tartışmalar bizi teknoloji rekabetinden enerji krizine, oradan iklim meselelerine ve dünyadaki diğer konulara kadar hepsiyle bir araya getirdi ve bu

tartışmalar çok değerli diye düşünüyorum. Türkiye’nin ADF’yi düzenlemiş olması aslında diplomasiye verdiği önemi gösteriyor. Yani bütün bu sorunlar diplomasiyle çözülebilir. Bu kavramı öne çıkarıyoruz ve her yerden gelen temsilciler bunları anlatabiliyorlar. Burada ‘Dünya 5’ten büyüktür’, ‘Daha adil bir dünya mümkün’ diyen Cumhurbaşkanımızın vizyonu gerçekleşiyor. Bütün bu açılardan baktığımızda Türkiye sadece kıtaların buluştuğu yerdeki bir merkez ülke değil, aynı zamanda stratejik ağırlığı ve söyleyecek sözü, yapacak işi olan bir ülke olarak öne çıkmakta.”

Antalya Diplomasi Forumu’nda düzenlenen paneller Forumda dünyayı ilgilendiren konular pek çok başlık altında ele alındı

Güvenlik- Kalkınma Bağlantısı: Batı Afrika İçin Öncelikler, Yarını Tasarlarken Belirsizlikleri Yönetmek, Yerinden Edilme Krizi Karşısında Küresel Mülteciler Koruma Sistemi, Küresel Enerji Haritasının Yeniden Çizilmesi: Güvenlik ve Belirsizlik, Geniş ölçekli önyargı: İslamofobi ve İrkçılığın Dijitalleşmesi, Değişen Dünyada Bölgesel Sahiplenmenin Rolü, Aşırı Üretim, Yetersiz Beslenme: Küresel Gıda Güvenliği için Stratejik Bir Başlangıç, Filistin: Ateşkes’ten Kalıcı Siyasi Çözüme, Asya-Pasifik Güvenlik Denklemi: Rekabeti Yönetmek, Sistemik Geçiş Sürecinde Çok Taraflılığın Yeniden Değerlendirmek, Barışın Sürdürülmesine Kadınların Dahil Edilmesi: BM Güvenlik Konseyi’nin 1325 sayılı Kararının 25. Yılı, Her Şeye Rağmen Diplomasi: Ortak Noktada Nasıl Buluşulur?, Afrika’nın Geleceğine Yatırım Yapmak: Strateji, Ölçek ve Rekabet Gücü, Azalan Yardımlar, Değişen Paradigmalar: Yarının Ortaklıklarını Tasarlamak, Suriye’nin İstikrara Giden Yolu, Güney Kafkasya: Stratejik Merkez Olma Yolunda, Güvene Dayalı Ticaret: Güney Asya’da Ekonomik Entegrasyon ve İstikrarın Geleceği, New Opportunities in Connectivity, Arabuluculukta Bölgesel Sahiplenme: Afrika Boyunuza Örneği, Avrupa’nın Güvenliğini Sağlamak: NATO Ankara Zirvesi’ne Doğru Birlik ve Stratejik Yenilenme, COP31’e Doğru: Jeopolitik Sınamaların Yaşandığı Bir Dönemde İklim Eylemini Güçlendirmek, Tekno-Kutup Dünyasında Yapay Zekânın Jeopolitiği, Erişim Reddedildi: İnsani yardım faaliyetlerinde yapay engelleri aşmak, Yüksek Seviyeli Oturum: Filistin için Tek Yürek: Eğitimde Yıkıma Karşı Geleceği Korumak, Birlikte Yükselmek: Bağımsızlıklarının 35. Yılında Orta Asya Devletlerinin Küresel Konumu, Kıtalar Arası Yatırım, Nükleer Konular Mercek Altında: Kritik bir Dönüm Noktası, Balkanlar’da Barışın Sağlanması: Diyalog, İş Dünyası ve Bağlantısallık, Güç Dengesine Karşı Dengenin Gücü: Orta Güçler Kurallara Dayalı Dünya Düzenini Kurtarabilir mi?, Jeoekonomiyi İyileştirmek: Küresel ve ulusal öncelikler nasıl dengelenir?, Küresel Siyasette Ortadoğu, Belirsizliklerin Yönetilmesinde Stratejik, Latin Amerika ve Karayipler’in Geleceği (LAK): Yeni Gerçeklikler, Uluslararası Barış Arabuluculuğunda Yeni Gelişen Ortaklıklar, Terörle Mücadele: Uluslararası İşbirliğinin Yeniden Sahiplenilmesi, Jeopolitik Belirsizlikler Çağında Avrupa’nın Rekabet Gücü Paneli, Kritik Mineraller: Rekabet, İşbirliği, Güvenlik, Sıfır Toplamı Siyasetin Ötesinde Bir Orta Doğu, Kültürel Diplomasi: Bölünmeleri Birleştirmek, Güven İnşa Etmek, Bir Asırlık Dil ve Kimlik: Bakü Türkoloji Kongresi’nden Türk Entegrasyonuna...

Ay'ın karanlık yüzünde ne var?

Yarım asırlık bir uykunun ardından insanlık, kozmik okyanustaki en yakın komşusuna sadece geri dönmekle kalmadı; onun bugüne dek insan gözüyle hiç görülmemiş karanlık yüzüne ışık tuttu. NASA'nın Artemis II misyonu, Apollo döneminin rekorlarını altüst ederken, Ay'ın gizemli doğu denizlerini, yeşilimsi kraterlerini ve derin uzayın, hücresel sırlarımızı nasıl değiştirdiğini gözler önüne seriyor. Koltuklarınıza sımsıkı tutunun; 35 mach hızla atmosfere giren bir ateş topunun içinden, uzaya doğru soluksuz bir serüvene başlıyoruz.

Mah, kamer, bedir, hilal, mehtap ve benzeri sayısız kelime... Kimi ışığına söylenmiş, kimi şekline... Dünyamızın başında binyıllardır sallanıp duran gece kandiline taktığımız bu isimler ve onun türevleri olmasa, herhâlde hem edebiyatımız hem de isim hafızamız çoraklaşır. Karanlık ve ıssız gecelerimize yoldaş bu ne idüğü belirsiz beyaz küre ile yaşadığımız mesafe ilişkisi, uzaktan

uzağa bir yabancıyı sevmeye benziyor. Nitekim 4 buçuk milyar yaşında olduğunu henüz öğrenebildik. Memleketinin "Theia" adındaki bir gezegen olduğunu, Dünya ile klişe ve romantik bir çarpışma sonrası tanıştığını, yıllar içinde buz gibi soğuduğunu ve o sebeple bembeyaz kesildiğini henüz öğrenebildik. Ancak ilişkimiz birkaç on yılda daha ciddi bir hâl almaya başladı. Artık "mah" cemalini daha yakından görebiliyoruz. Fakat bir şey var ki, yüzünün hep bize dönük kısmını gördük

şimdiye kadar. Peki ya açka pakça çehresi bununla mı sınırlı? Hazırlanan, 35 mach hızla atmosferden çıkıp aya gidiyoruz.

Göklerdeki istikbal

1957 yılında Sovyetler Birliği'nin Sputnik uydusunu fırlatmasıyla başlayan soğuk savaş dönemi uzay yarışı, eşi benzeri görülmemiş bir teknolojik sıçramaya sahne oldu. İnsanlık, sadece 12 yıl gibi akıl almaz derecede kısa bir sürede, sıfırdan başlayarak 1969'da Apollo 11 ile

Ay'ın "Sessizlik Denizi" bölgesine adım atmayı başardı. Ancak 1972'deki Apollo 17 misyonunun ardından bu görkemli serüven aniden bıçak gibi kesildi. Bütçe kesintileri, değişen politik öncelikler ve dünyanın bitmek bilmeyen krizleri, insanlığı mavi yuvaya hapsedti. Peki ne değişti de 54 yıl sonra yeniden o tozlu yüzeye dönme ihtiyacı hissettik? Cevap basit: Artık sadece bayrak dikip ayak izi bırakmak için değil, orada kalmak, öğrenmek ve Mars'a giden yolda bir sıçrama tahtası inşa etmek için gidiyoruz. Artemis II programı, işte bu hedefle uzayda kalıcı insan varlığının en büyük provasını tarihe geçti.

Gökyüzüne her baktığımızda gördüğümüz o gümüş tepsi, aslında milyarlarca yıl önce yaşanmış kozmik bir şiddetin en güzel hatırası... Şimdi o hatıraya yeniden dokunma ve onunla yüzleşme vakti.

Ateşten bir ok fırlıyor

Bir uzay misyonunu efsanevi kılan şey roketlerin büyüklüğü değil, o metalik kapsüllerin içine sıkışmış insan kalplerinin cesaretidir. 1 Nisan akşamı saat 18.35'te Florida semalarını aydınlatan ateş topunun içinde, insanlığın tüm çeşitliliğini ve umudunu temsil eden dört isim bulunuyordu. Onlar, "Maşşerin Dört Atlısı" değil, "Uzayın Dört Elçisi"ydi. Bu tarihi ekibin komutasında, daha önce Uluslararası Uzay İstasyonu'nda 165 gün geçirmiş tecrübeli NASA astronotu Reid Wiseman vardı. Pilot koltuğunda, Ay'ın etrafında uçan ilk siyahi insan olarak tarihe geçen Victor Glover oturuyordu. Görev uzmanı Christina Koch, daha önce uzayda en uzun süre kalan kadın rekorunu kırmış ve şimdi de Dünya'nın alçak yörüngesinin ötesine geçen ilk kadın olarak "cam tavanları" yıldızlara kadar parçalamıştı. Ekibin dördüncü üyesi ise Kanada Uzay Ajansı'ndan Jeremy Hansen'di. Geri sayım sıfıra ulaştığında, 98 metre uzunluğundaki Özgürlük Anıtı'ndan dahi büyük bir roket ateşlendi. Araç, saniyeler içinde ses hızını aştı. İlk sekiz dakikalık tırmanışın ardından, Orion kapsülü Dünya yörüngesine ulaştı ve uzay tecridi başladı. "Kısıtlı Üç Cisim Problemi" kullanılarak

NASA'nın Artemis II roketi, 1 Nisan akşamı Florida'dan Ay'a hareket etti

hesaplanan rotaya göre, uzay aracı Ay'ın arkasından dolaşacak, Ay'ın yer çekimini bir sapan gibi kullanacak ve motorlarında bir arıza dahi olsa, fizik kuralları gereği kendi kendine Dünya'ya geri fırlatılacaktır. Yani Ay'a atılan o adım, aslında eve dönüş biletinin ta kendisidir.

Ay'ın karanlık yüzü

Tarihler 6 Nisan'ı gösterdiğinde, Orion kapsülü Ay'ın etki alanına girdiğinde, yerçekimsel olarak Dünya'nın değil, Ay'ın bir uydusu hâline gelmişti. Uçuşun altıncı gününde yaşanan bu anlar, görevin bilimsel kalbini oluşturuyordu. Daha önce

Apollo astronotları, oraya yalnızca 110 kilometre kadar yaklaşan alçak yörüngeler kullanmışlardı. Üstelik iniş yaptıkları alanlar, hep güneşin alçak açıyla vurduğu "gündüz" kısımlarıydı. Ancak Artemis II'nin yörüngesi çok farklıydı. Orion, Ay yüzeyinden tam 9 bin 650 kilometre yüksekten geçecek şekilde ayarlanmıştı. Bu yüksek irtifa, astronotlara Ay'ın devasa diskini âdeta bir basketbol topu gibi tam bir küre hâlinde görme imkânı sundu. Kapsül, Ay'ın Dünya'dan asla görünmeyen karanlık yüzüne geçtiğinde, güneş ışıkları bu bölgenin yalnız bir kısmını aydınlatıyordu. Ve pencerelerin önünde

Ay'ın karanlık yüzünü keşfeden mürettebat (soldan sağa): Jeremy Hansen, Christina Hammock Koch, Reid Wiseman ve Victor Glover

Artemis II kapsülünde birçok bilimsel çalışma da gerçekleştirildi

toplanan astronotların nefesini kesen o devasa yapı ortaya çıktı: Mare Orientale (Doğu Denizi). Yaklaşık 900 kilometre genişliğindeki bu devasa çarpma havzası, iç içe geçmiş üç dağ halkasıyla dev bir kozmik boğa gözünü andırıyordu. 3,8 milyar yıl önce devasa bir asteroidin çarpmasıyla oluşan bu yapı, bugüne dek sadece uydular tarafından görüntülenmişti. Şimdi ise ilk kez insan gözüyle, üstelik tam gün ışığında izleniyordu. Görsel şölen bununla sınırlı kalmadı. İnsan gözü, kameraların sensörlerinin yakalayamayacağı ince renk nüanslarını algılamak konusunda kusursuzdur. Ay denildiğinde aklımıza

hep soluk, gri bir çöl gelir. Ancak Artemis II astronotları Dünya'ya bağlandıklarında şaşırtıcı bir rapor verdiler. Jeremy Hansen, Hertzprung krateri ve Orientale havzası çevresinde "yeşilimsi tonlar" ve "kahverengi benekler" gördüklerini söylemişti. Pilot Victor Glover ise bazı kraterlerin içindeki çıkıntılardan "tebeşir veya karla kaplanmış" gibi bembeyaz parladığını aktardı.

Neler gördüler?

Görevin en unutulmaz anı, Orion uzay aracı Ay'ın arkasına tamamen geçtiğinde yaşandı. Dünya ile telsiz iletişiminin koptuğu o 45-50 dakikalık sessizlik

döneminde, evren astronotlara eşsiz bir gösteri hazırlamıştı. Uzay aracının konumu itibarıyla devasa Ay diski, Güneş'in tam önüne geçti. Dünya'da en fazla birkaç dakika süren tam güneş tutulması, uzayda tam 53 dakika boyunca kesintisiz devam etti. Güneş'in parlayan taç küresi simsiyah Ay diskinin etrafında alevden bir hale oluştururken, astronotlar özel gözlüklerini takarak bu manzarayı izlediler. Arka planda ise Venüs, Mars ve Satürn gezegenleri inci gibi parlıyordu. Fakat asıl şok, Güneş'in şiddetli ışığı kesildiğinde Ay yüzeyine bakıldığında yaşandı. Zifiri karanlığa bürünen Ay'ın karanlık yüzeyinde, aniden küçük ışık patlamaları belirdi. Astronotlar kendi gözleriyle art arda 6 farklı mikrometeorit çarpma flaşı rapor ettiler. Saatte on binlerce kilometre hızla Ay'a çarpan bu küçük uzay kayaları, atmosfer olmadığı için sessiz ama görsel olarak muazzam patlamalar yaratıyordu. Telsiz bağlantısı yeniden sağlandığında ve bu rapor Dünya'ya ulaştığında, Houston'daki NASA bilim odasında tam anlamıyla "sevinç çığlıkları" koptu. Zira bu flaşlar, Ay yüzeyindeki dinamik bombardımanın gerçek zamanlı bir kanıtıydı.

Güneşin kavurucu ışınları Ay'ın arkasında kaybolduğunda, zifiri karanlığın içinden çıkan mikrometeorit şimşekleri, evrenin ne kadar canlı ve vahşi olduğunu fısıldıyordu.

Yuvaya dönüş

Apollo 13'ün rekorunu kırarak Dünya'dan tam 406 bin 771 kilometre uzağa giden Artemis II mürettebatı için artık eve dönüş vakti gelmişti. On günlük uzay serüveni, fiziki bir mücadeleden çok daha fazlasıydı. Şimdi önlerinde, görevlerin en zorlu aşaması olan "atmosfere giriş" duruyordu. Orion uzay aracı, 10 Nisan Cuma akşamı Dünya'ya yaklaşırken, mürettebata yaşam desteği sağlayan Avrupa Servis Modülü'nü gövdesinden ayırdı. Artık astronotları koruyan tek şey, kapsülün altındaki ısı kalkanıydı. Saat 19.53 sularında Orion, saatte yaklaşık 40 bin kilometreye denk gelen 35 Mach hızla Dünya atmosferine âdeta bir meteor gibi çarptı. Sürtünme, kapsülün etrafındaki havayı süper ısınmış

bir plazmaya dönüştürdü. Sıcaklıklar 2 bin 760 santigrat dereceye ulaşırken, bu plazma bulutu radyo dalgalarını tamamen emerek Görev Kontrol Merkezi ile olan iletişimi tam 6 dakika boyunca kesti. Tüm dünyanın nefesini tuttuğu o altı dakika, bir ömür gibi geldi. Ve nihayet, beklenen ses radyodan yankılandı: "Houston, Integrity. Sizi yüksek ve net duyuyoruz!". Görev kontrol merkezinde çığlıklar koparken, gökyüzünde önce denge paraşütleri, ardından da devasa üç ana paraşüt açıldı. Orion, saatte 17 mil hıza kadar yavaşlayarak, hedef saatten sadece 27 saniye sapmayla San Diego açıklarında Pasifik Okyanusu'nun serin sularına mükemmel bir "boğa gözü" isabetiyle indi. Basın toplantısında mikrofonu ilk alan Kumandan Wiseman şu tarihi açıklamayı yaptı: "İnsan olmak ve Dünya gezegeninde yaşamak çok özel bir şey."

Dönüş yolculuğunda sessizliği astronotların anonsu bozdu

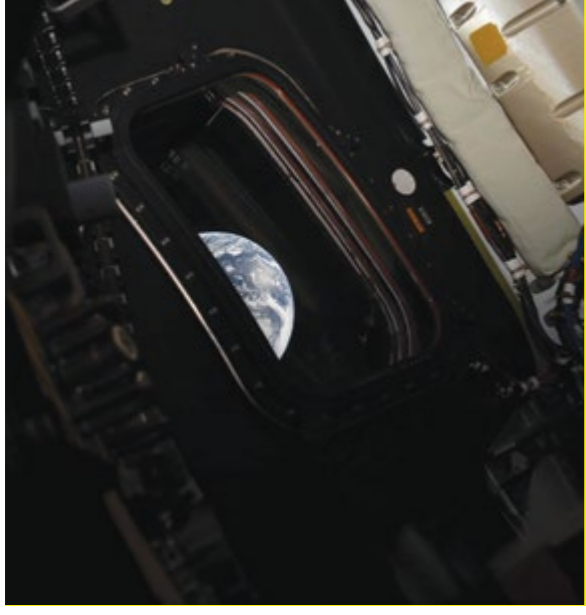
Uzay, artık sadece birkaç ülkenin oyun alanı değil. Türkiye de artık bu yarışta ve kendi motoruyla Ay'a dokunmaya ve yörüngesinde kendi bayrağını dalgalandırmaya hazırlanıyor.

"Kirliliğin" sırrı

Artemis II astronotlarının Dünya'yı arkadan aydınlatılmış şekilde çektiği fotoğraflar sosyal medyaya düştüğünde, bunun 1972'de çekilen "Mavi Bilye" fotoğrafa kıyasla çok daha mat ve "kirlili" görüldüğü iddia edildi. İşin aslı fizik ve fotoğrafçılıkta gizliydi. Mavi Bilye fotoğrafı, Güneş Dünya'yı tam cepheden aydınlatırken çekilmişti. Oysa Artemis II'nin "Hello World" fotoğrafı, uzay aracı Dünya ile Güneş arasındayken çekilmişti; yani gördükleri yüzey karanlıktaydı ve sadece Ay ışığıyla aydınlanıyordu. Bu zifiri karanlıkta görüntüyü yakalayabilmek için Kumandan Wiseman kameranın ISO ayarını tam 51 bin 200'e çıkarmak zorunda kalmıştı. Günlük hayatta ISO 200'ün yeterli olduğu düşünülürse, bu derece yüksek bir hassasiyetin fotoğrafta karlanma ve matlık yaratması tamamen fizikseldi. Gezegenimiz kirlenmemiş, sadece gölgede kalmıştı.

Ay'ın karanlık yüzünden gelen ilk görüntüler

Uzay bir sınır duvarı olabilir mi?

Artemis II sadece bir "etrafından dolanıp gelme" misyonu değil, geleceğin Mars yolcuları için devasa bir uçan laboratuvarıdır. Uzun süreli uzay yolculuklarında insanlığın önündeki en büyük duvar, oksijensizlik değil, derin uzayın ölümcül radyasyonu ve mikro yer çekimidir. Dünya'nın koruyucu manyetik kalkanı olan Van Allen kuşaklarının ötesine geçildiğinde, Güneş patlamaları ve galaktik kozmik ışınlar insan DNA'sını acımasızca parçalamaya başlar. İşte bu yüzden Artemis II, tarihin en yenilikçi biyolojik deneylerinden birini yanında götürdü: AVATAR (A Virtual Astronaut Tissue Analog Response). Harvard Wyss Enstitüsü tarafından geliştirilen bu projede, astronotların uçuş öncesi verdikleri kanlardan kemik iliği kök hücreleri ayrıştırıldı. Bu hücreler, bir USB bellek büyüklüğündeki "çip üstü organ" cihazlarına yerleştirilerek uzaya fırlatıldı. Neden mi? Çünkü kemik iliği, radyasyona en duyarlı dokulardan biridir. Bu sayede bilim insanları, astronotların kendi "sanal ikizlerinin" uzay radyasyonundan nasıl etkilendiğini hücresel boyutta, gerçek zamanlı olarak izleme şansı buldu. Eğer bu teknoloji başarılı olursa, gelecekteki Mars misyonlarında her astronot için tamamen kişiselleştirilmiş radyasyon kalkanları ve ilaç tedavileri geliştirilebilecek.

Türkiye'nin yıldızlara uzanan yolu

İnsanlık Artemis misyonlarıyla evrenin sınırlarını aralarken, Türkiye de bu büyük sahnede başrol oyuncularından biri olmak için dev adımlar atıyor. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan tarafından 2021 yılında ilan edilen "Millî Uzay Programı", meyvelerini birbiri ardına vermeye başladı. Metre-altı çözünürlüklü ilk yerli gözlem uydumuz İMECE ve Cumhuriyet tarihinin en büyük teknoloji projelerinden, tamamen yerli tasarım haberleşme uydumuz TÜRKSAT 6A'nın uzaydaki yerini alması, bu durumun en somut kanıtları oldu. Ancak Türkiye Uzay Ajansı (TUA) ve TÜBİTAK UZAY mühendislerinin gözü çok daha uzaklarda, Dünya'dan 400 bin kilometre ötede. Programın en can alıcı halkası olan "Ay Araştırma Programı-1" (AYAP-1) tüm hızıyla ilerliyor. Hedef son derece iddialı: Sadece önümüzdeki birkaç yıl içinde millî imkânlarla geliştirilmiş bir uzay aracını Ay yörüngesine ulaştırmak ve Ay yüzeyiyle ilk teması gerçekleştirmek. Bu misyonu küresel ölçekte eşsiz kılan detay ise itki teknolojisinde gizli. AYAP-1 uzay aracı, yörünge düzeltmeleri için kimyasal itki kullansa da Dünya yörüngesinden Ay'a doğru yapılacak o büyük sıçrama ateşlemesini tamamen yerli olarak geliştirilen "Millî Hibrit İtki Sistemi" ile yapacak. Dünyada uzay araçlarında hibrit motor kullanarak derin uzaya ulaşan ülke sayısı bir elin parmaklarını geçmiyor. Türkiye, bu teknolojiyi Ay yolculuğunda başarılı bir şekilde "uzay tarihçesi"ne kavuşturarak, Ay'a kendi motoruyla ulaşan 7. ülke konumuna yükselecek.

Hâlâ Ay'dayız, peki neden?

"Hedefimiz neden Mars değil de yeniden Ay?" diye sorabilirsiniz. Bilim insanları buna çok net bir cevap veriyor: "Gitmeden önce öğrenmek..." Ay, Dünya'ya sadece 3 günlük mesafede. Herhangi bir acil durumda geri dönmek mümkün. Oysa Mars, Dünya'ya 200 kat daha uzak ve yolculuk aylarca sürüyor; üstelik Mars'ta radyo sinyallerinin Dünya'ya ulaşması 5 ila 20 dakika arasında bir gecikme yaratıyor. Ay yörüngesinde inşa edilecek Gateway istasyonu ve Ay yüzeyindeki üsler, Mars'a gidecek teknolojilerin, yaşam destek sistemlerinin ve AVATAR gibi radyasyon test sonuçlarının uygulandığı bir "kozmetik havuzu" olacak.

TRT İSPANYOLCA

2

yaşında

instagram.com/trtespanol

tiktok.com/@trtespanol

x.com/trt_espanol

facebook.com/trtespanol

nsosyal.com/trtespanol

youtube.com/@trtespanol

Hikâyelerin nefes aldığı yer

TRT Uluslararası Film Platoları kültürel üretimin, sanatsal ifadenin ve teknolojik yeniliklerin buluşma noktası olarak sahip olduğu olanaklarla ulusal ve uluslararası ölçekte büyük başarılarla imza atıyor. Son çalışmalarından biri ise TRT İç Yapımlar Dairesi Başkanlığı iş birliğiyle hayata geçirilen “Edebiyatımızı Çizmek” projesi.

Bir dönemi, bir hikâyeyi ya da bir insanı ait olduğu mekânın içinde sunan yapımlar, doyumsuz bir seyir keyfini de yanında getirir kuşkusuz. Anlatıcının hayal dünyasından, tarihin tozlu kitaplarından ya da yaşanmış bir hayatın kuytularından gelen hikâyeler, özüne uygun kurgulanmış mekânlarında nefes alır. Bir Osmanlı padişahının sarayında, bir korsanı gemisinde, bir şairi masasının başında gördüğümüzde içselleştiririz. Yüzyıllar öncesinden günümüze ışınlanmışçasına karşımıza çıkar bir kadın kıyafeti bazen. 100 sene önce kınından çıkan bir kılıç henüz yeni çekilmiş gibi savrulur bugüne sanki. Bir teknede, zifiri karanlıkta,

denizin ortasında buluveririz kendimizi ya da uzay boşluğunda savrulurken dengesini bulmaya çalışan bir astronotun elini tutmak isteyiveririz. Yapımlar için kurulan platolar sayesinde, nerede olmak istersek oradayızdır artık. Hele hele mesleki yetkinliği yüksek bir uzmanın ellerinde, sanatsal ve teknolojik açıdan tam donanımlı imkânlarla oluşturulduysa eğer.

Sektörün öncüsü TRT

Yıllar içinde hem ulusal hem de uluslararası ölçekte dikkat çeken projelerin ortaya çıkmasına katkı sağlayan TRT, televizyon ve dijital içerik üretiminin gelişiminde önemli bir rol oynayan platolarıyla da sektörün öncüsü olmayı sürdürüyor. Bu platolar, yalnızca televizyon programlarının çekildiği

alanlar olmanın ötesinde, aynı zamanda kültürel üretimin, sanatsal ifadenin ve teknolojik yeniliklerin buluşma noktası. Özellikle tarih temalı diziler ve büyük bütçeli yapımlar, bu platolarda gerçekleştirilen çekimler sayesinde görsel açıdan zengin ve etkileyici bir seviyeye ulaşıyor. TRT platoları, güçlü teknik altyapısı, yüksek prodüksiyon kapasitesi ve yaratıcı projelere sağladığı destek sayesinde Türkiye'nin medya ve yayıncılık alanındaki gelişimine büyük katkı sağlıyor. Bu durum, TRT'nin yalnızca içerik üretiminde değil, aynı zamanda teknik altyapı geliştirme konusunda da önder bir kurum olduğunun şüphesiz ki kanıtı. TRT Uluslararası Film Platoları doğal ve tarihi mekânlara katkı sağlayan modüller

dekorları, kostüm ve aksesuar altyapısıyla ulusal ve uluslararası yapımlara ev sahipliği yapmayı sürdürüyor. Platolar, Türkiye ve uluslararası sektörde marka değerinin artırılması, sektörde güçlü bir konumda yer alması, küresel sinema endüstrisinin ana çekim merkezlerinden biri hâline gelmesi için gelişiyor. Bu stratejik odak, platoların yalnızca birer fiziksel mekân olmanın ötesine geçerek, uluslararası ortak yapımlar için prestijli bir merkez ve küresel ölçekte rekabetçi bir marka konumuna erişmesi adına önemli.

Güçlü teknik altyapısı, yüksek prodüksiyon kapasitesi ve yaratıcı projelere sağladığı destek ile TRT Uluslararası Film Platoları, işlevselliğin yanı sıra kültürel mirasın sürdürülebilirliğine de katkı sağlıyor.

TRT Uluslararası Film Platoları İstanbul Yerleşkesi; beş adet açık plato, soundstage (ses sahnesi) alanları ve çekimlere uygun hem yoğun ağaçlık hem de geniş açıklıklar sunan ormanlık alanlardan oluşuyor. Mevcut dekorlar; geleneksel Türk obası ile 9. - 15. yüzyıl Avrupa, Orta Asya ve Anadolu kültürlerine ait kaleler, bahçeler, hanlar, saraylar, dergâhlar, şehir dokuları ve dönemin sosyal yaşamını yansıtan açık ve kapalı mekânları kapsıyor. Ayrıca Orta Çağ Avrupa'sı ve Osmanlı dönemlerini referans alan Topkapı Sarayı Bahçesi, Avrupa kale dekorları, Ordugâh, Cülus Meydanı, Yeniçeri Ocağı, Akıncı Ocağı, Osmanlı Çarşısı, İstanbul Surları, saray bahçeleri, konaklar ve çok sayıda yeni iç mekân dekoru TRT platolarında yer alan mekânlardan. Deniz sahnelerinin çekimi için Türkiye'de yalnızca TRT Uluslararası Film Platoları'nda bulunan üç adet havuzlu tarihi liman, bir adet dalga havuzu ile ikisi hareket mekanizmasına sahip, ikisi yüzer durumda ve biri sabit olmak üzere toplam beş adet dekor gemi bulunuyor. 2025 yılı içerisinde, farklı projelerde kullanılmak üzere her biri 2 bin metrekare alana ve 18 metre yüksekliğe sahip iki adet soundstage (ses sahnesi); Divan-ı Hümayun ve Hristiyan oda dekorları ile

"Mehmed: Fetihler Sultanı" dizi seti

kapalı plato içerisinde 12 x 18 metre ölçülerinde, 6 metre yüksekliğe ulaşan greenbox (yeşil perde) alanları inşa edildi.

Kostüm ve aksesuarların büyüdü dünyası

Plato envanterinde yer alan kostüm ve aksesuarlar; MÖ 3. - 7. yüzyıllar, 11. - 13. yüzyıllar, 15. yüzyıl ve 16. yüzyıl dönemlerinin kültürel, sosyal ve sanatsal özellikleri esas alınarak oluşturuldu. Bu çalışmalar, üretim süreçlerinde tarihsel sürekliliği ve estetik bütünlüğü koruyan

temel bir yapı taşı niteliği taşıyor. Kostüm ve aksesuar alanında yürütülen faaliyetler; farklı dönemleri, toplumsal yapıları ve kültürel kimlikleri yansıtan unsurların araştırılması, tasarlanması, temin edilmesi, korunması ve kullanımına sunulması süreçlerini kapsıyor. Envanterde yer alan her bir parça, yalnızca görsel bir unsur değil; ait olduğu dönemin ruhunu, sosyal yapısını ve sanatsal anlayışını yansıtan bir kültürel değer. Kostüm ve aksesuarların tarihsel doğruluğu ile dönemsel özellikleri titizlikle

İskenderiye Limanı dekoru

incelenerek; kullanılan malzemeler, renk paletleri, formlar ve süsleme detayları ilgili dönemlerin estetik anlayışına uygunluğu açısından değerlendiriliyor. Bu doğrultuda, geçmişten günümüze uzanan farklı dönemlere ait kostüm ve aksesuarlar hem sanatsal üretimlerde etkin biçimde kullanılıyor hem de kurumsal arşivleme anlayışıyla korunarak gelecek kuşaklara aktarılmak üzere kayıt altına alınıyor.

Sahip olunan profesyonel insan kaynağının deneyim ve birikiminden güç alan TRT Uluslararası Film Platoları; kalite odaklı yaklaşımı ve kamu hizmeti yayıncılığı anlayışıyla sinema endüstrisinde öncü bir konumda ilerlemeye devam ediyor.

Kültürel miras

TRT Uluslararası Film Platoları, işlevselliğin yanı sıra kültürel mirasın sürdürülebilirliğine de katkı sağlıyor. Kostüm ve aksesuar çalışmaları; kalite, özgünlük ve estetik değer esas alınarak planlanıyor, Kurum'un kurumsal kimliği ve sanatsal vizyonu doğrultusunda hayata geçiriliyor. Böylece ortaya konan her bir eser, sahneleme ve sunum gücünü artıran tamamlayıcı bir unsur olmanın ötesinde, kültürel belleği canlı tutan ve izleyiciyle güçlü bir bağ kurulmasını sağlayan önemli bir anlatım aracına dönüşüyor.

TRT projelerinin yanı sıra sektöre destek devam ediyor

2020 yılından bu yana 50'den fazla içeriğe destek sağlayan platolar; "Uyanış: Büyük Selçuklu", "Alparslan Büyük Selçuklu", "Barbaroslar Akdeniz'in Kılıcı", "Şeytan Adasında Esir Türk: Polis Cemil", "Tarihin Efsaneleri", "Kudüs Fatihî Selahaddin Eyyubi", "Vefa Sultan", "Tozkoparan İskender: Kaos", "İmam Gazâlî", "Oyunbozan", "Osmanlı'nın Kayıp Besteleri", "Kelime Avcısı", "Bilimin Sultanları", "Nasrettin Hoca: Çetin Günlerin Dostu" ve "Altın Buzağı" gibi büyük projelere ev sahipliği yaptı. "Mehmed: Fetihler Sultanı", "Canvermezler" ve "Kod Adı Kırlangıç" projelerinin ise çekimleri devam ediyor. Çekim öncesi, çekim süreci ve çekim

"Uyanış: Büyük Selçuklu" dizi seti

sonrası aşamalarda yapım firmalarının talep ettiği dekor, kostüm, aksesuar ve mekân kullanımları titizlikle planlanıyor. Ayrıca yapım firmalarının kullanımına sunulan ofis alanları, güvenlik, temizlik ve dinlenme alanları ile tüm süreçlerde destek sağlayan idari ve teknik personel de hizmet veriyor. Sahip olunan profesyonel insan kaynağının deneyim ve birikiminden güç alan TRT Uluslararası Film Platoları; kalite odaklı yaklaşımı ve kamu hizmeti yayıncılığı anlayışıyla sinema endüstrisinde öncü bir konumda ilerlemeye devam ediyor.

TRT'nin iki dev gücünden ortak başarı

TRT, bu imkânlarla ortaya koyduğu projelere son günlerde bir yenisini daha ekledi. TRT İç Yapımlar Dairesi Başkanlığı ve TRT Uluslararası Film Platoları iş birliğiyle hayata geçirilen "Edebiyatımızı Çizmek" projesi.

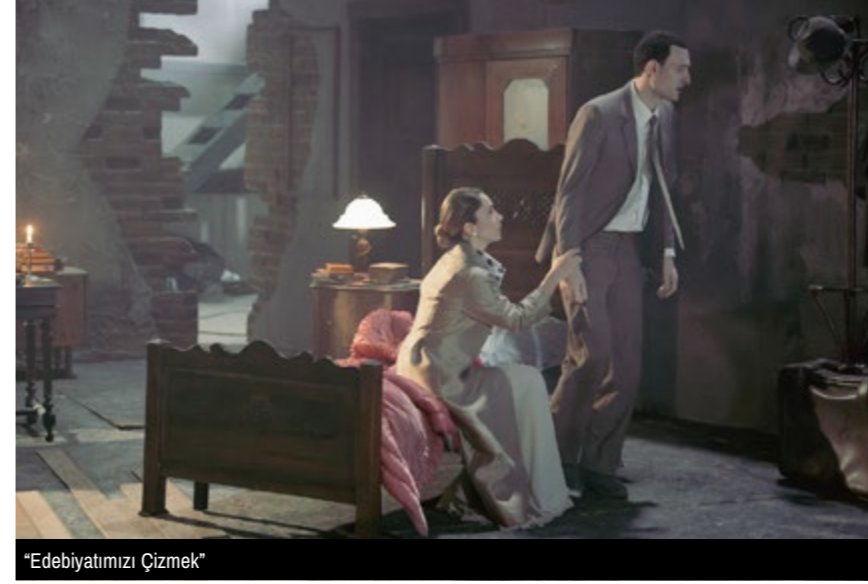
TRT İç Yapımlar Dairesi Başkanlığının yapımcılığını üstlendiği, Türk edebiyatı ve sanatının unutulmaz isimleri Orhan Veli Kanık ve Mümtaz Yener'in hayatlarına odaklanan "Edebiyatımızı Çizmek" projesi, TRT Uluslararası Film Platoları'nda kurulan özel dekorlarla çekim aşamasına geçti. Bu proje, TRT'nin hem içerik üretimi hem de altyapı kapasitesi açısından ulaştığı zirveyi ve kurum içi departmanların kusursuz uyumundan doğan gücü gözler önüne seriyor.

Projenin öne çıkan özellikleri

Projenin çekimleri, TRT Uluslararası Film Platoları bünyesinde yer alan, dünya standartlarındaki kapalı platolarda gerçekleştiriliyor. Dönemin ruhunu yansıtan Orhan Veli ve Mümtaz Yener mekânları, 40 x 50 metre ebatlarında, toplam 2 bin metrekarelik devasa bir alanda sıfırdan

Orta Çağ kalesi dekoru

"Edebiyatımızı Çizmek"

inşa edildi. Bu dev ölçekli kurulum, TRT platolarının uluslararası standartlardaki yapım gücünü somut bir şekilde ortaya koyuyor. "Edebiyatımızı Çizmek" projesi, TRT İç Yapımlar Dairesi Başkanlığının senaryo ve rejî vizyonu ile TRT platolarının planlama, işletme ve dekor uygulama alanındaki uzmanlığının muazzam bir birleşimi. İki birimin ortak çalışması, dışa bağımlılığı ortadan kaldırırken, TRT'nin kendi öz kaynaklarıyla ne denli büyük yapımlara imza atabileceğinin de kanıtı. Edebiyatımızın ve resim sanatımızın yapı taşlarından olan iki değerli ismin hayatı, sanat yönetimi ve görsel kalite açısından en üst düzey standartlarda ekranlara taşınarak TRT'nin kültürel yayıncılık misyonuna güçlü bir katkı sunuyor. "Edebiyatımızı Çizmek", sadece bir drama projesi değil; TRT'nin stüdyo donanımı, planlama kabiliyeti ve üretim gücünün bir vitrini. TRT Uluslararası Film Platoları ve TRT

İç Yapımlar Dairesi Başkanlığı, bu projeye kurumun yayıncılık vizyonunu geleceğe taşıyan önemli kolonlardan ikisi.

Ne çıkar bahar geldiyse?

Türk edebiyatı ile Türk resmi arasındaki derin bağın ve iki sanat disiplini arasındaki tarihe yansıyan etkileşimin konu alındığı, TRT 2 kanalında yayınlanan, 6 bölümlük "Edebiyatımızı Çizmek" adlı belgeselin dördüncü bölümü Orhan Veli - Mümtaz Yener ilişkisini ele alıyor. "Bademler çiçek açtıysa?" diyor ya Orhan Veli Kanık. Çiçek açmış bir ağaç kurumuş çalları, kurtlanmış ağaçları görünür kılar. Varlığı bir aynadır geçmişe tutulan. Edebiyatımızda bir devrim başlatır Garip akımı. Kendi insanımıza, kendi sorunlarımıza yönelirken halkın dilini kullanır, geleneksel kalıpların dışına çıkar. Çünkü manifestolarında ifade ettikleri gibi "Halk tarafından sevilen eserler en kolay anlaşılanslardır." Mümtaz Yener de "Garip"

"Edebiyatımızı Çizmek" projesi, TRT İç Yapımlar Dairesi Başkanlığının senaryo ve rejî vizyonu ile TRT Uluslararası Film Platoları'nın planlama, işletme ve dekor uygulama alanındaki uzmanlığının muazzam bir birleşimi

akımı oluşturulurken, Orhan Veli, Melih Cevdet ve Oktay Rifat'ın yanı başındadır. Resimleri ile bu akımı tuvale yansıtır. Orhan Veli ve Mümtaz Yener, sanatın yönünü uzak ideallerden alıp doğrudan bu toprakların insanına çeviren iki güçlü öncü olarak aynı damarda buluşur. Biri sözcüklerle, diğeri renk ve çizgiyle hayatın içini anlatır. Orhan Veli'nin şiirlerindeki yalın ama derin imgeler, Mümtaz Yener'in tuvalerinde ete kemiğe bürünen figürlere dönüşür; şiirde kurulan dünya, resimde görünür bir gerçeklik kazanır. Her ikisi de sıradan insanın hikâyesini sanatın merkezine taşıyarak, estetiği gündelik yaşamla buluşturur ve sanatın asıl meselesinin "biz" olduğunu güçlü bir biçimde hatırlatır.

Başrol oyuncusu "Hangar"

Türk sanat tarihinde bu köklü değişimi ve edebiyat dünyamızdaki şüphesiz en etkili akımını "Edebiyatımızı Çizmek" belgeselinde ekrana taşırken, bu köklü değişimi sinematografik yolla anlatmanın en etkili yolunu TRT Uluslararası Çekmeköy platolarında yer alan "Hangar"ı başrol oyuncusu olarak kullanıp, Garip akımının sihirli dünyasına farklı sanat enstalasyonları ile anlatmak olduğuna karar verildi. Türkiye'de ilk defa sinema, tiyatro ve çağdaş sanatın ortak bir sinematografi oluşturduğu belgeselin, sahne kurgusu, toplam on dört farklı dekordan oluşuyor. Yapımın yaklaşık beş ay süren hazırlık sürecinde TRT İç Yapımlar Dairesi Başkanlığı ekibi yoğun bir çalışma yürüttü. Dekorlar Ankara'daki atölyede yapıldı. Ankara ve İstanbul'dan, aksesuar, kostüm, efekt, kamera, ışık, ses, kurgu, grafik animasyon, makyaj ve ulaşım ekiplerinin katkılarıyla bu proje hayata geçirildi. Bu çalışma, Çekmeköy platolarındaki geniş bir hangar içindeki enstalasyon ve sahne tasarımları aracılığıyla, Orhan Veli Kanık'ın gündelik ve yalın dili ile Mümtaz Yener'in toplumcu gerçekçi bakışı arasında bir bağ kurmayı amaçlıyor. Şiirsel sadelik ile toplumsal gerçekliğin kesişiminde konumlanan bu yaklaşım izleyiciyi hem duygusal hem de düşünsel bir karşılaşmaya davet ediyor. Yayıncılığını, yönetmenliğini Burcu Esenç'in üstlendiği, görüntü yönetmenliğini Seyfi Sinan'ın yürüttüğü ve dekor tasarımının Nağme Tarakçı imzasını taşıdığı bu çalışma, disiplinler arası bir uyumun güçlü bir örneği olarak öne çıkıyor. Her birimin katkısı, sahnenin bütününde hissedilen atmosferin inşasında önemli bir yer tutarken, üretim sürecinin kendisi de eserin ruhuna dâhil oluyor.

Fotograf: Aykut Çevik, Tarık Aşçı

“Gelecek Çocukların”

TRT'nin ilk kez 1979 yılında düzenlediği ve 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nı tüm dünya çocuklarıyla birlikte kutlamaya olanak tanıyan TRT Uluslararası 23 Nisan Çocuk Şenliği'nin bu yıl 48'incisi gerçekleştirildi. “Gelecek Çocukların” mottosuyla Başkent Ankara'da düzenlenen şenlik, birbirinden renkli anlara sahne oldu.

Bir çocuğun kalbinde tarifi zor heyecanlar yaratan bir gündür 23 Nisan. Okulda yapılacak törenlerde görev aldysa hele, o gece gözüne uyku girmez. 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı kutlaması günler öncesinden başlar, sınıfların süslenmesi, okulda giyilecek kıyafetlerin hazırlanması derken o gün gelir çatar. Çocukların neşeli gülüşlerine büyüklerin gurur gözyaşları karışır. Günün anlamı, Atatürk'ün bu bayramı neden çocuklara armağan ettiği, vatanın nasıl badireler atlattığı bir kez daha idrak edilir. Bu hep böyleydi. Bizler çocukken de benzer duygular yaşamıştık. Hele bir de

siyah beyaz yayın yapan TRT ekranından izlediğimiz aslında rengârenk o şenliği, dünyadan gelen çocukların birbirinden farklı kıyafetlerini, danslarını izlerken mutlu olmuştuk. Çocukların ailelerin yanında kaldığını bildiğimizden hep heves etmiştik bizler de. Yıl 1979 ve sonrasıydı. İşte şimdi o tarihte başlayan TRT Uluslararası 23 Nisan Çocuk Şenliği tam 48. kez düzenlendi.

Barış tohumları

Dünyanın gözünün çevrildiği, çocukları bir araya getiren önemli bir organizasyon hâline dönüşen TRT Uluslararası 23 Nisan Çocuk Şenliği'nin ilki beş ülkenin katılımıyla düzenlenmişti. 1979 yılında

ilk kez düzenlenen ve TRT'nin dünya çocuklarını buluşturmak üzere hayata geçirdiği şenlik bugüne kadar 120 ülkeden 30 binden fazla çocuğu ağırladı. 48 yılda günlerce şenliğin kusursuz olması için çabalayan TRT emektarlarına selam göndermeden, Audrey Hepburn'den, Barış Manço'dan, Venezuela grubunun Türkçe söylediği Manço şarkısından, şenlikle adı özdeşleşmiş Halit Kıvanç'tan bahsetmeden elbette geçemeyiz. Tüm dünyaya çocuk neşesiyle barış tohumları eken şenliğin bu yıl gerçekleşen 48'incisine Türkiye ile birlikte 27 ülkeden çocuklar katıldı. Tabii ki, rakamlardan daha da önemli olan şey, bu yıl da çocuk kalplerine ekilen dostluk, kardeşlik ve barış tohumlarıydı.

Hatırlanacağı gibi, TRT Uluslararası 23 Nisan Çocuk Şenliği coşkusu 1979- 2000 yılları arasında Ankara'da, sonraki yıllarda İstanbul, Antalya, İzmir, Bursa, Konya, Gaziantep gibi Türkiye'nin çeşitli büyük şehirlerinde kutlanmaya devam etmişti. Bu yıl ise dünya çocukları Başkent Ankara'da ağırlandı.

“Küçük hanımlar, Küçük beyler! Sizler hepimiz geleceğin bir gülü, yıldızı ve ikbal ışığısınız. Memleketi asıl ışığa boğacak olan sizsiniz. Kendinizin ne kadar önemli, değerli olduğunuzu düşünerek ona göre çalışınız. Sizlerden çok şey bekliyoruz.”

Gazi Mustafa Kemal Atatürk

Anlamli ziyaret

Şenlik kapsamında Türkiye'ye gelen misafir çocuklar, Ankara'daki programlarına anlamli bir ziyaretle başladı. Çocukların Ankara'daki ilk resmi durağı onlara bu bayramı armağan eden Mustafa Kemal Atatürk'ün ebedi istirahatgâhı Anıtkabir oldu. TRT Genel Müdürü Prof. Dr. Mehmet Zahid Sobacı eşliğinde Anıtkabir'i ziyaret eden minikler, Atatürk'ün huzuruna çıktı. Saygı duruşunun ardından Genel Müdür Sobacı Anıtkabir Özel Defteri'ni imzaladı. Sobacı deftere şunları yazdı: “Bu yıl 48'incisini düzenlediğimiz TRT Uluslararası 23 Nisan Çocuk Şenliği'nin

Fotograf: Meral Ünsal

mottosunu ‘Gelecek Çocukların’ olarak belirledik. Bugün dünyanın farklı ülkelerinden ülkemize gelen çocukların gözlerindeki parlıltı, umudun en sahici ifadesi olarak daha adil bir geleceğe dair inancımızı güçlendiriyor. Türkiye'nin kamu yayıncısı olarak, bu umudu diri tutmak ve büyütmek için var gücümüzle çalışmaya devam edeceğiz.”

TRT bahçesi rengârenkti

Anıtkabir merdivenlerinde çekirilen hatıra fotoğrafının ardından dünya çocuklarının sonraki durağı TRT oldu. Çocuklar, neşeli çığlıkları ve rengârenk kıyafetleriyle TRT Genel Müdürlük Yerleşkesi'nin bahçesini doldururken onları TRT Çocuk'un sevilen çizgi film

karakterleri karşıladı. TRT Genel Müdürü Prof. Dr. Mehmet Zahid Sobacı, dünyanın dört bir yanından gelen minik misafirleri ağırladı, onlarla yakından ilgilendi ve her bir ülke grubuyla ayrı ayrı fotoğraf çekti. Bahçede çocukların sevinç çığlıkları eşliğinde kırmızı beyaz balonlar gökyüzüne salındı.

TRT yöneticilerinin de hazır bulunduğu, bahçedeki eğlenceli anların ardından ülke temsilcisi çocuklar şenliğinin gelenekselleşen bir başka bölümünde, TRT Genel Müdürlüğü Yerleşkesi'ndeki Adnan Öztrak Konferans Salonu'nda TRT Genel Müdürü Prof. Dr. Mehmet Zahid Sobacı ve TRT yöneticileriyle buluştu.

“Bu yıl 48’incisini düzenlediğimiz TRT Uluslararası 23 Nisan Çocuk Şenliği’nin mottosunu ‘Gelecek Çocukların’ olarak belirledik. Bugün dünyanın farklı ülkelerinden ülkemize gelen çocukların gözlerindeki parıltı, umudun en sahici ifadesi olarak daha adil bir geleceğe dair inancımızı güçlendiriyor. Türkiye’nin kamu yayıncısı olarak, bu umudu diri tutmak ve büyütme için var gücümüzle çalışmaya devam edeceğiz.”

Prof. Dr. Mehmet Zahid Sobacı
TRT Genel Müdürü

“Sevgiyle kucaklıyor, gözlerinizden öpüyorum”
Genel Müdür Sobacı burada yaptığı konuşmaya çocuklara ülkemize, şenliğe ve TRT’ye hoş geldiniz diyerek başladı. Sobacı; “Bugün bizlerin bir araya gelmesine vesile olan 23 Nisan; ülkemiz ve Türkiye açısından çok anlamlı, çok kıymetli bir gün. Çünkü 23 Nisan, millet

TRT Genel Müdürü Prof. Dr. Mehmet Zahid Sobacı, Adnan Öztrak Konferans Salonu'nda çocuklara seslendi

iradesinin tecelli ettiği Türkiye Büyük Millet Meclisinin açıldığı ve Türkiye’de millî egemenliğimizin temellerinin atıldığı gündür. Aynı zamanda Cumhuriyetimizin banisi Gazi Mustafa Kemal Atatürk’ün siz dünya çocuklarına bayram olarak armağan ettiği bir gündür. Dolayısıyla biz de bugünü, 23 Nisan’ı siz dünya çocuklarıyla birlikte kutluyor; bu coşkuyu 1979 yılından itibaren hep birlikte paylaşıyoruz.” dedi.

TRT Genel Müdürü Prof. Dr. Mehmet Zahid Sobacı sözlerini şöyle sürdürdü: “Bu sene 48’incisini gerçekleştiriyoruz ve 23

Nisan’ı; adalet, merhamet, barış ve dostluk temelinde siz dünya çocuklarıyla birlikte uluslararası bir şölene dönüştürüyoruz. TRT olarak biliyor ve yürekten inanıyoruz ki dünya çocukları bir araya geldikçe, birbirleriyle temas ettikçe mesafeler ortadan kalkıyor; kültürel etkileşimle birlikte dünya çocukları birbirlerine çok daha fazla yakınlaşıyor. Temas arttıkça ve bir araya geldikçe; ön yargıların ve ötekileştirmenin yerini barış, empati ve merhamet gibi yüce duygular alıyor. 1979 yılından beri binlerce dünya çocuğunu Türkiye’de ağırladık. Dünya

Dünya çocukları ve TRT Genel Müdürü Prof. Dr. Mehmet Zahid Sobacı geleneksel hediyeleri karşılıklı sundular

Dünyanın dört bir yanından yükselen çocuk sesleri bu yıl yine Ankara’da yankılandı. Arnavutluk’tan Kazakistan’a, Filistin’den Suriye’ye TRT, pek çok ülkeden gelen çocukları 48’inci kez buluşturdu.

çocukları aynı sahnede dans ettiler, aynı şarkıya eşlik ettiler, aynı heyecanı paylaştılar. İnanıyorum ki bu sene de benzer bir tabloyla karşılaşacak, çok güzel görüntülere sahne olacağız. Bu seneki TRT 23 Nisan Uluslararası Çocuk Şenliği’nin mottosunu ‘Gelecek Çocukların’ olarak belirledik. Çünkü Türkiye’nin kamu yayıncısı TRT olarak; dünyadaki tüm çocukların hayal kurabildiği, koşup oynayabildiği, hayallerini gerçekleştirebildiği ve umutlarını yarına taşıyabildiği bir gelecek tasavvur ediyoruz. Bu gelecek tasavvurunun da ancak siz dünya çocuklarının temiz yüreklerinde ve ellerinde inşa edilebileceğine inanıyoruz. Her biriniz şöyle etrafınıza bir bakın. Dünyanın farklı kıtalarından, dört bir yanından, farklı coğrafya ve kültürlerden geliyorsunuz. Farklı dilleri konuşuyorsunuz. Fakat buraya gelerek aslında ortak bir dili konuşuyorsunuz: Barış, dostluk ve kardeşlik dili... Sizler bir araya geldikçe bu dostluk daha da güçlenecek. Bir gün dünyaya barış, suhulet ve adalet hâkim olacaktır; bu, sizin temiz kalplerinizde inşa ettiğiniz o gelecekle ve sizlerin sayesinde olacak.

Biz buna yürekten inanıyoruz. İşte bu yüzden TRT Uluslararası 23 Nisan Çocuk Şenliği’ni tam 48 yıldır

gerçekleştiriyoruz. Çocuk şenliğimiz, bu etkinliği düzenlememiz tam da bu noktada anlam kazanıyor. Bu dostluk daha da perçinlensin diye her sene yoğun bir çaba sarf ediyoruz. Etrafınızda gördüğünüz ağabeyleriniz, ablalarınız her yıl bu etkinlik için büyük bir emek veriyor ve büyük bir titizlikle hazırlanıyorlar. Biz,

bu sene de büyük bir titizlikle hazırlandık. İnşallah her sene olduğu gibi bu sene de arkadaşlıklar, dostluklar ve kardeşlikler biriktirecek, çok güzel anılarla Türkiye’den ayrılacaksınız. Belki de yarınlarda, ‘Ben çocukken Türkiye’ye 23 Nisan etkinliğine gitmişim.’ diyecek ve Türkiye’yi bir barış ve esenlik yurdu, bir refah ülkesi olarak

Çocuklar, TRT Çocuk karakterleriyle doyasıya eğlendiler ve fotoğraf çektiler

TRT 48. Uluslararası 23 Nisan Çocuk Şenliği'nin Beştepe Kongre ve Kültür Merkezi'nde düzenlenen galasında TRT Genel Müdürü Prof. Dr. Mehmet Zahid Sobacı, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'a bir anı fotoğrafı hediye etti.

yâd edeceksiniz. Bu düşüncelerle tüm dünya çocuklarının 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nı tebrik ediyorum. Son dönemde yaşanan acı gelişmeler, İsrail'in Gazze'de gerçekleştirdiği soykırım ve saldırılar çerçevesinde şehit düşen çocuklarımız başta olmak üzere; hayattan koparılan, hayalleri söndürülen tüm çocukları rahmetle yâd ediyorum. Sizleri TRT Genel Müdürü olarak sevgiyle kucaklıyor, gözlerinizden öpüyorum." Şenliğe katılan çocuklar gelenekselleşmiş biçimde TBMM'ni ve Ankara Valiliğini de ziyaret ettiler.

"Çiçek bahçesi"

Atatürk'ün başta çocuklar olmak üzere hepimize armağan ettiği 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı tüm yurttaki coşkuyla kutlanırken, şenlik organizasyonunun son ve en renkli bölümü de gerçekleştirildi. 23 Nisan 2026 Perşembe günü Ankara Beştepe Millet Kongre ve Kültür Merkezi'nde Şenlik galası yapıldı. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Beştepe'de düzenlenen TRT 48. Uluslararası 23 Nisan Çocuk Şenliği Gala Programı'nda dünya çocuklarına seslendi. Bölgedeki savaşlara ve çocukların yaşadığı zulme dikkat çeken

Erdoğan, "Biz çocuklar bomba sesleriyle değil, kuş cıvıltılarıyla uyansın istiyoruz." dedi. Beştepe Millet Kongre ve Kültür Merkezi'nde gerçekleşen büyük organizasyona Türkiye ile birlikte 27 ülkeden misafir çocuklar katıldı. Salon girişinde çocukları bir "çiçek bahçesine" benzeten Cumhurbaşkanı Erdoğan, 23 Nisan'ın dünyada çocuklara armağan edilen ilk ve tek bayram olduğunu hatırlatarak Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve

tüm şehitleri şükranla andı.

"En büyük mağdur çocuklar"

Konuşmasında küresel vicdana seslenen Erdoğan, savaşların en büyük mağdurunun çocuklar olduğunu belirterek şu ifadeleri kullandı: "Tüm çabalarımıza rağmen maalesef bölgemizdeki savaşlar ve zulümler devam ediyor. Bilhassa savaşın yükünü minik omuzlarında taşımak zorunda kalan Filistinli ve Lübnanlı çocuklara buradan selamlarımı

Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanı Prof. Dr. Burhanettin Duran, şenlik galasında bir konuşma yaptı

gönderiyorum. Kendi çocuklarımız için ne istiyorsak, Asya'dan Afrika'ya tüm çocuklar için aynısını istiyoruz."

Cumhurbaşkanı, geleceğin teminatı olan çocuklara teknoloji ve sosyal yaşam konusunda da önemli tavsiyelerde bulundu. Dijital dünyanın tehlikelerine karşı dikkatli olunması gerektiğini belirten Erdoğan, çocuklara şu çağrıda bulundu: "Dikkatli olun, sanal dünyada her bilgi doğru, her karakter güvenilir değildir... Hayattan kopmayın, dijital dünya sizi sokakta oynamaktan, kitap okumaktan

ve arkadaşlarınızla koşturmaktan alıkoymamalıdır."

"Umutsuzluğa kapılmayın"

Genç neslin her birinin gelecekte birer sanatçı, bilim insanı veya siyasetçi olarak dünyayı güzelleştireceğini ifade eden Erdoğan, "Her zorlukla beraber bir kolaylık vardır. Zorluklarla karşılaşırsanız dahi umutsuzluğa kapılmayın." diyerek çocuklara moral verdi. Cumhurbaşkanı Erdoğan, misafir çocuklardan ülkelere dönerken

Türkiye'den kucak dolusu selam götürmelerini isteyerek sözlerini noktaladı.

"Kıymetli bir buluşma zemini"

Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanı Prof. Dr. Burhanettin Duran da Beştepe Millet Kongre ve Kültür Merkezi'nde düzenlenen TRT 48. Uluslararası 23 Nisan Çocuk Şenliği Gala Programı'na katıldı. Konuşmasına çocukları selamlayarak başlayan İletişim Başkanı Duran, "Sizlerin yaşadığınız çocuklukta, TRT ekranında heyecanla izlediğim 23 Nisan şenliklerine bugün burada şahsen iştirak etmekten büyük bir mutluluk duyuyorum. 1979'dan bu yana, neredeyse yarım yüzyıldır devam eden bu anlamlı gelenek, ülkemiz çocuklarıyla dünya çocuklarını bir araya getiren çok kıymetli bir buluşma zemini." ifadesini kullandı.

Bu yıl "Gelecek Çocukların" temasıyla düzenlenen etkinliğin, kültürel diplomasının de önemli bir ayağı olarak devam ettiğini söyleyen İletişim Başkanı Duran, "Dünyanın farklı yerlerinden gelseler dahi çocukların neşe ve sevinci aynı dili konuşur. Bu ortak dil, çocukların güven içinde büyüyebildiği, imkânlarla eşit şekilde erişebileceği ve hayallerini özgürce kurabileceği bir dünya inşa etme sorumluluğunu bizlere hatırlatmaktadır. Zira gelecek, çocukların hayallerinin sınırlarla değil imkânlarla buluştuğu ölçüde anlam kazanmaktadır." diye konuştu. Duran konuşmasında; şenliğin, içinde bulunulan küresel tablo düşünüldüğünde çok daha derin bir anlam kazandığını belirterek çocukların dünyanın farklı bölgelerinde karşılaştığı zorluklara değindi. Bunun en ağır örneğinin Gazze'de yaşandığını söyleyen İletişim Başkanı Duran daha adil ve kapsayıcı bir düzen ihtiyacına vurgu yaptı.

"Birlikte yaşamak mümkündür"

Galada, 27 ülkeden gelen çocukların aynı sahnede buluşmasının insanlığa güçlü bir mesaj verdiğini belirten İletişim Başkanı Duran, sözlerini şöyle tamamladı: "Bu mesaj şudur: Barış mümkündür. Kardeşlik mümkündür. Birlikte yaşamak mümkündür. Şenliğimize katılan, burada dostluklar kuran, güzel anılar biriktiren her çocuk, bizler için geleceğe atılan güçlü bir adımdır. Burada yükselen her çocuk sesi, insanlığın umududur. Bu vesileyle Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün, millî egemenliğimizi ilan ettiğimiz 23 Nisan'ı

çocuklara armağan etmesinin anlamı bugün bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Bu anlam Sayın Cumhurbaşkanımızın dünyada adaleti ve barışı önceleyen vizyonu ile kitlelere ulaşmaya devam etmektedir. Türkiye Büyük Millet Meclisimizin açılışının 106'ncı yıl dönümünü ve 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'mızı bir kez daha en içten duygularıyla tebrik ediyorum. Bu anlamlı günde, istiklal mücadelemizin bütün kahramanlarını rahmetle minnetle ve şükranla anıyorum. Son saldırıda kaybettiğimiz evlatlarımıza ve şehit öğretmenimize Allah'tan rahmet, kederli ailelerine baş sağlığı diliyorum."

"Umutlarıyla güzelleştirecek"

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın eşi Emine Erdoğan da TRT 48. Uluslararası 23 Nisan Çocuk Şenliği Gala Programı'na ilişkin paylaşım yaptı. Emine Erdoğan, paylaşımında şunları kaydetti: "23 Nisan neşesini, TRT 48. Uluslararası 23 Nisan Çocuk Şenliği Gala Programı'nda, dünyanın farklı ülkelerinden gelen çocuklarımızla paylaşmanın sevincini yaşadık. Sahnedeki emekleri ve içtenlikleriyle kalplerimize dokunan tüm çocuklarımızı gönülden tebrik ediyorum. Işıklarıyla yarını aydınlatmaya, umutlarıyla dünyayı güzelleştirmeye devam etmelerini diliyorum."

Seneye görüşmek üzere

TRT Uluslararası 23 Nisan Çocuk Şenliği'nin 48'incisi sona ererken

ülkemizde misafir olan çocuklar güzel anılarla ülkelerine döndüler. Her biri güzel arkadaşlıklar edindi ve âdeta ülkemizin birer gönüllü elçisi olarak anlatacakları deneyimler yaşadılar. TRT Uluslararası 23 Nisan Çocuk Şenliği ekibi ise 24 Nisan'dan itibaren bir sonraki yılın şenliğinin kusursuz olması için çalışmaya başladı bile.

TRT 48. Uluslararası 23 Nisan Şenliği Gala Programı'ndan notlar:

- "Dualar Hep Sizinle": "Dünyanın farklı coğrafyalarında hayattan koparılan tüm çocukların anısına" hazırlanan açılış performansı göz doldurdu. Dünya çocukları, ellerinde karanfillerle söyledikleri şarkıyla tüm kayıpların anısını yaşattı.
- "Gelecek Çocukların": Gala programının ana mottosunu taşıyan şarkı. Dünya çocukları, şarkıyı beden dili ve işaretlerle birlikte seslendirerek "Gelecek Çocukların" mesajını güçlü bir sahne performansı ile aktardı.
- "Bu Bayram Unutulmaz": Kazakistan'da ortaya çıkan ve tüm Türk dünyasına yayılan "Kartal Dansı" 23 Nisan'a özel yeni bir yorumla sahneye taşındı. Dünya çocuklarının eşlik ettiği performansın sürpriz anında, iki Türk genci sahnede havaya kaldırılarak Türk bayraklarını açtı.

Fotografilar: Meral Ünsal

Çocukluk arkadaşımız Cin Ali

Ankara'da, Bahçelievler'de doğan ve sonrasında hem tüm ülkeye hem de yurt dışına yayılan Cin Ali'nin öyküsü bu. Üç kuşağın okuma yazmasında, oyunlarında, ilk kalem tutuşunda hep o çizgi kahramanın izleri var. Okurlarımızı baştan uyaralım, bu yazı aşırı doz nostalji içerir. Bu sizin için sorun olmayacaksa Cin Ali'nin elinden tutup çocukluğumuza yolculuk yapalım mı?

Doğan Cüceloğlu'nun hepimizin bilmesini sağladığı müthiş söz: "İnsanın ana vatani çocukluğudur." Yetişkinliğe sürgün edildiğimiz andan itibaren o ana vatani arayışımız, özleyişimiz bitmedi. Bizler gibi bundan yarım asır önce o ana vatanda yaşamış nesil için ise çocukluk; doyusya sokakta oynamak, "gerçek" arkadaşlıklar edinmek, basit şeylerle mutlu olmak demektir. Hayat; ekmeğin üzerine sürülmüş salçadan keyif almayı, bir topun peşinde akşama kadar koşturmayı, bayramlık kıyafetlerle havalara

uçmayı, sokakta çatapat patlatmayı gerekli kıları. Sadelik en azından çocuklar için vazgeçilmezdi ve çoğunlukla da zorunluluktaki; çünkü bu kadar uyarana maruz kalmıyorduk. Sokağın o eğlenceli oyunlarından tam kopmasak da bir gün, siyah önlük ve beyaz yakalarımızla okulun yolunu tuttuk. Yuvalardan ilk ayrılış, kimileri için sancılı kimileri için heyecanlı yeni bir hayatın başlangıcıydı. Ve ilk ödev "düz çizgi" çekebilmektir. İşte yuvamızdan ilk kez uzaklaştığımız günler yeni bir arkadaşımız oldu okulda... Sadeliğiyle bizden, maceralarıyla eğlenceli, birkaç düz

çizgiden oluşan o müthiş karakter: Cin Ali. Ne karmaşık olayları veya imrenilecek kıyafetleri vardı ne de çözülmesi gereken derin dertleri. Kendisi gibi ailesi de atı, kuzusu hatta topacı da çizgiden. Ama öylesine canlıydı ki bize göre, hayallerimizi besliyordu. Cin Ali, siyah önlüklerin ve tebeşir kokulu sınıfların sessiz kahramanıydı; bize sadece okumayı değil, hayatın en basit hâliyle de güzel olabileceğini öğretti.

Çöp adam

Rasim Kaygusuz'un kaleminden ve zihninden çıkan bu "çöp adam", 1968

Yıllar sonra çocukluk arkadaşımız Cin Ali ile yollarımız yeniden keşişti. O hafızamızda zaten yaşıyordu ama şu sıralar kaldığı yeri Ankara'da bulduk: Cin Ali Müzesi. Müzeyi gezerken ve Cin Ali'nin tüm öyküsünü dinlerken, çocuk zihnimize kavrayamadığımız bir gerçeği yarım asır sonra kavradık: Cin Ali bir çizgi karakter veya bir kitap serisi olmaktan çok daha fazla. İnce düşünülmüş, her detayı tasarlanmış, çocuk ruhuna uygun kurgulanmış ve bugün toplumsal değere dönüşmüş kültürel bir hazine.

yılından itibaren milyonlarca çocuğun dünyasına bir alfabe fişiyle girdi ve aslında bir daha da çıkmadı. Onu hiç unutmadık çünkü. Bugün bile resim yeteneği olmadığını düşünün birinin sıkça söylediği o ifadeyle hep hayatımızda kaldı: "Cin Ali bile çizemem."

Yıllar sonra çocukluk arkadaşımız Cin Ali ile yollarımız yeniden keşişti. O, hafızamızda zaten yaşıyordu ama şu sıralar kaldığı yeri Ankara'da bulduk: Cin Ali Müzesi.

Gerçekten incelikli ve zarif bir şekilde tasarlanmış müzenin kapısından girer girmez eski bir dostu görmenin benzersiz mutluluğu ve heyecanı kaplayıverdi içimizi. Cin Ali elimizden tutarak bizi çocukluğumuza; o paha biçilemez ana vatanımıza götürdü.

Cin Ali'nin kitaptaki ablası Suna (Nevin) ve Selma (Nesrin) tarafından 2019 yılında hayata geçirilen bu müze, bir eğitim efsanesinin izlerini taşıyor. Kuruluş öyküsüne de değineceğiz ama dilerseniz sürprizi çok bozmadan ve ipucu vermeden Cin Ali'nin doğuş öyküsünden bahsedelim. Doğrusu bu öykünün tamamını bizden değil, müzede gezerken görevlilerin

Müzeyi gezerken Ravza Bölükbaşı'ndan tüm detayları öğrendik

doyurucu anlatımından öğrenmeniz daha iyi olur. Bize eşlik eden Ravza Bölükbaşı ve Müze Müdürü Çiğdem Akay konuya o kadar hâkimler ki, Cin Ali hakkındaki her detayı tek tek öğrenmek mümkün. Unutmadan ekleyelim. Bir okul grubu da olsa, tek bir ziyaretçi de olsa aynı anlatımlı rehberlik hizmeti veriliyor.

İdealist bir öğretmenin mirası

Önce kısaca Cin Ali'nin ailesini tanıyalım. Cin Ali'nin babası Rasim Kaygusuz, Köy Enstitüsü mezunu bir öğretmen. Çifteler ve Hasanoğlan Köy Enstitülerinde okuyan Rasim Kaygusuz, 18 yaşında öğretmen olur ve doğduğu köy; Ankara'nın Ayaş ilçesine bağlı Zirkayı (Yenikayı) Köyü'nde

öğretmenlik yapmaya başlar. Okuldan mezun olurken bir mesleği daha olmuştur: Marangozluk. O kadar idealisttir ve öğrencilerini o kadar sever ki, sürekli mesleğini daha iyi yapabilmeyi yollarını arar. Gazi Eğitim Fakültesi Pedagoji Bölümü'nü dışardan okur. Bu süreç 1968 yılında Cin Ali'nin yazılmasına kadar olduğu gibi sonrasında da hep böyle devam eder; Rasim Öğretmen birinci sınıfın uzmanlık alanı olması gerektiğini savunur ve uzun süre hep "mini mini birleri" okutur. Anne Remziye Kaygusuz'un öyküsü de ders gibi. Öğrenme aşkıyla dolu Remziye Hanım da türlü zorlukların üstesinden gelerek önce Beşikdüzü sonra Hasanoğlan Köy Enstitüsü'ne gider.

Kaygusuz ailesi Cin Ali'nin gerçek ailesi

Köy enstitüleri kapanınca Ankara Kız Teknik Yüksek Öğretmen Okulu'na nakledilerek buradan mezun olur. 1950 yılında Zirkayı Yetiştirme Yurdu'na atanır burada Rasim Öğretmen ile yolları kesişir ve evlenirler. Remziye Öğretmen Ankara Körler Okulu'nun ilk öğretmenlerinden biri olarak atanır ve böylece Kaygusuz ailesi için Ankara yılları başlar. Remziye Öğretmen dokuz yıl görev aldığı bu okulda, Mitat Enç'ten Braille alfabesini ve özel eğitim yöntemlerini öğrenir. Cin Ali'nin Braille alfabesi ile basımının yolunu da bu adımlar açmış olur.

Kaç yaşında girerseniz girin, kapıdan yedi yaşında çıkacağınız bir yer var. İyiliğin, sadeliğin ve çocukluğun kalesi Cin Ali Müzesi'nde, siyah önlüklerimizi giyip geçmişin tozlu raflarında bir dostu ziyaret ediyoruz.

Eğitim tarihimize yolculuk

Nesrin (Selma) ve Nevin (Suna) ise Cin Ali doğduğunda 13 ve 7 yaşındalardı. Hep birlikte Bahçelievler'de yaşadıkları ev ise Cin Ali'nin tüm oyunla okuma gereçlerinin imal edildiği bir atölyeye de dönüşmüş aynı zamanda. Bu atölyede her şey tüm ailenin emeğiyle yapıldı eğitim dünyasının minik neferlerinin hizmetine sunulmuş. Zaten o dönemler eğitim sisteminin bir parçası da el becerilerini geliştirmek ve el emeği ürünleri hayata kazandırmak üzerineydi. Rasim Kaygusuz'un kendi eğitiminden kazandığı becerilerin ürünlerini müzenin odalarında görmek mümkün. Tahta bir kalemlik, el yapımı bir büfe Rasim Öğretmen'in; içi düğme dolu bir kutu, dikmiş yüzüğü Remziye Öğretmen'in öğretmen olurken öğrendiklerinin birer kanıtı olarak bizi selamlıyor. Müzenin duvarlarından birinde gözümüze çarpan Rasim Kaygusuz'un diploması da bunu söylüyor zaten: "Türkçe, tarih, coğrafya, yurttaşlık bilgisi, matematik (aritmetik, cebir, geometri), fizik, kimya, tabiat ve okul sağlık bilgisi, yabancı dil, el yazısı, resim-iş, beden eğitimi ve ulusal oyunlar, müzik, askerlik, ev idaresi ve çocuk bakımı, öğretmenlik bilgisi (toplum bilim, iş eğitimi,

Çocuklar bu tür oyunlarla okumaya ve hikâye oluşturmaya alışıyorlardı

çocuk ve iş ruh bilimi, öğretim metodu ve ders tatbikatı, eğitim ve iş eğitimi tarihi) zirai işletme ekonomisi ve kooperatifçilik, ziraat ve sanat derslerinden imtihan geçirerek iyi derecede köy ilköğretim kurumları öğretmenliği diploması almaya hak kazanmıştır." Yaşamın tam içinden bilgilerle donatılmış bu öğretmenler elbette öğrencilerini de yaşam okulunda yetiştirmişler ve hayata hazırlamışlar. Müzeyi gezmeye devam ediyoruz. Duvarlarda anılar, siyah beyaz fotoğraflar, Kaygusuz ailesinin el yazılarıyla birbirlerine yazılmış notlar Cin Ali'nin nasıl bir aileye sahip olduğunu bize anlatıyor. Tabii ilk ailesi onlar, sonrası tüm ülke ve yurt dışından yeni aileler ediniyor bizim Cin Ali. Bahçelievler postanesinde P.K. 3

numaralı posta kutusundan Cin Ali ile iletişim kuran öğretmenler ve öğrenciler onu ve maceralarını tanıma fırsatı da buluyor o zamanlar. Bazı şeyler değişti, iletişim biçimleri de öyle. Ancak, Cin Ali'nin oynadığı park, Bahçelievler'de farklı isimle de olsa hâlâ yerinde duruyormuş. Bunu da Müzeyi gezerken öğreniyoruz.

Cin Ali, bir eğitim sistemi

Müzenin odalarında Cin Ali'nin oyunla öğretme sistemine ait detaylar da yer alıyor: Oyun blokları, dönerli hikâye kartları, tombala kartları, resimli ve matematik fişleri, çözümlü alfabe gibi detaylar ve yazmayan kalem... Peki o da ne? Evet, Rasim Öğretmen bunu da düşünmüş. Çocukların el kaslarının gelişimi ilkokulun

Cin Ali ailesiyle yemekte

Müzenin içinde yer alan sınıf

Cin Ali Eğitim ve Kültür Vakfı ve Cin Ali Müzesi sadece Cin Ali ile çocukluk anılarımızı yaşatmakla kalmıyor; kütüphanesi, etkinlikleri ve Ankara'nın eğitim tarihine dair yürüttüğü projelerle Cumhuriyet'in aydınlanma meşalesini taşımaya devam ediyor.

ilk yılı çok önemli. O kasları geliştirirken çocuğun "yapamadım, çizemedim" diye düşünmesini istememiş Rasim Kaygusuz ve bu formülü bulmuş. Yazmayan kalemle güzel yazı defterinde alıştırımlar yapan çocukların hem el kasları hem de özgüvenleri yavaş yavaş geliyor ve gerçek kaleme sonrasında geçiyorlarmış. İşin doğrusu biz tüm bu eğitim gereçlerini ve arkasındaki muhteşem felsefeyi kelimelere dökmekte zorlanıyoruz. Çünkü hepsinin ardında farklı bir emek ve incelik var. Örneğin "Telle Okuma - Yazma Aritmetik ve Resim Öğretimi". Yaşı yetenler hatırlayacaktır, fasulye tohumları kaynatılır, boyanır ve matematik işlemleri için onlardan yararlanılırdı. Ekonomik gücü yeten ise kırtasiyeden plastik çubuklar alırdı. Rasim Öğretmen bu konuda yaşanan sıkıntılara çözüm olarak da evde elektrik kablolarından ürettiği ve öğrencilerin yuvarlak harfleri de kolayca yazabilecekleri setleri kullanıma sunmuş.

Çocukluk yıllarının izini sürmek

Müzeyi gezerken Filli Bahçe'nin, Ankara'ya o yıllarda Hindistan'dan gelen Mohini adlı filin, hatta Rasim Kaygusuz'un yazdığı kitaplardan birine de adını veren Berber Fil'in hikâyesini de öğreniyorsunuz. Üstelik Cin Ali'nin doğduğu yıllara geri dönmek ve o zamanın Ankara'sının izini sürmek de mümkün. "Cin Ali'nin Ankara'sı" köşesinde şimdilerde nerede olduğunu bilmediğimiz ancak çocukluk anılarımızda hatırı sayılır bir yeri olan Gençlik Parkı içerisindeki Deniz Kızı heykeli, Emek İşhanı'nın rölyefli hâlini veya Mogan Gölü'nün en bakir zamanlarını kartpostallar aracılığıyla görmek mümkün. Dilerseniz çocuk bahçesindeki salıncakta oturabiliyor, dilerseniz de siyah önlüğünüzü giyip, beyaz yakanızı takıyor ve 1/A sınıfının kara tahtasına tebeşirle yazı yazabiliyorsunuz. Müze'nin en güzel köşelerinden olan

kütüphanesini ve elbette giriş kattaki kafesini de anmadan geçmeyelim. Önümüz yaz, Müze'nin "Filli Bahçesi" de çok keyiflidir eminiz. Dileyenler için Cin Ali içerikleriyle hazırlanmış pek çok ürün de yine giriş kattaki "Dükkan'da" veya internet sitesinde bulmak mümkün.

İnsanlar buraya gelince mutlu oluyorlar ve kaç yaşına girerlerse girsinler yedi yaşında çıkıyorlar.

Müze'yi gezerken Cin Ali'nin Suna Ablası yani Nevin Kaygusuz Apaydın ile de tanışma fırsatı bulduk. Nevin Hanım'la Cin Ali'nin dünyasının ilk tanığı olarak da minik bir söyleşi gerçekleştirdik.

Cin Ali ile birlikte büyüdüğümüz diyebiliriz. Onun doğuşuna tanıklık ettiniz. Bizlerin çocukluk arkadaşı sizinse aile ferdiniz gibi. Sizin için ne ifade ediyor?

Ben kendimi, Cin Ali'nin kardeşi Suna'yım diye tanıtırım. Bu özellikle küçük ziyaretçilerimiz için güzel oluyor, kitaptan biri çıkmış gibi hissediyorlar.

Cin Ali bizim için önemliydi ama herkes için ne kadar önemli olduğunu müze'yi kurmaya karar verdiğimizde öğrendik. Cin Ali sadece bir kitap kahramanı değil, içimizden biri. Herkes için farklı bir anlamı var. Kimisinin oyun arkadaşı, kiminin sırdaşı. Bu geçmişte Cin Ali ile tanışmış olanlar için böyle. Bugün çocuk olanlara da etki ediyor. Onun kılığına girip doğum gününü kutlayan da var, oyuncak ayısına müze'yi gezdirmeye gelen de. Ziyaret defterine o kadar güzel şeyler yazılıyor ki, biz hem Cin Ali'nin hem de bir öğretmen modeli olarak Rasim Kaygusuz'un ne kadar önemli olduğunu bir kez daha farkına varıyoruz. Sadece öğrenciler değil, öğretmenler de müze'yi gezdikten sonra, "Bizler de geleceğe umutla bakıyoruz, Rasim ve Remziye Öğretmen gibi olacağız." diyerek ayrılıyorlar. İnsanlar buraya gelince mutlu oluyorlar ve kaç yaşında girerlerse girsinler yedi yaşında çıkıyorlar.

Cin Ali Eğitim ve Kültür Vakfı'nın müze ile bağlantılı pek çok etkinliği olduğunu duyduk. Biraz anlatabilir misiniz?

Cin Ali'nin arkasında çok büyük bir öykü var. Bir kitap kahramanından çok daha fazlası. Biz de müze'yi bu nedenle planladık. Bu öyküyü herkes öğrenmeli diye yola çıktık. Bunun yanında da eğitimle ilgili ne tür çalışmalar yapabiliriz diye düşündük. Kütüphanemiz var mesela. Orada hem eğitim araştırmaları hem de çocuk kitapları koleksiyonumuz var. 2015'te biz müze tasarımı devam ederken etkinliklere başladık. Her cumartesi bir etkinlik yapıyoruz burada. Öte yandan kitap çalışmalarımız da bu etkinliklerle bağlantılı. Örneğin "Ankara'nın Köklü Eğitim Kurumları" seminer dizimizi kitaplaştırdık. Bu kitap aslında başından sonuna okunduğunda Cumhuriyet'in eğitim anlayışını, eğitime

yaptığı yatırımı ve önemini anlatıyor. Şimdi ikinci bölümü yapıyoruz. 15 okul tamamlandığında ikinci kitabı çıkaracağız. Sergiler açtık. Annemle ilgili bir kitap hazırladık; "Mapatuleyi Tutmak" Cin Ali'nin arkasında babam var evet ama Cin Ali'nin bu kadar tanınmasında annemin de çok büyük bir etkisi var. Ayrıca onun hayatı, cumhuriyetin kız öğrencilere verdiği önemi anlatması bakımından da çok önemli. Çocuk kitapları alanında da çalışmamız var. Braille alfabesiyle Cin Ali'yi bastık. Cin Ali Sokak Oyunları Şenliği'ni düzenledik.

Cin Ali sizin ailenizden çıktı ama tüm çocukların kahramanı oldu. Çünkü çok bizdendi. Vakfı kurduğunuzda ana hedefiniz neydi?

Cin Ali bir Cumhuriyet projesi; toplumu aydınlatmak ve ileriye taşımak isteyen iki öğretmenin emeği, göz nuru, Türkiye'ye armağanı... Cin Ali Eğitim ve Kültür Vakfı,

Cin Ali kitaplarını devam ettirmek, yeni nesillere tanıtmak ve Rasim Kaygusuz ile Remziye Kaygusuz'un anılarını yaşatmak üzere 2016 yılında kuruldu. Vakfın amacı, Cin Ali Hikâye Kitapları'nın yayınının devamını sağlamak; Türk toplumunun kültürel, bilimsel ve sosyal gelişmesine hizmet etmek; daha yüksek, verimli ve etkin düzeyde eğitim hizmetlerinin yerine getirilmesine katkıda bulunmak olarak özetlenebilir.

Müze'yi gezmek isteyenler için ziyaret gün ve saatleri ile adresini de sizden öğrenelim mi?

Cin Ali Müzesi Ankara'da Bülten Sokak No: 32 Kavaklıdere adresinde pazartesi günleri hariç her gün 10.00 ve 18.00 saatleri arasında ziyarete açık. Ancak son ziyaretçi kabulümüzün 17.30 olduğunu hatırlatalım. Detaylı bilgiyi Müze'nin internet sitesinde bulmak mümkün.

TRT AVAZ

ÖZEL
KONSERİ

1 NİSAN 2026

AY
YOLA

ELİF
AVCI

ALİŞER
NAZİROV

ZAMİNA
RAHİMOVA

TÜRK DÜNYASI MÜZİK VE
DANS TOPLULUĞU

Fotografılar: Aykut Çevik, Kaan Kuntlu, Tanık Aşçı

“Türk’ün Avazı, Kardeşliğin Ekranı”

TRT Avaz kanalının 17. yaşı ve ortak bayramımız Nevruz, “TRT Avaz Nevruz Konseri”nde coşkuyla kutlandı. Ankara’da düzenlenen konserde ortak dünyamızın ortak sesleri vatandaşlarımızla buluştu.

Türkler tarih sahnesine çıkar; bozkırın kalbinde yeni bir çağ başlar. Türk’ün o şanlı dirilişiyle birlikte, Göktürklerin enginliğinde ulu bir ulus doğar. Türkler, bir ve bütün olarak Altaylar’dan Viyana’ya, oradan Tuna boylarına uzanan tek bir yürek olur. Ateş yücelir, demirden dağları eritir; bozkırın hür yürekli destanı böylece baştan yazılır. Bahar geldiğinde sadece toprak uyanmaz, Türk’ün de bayramı başlar. Nevruz; baharın gelişi, umudun tazelenişi, yeniden doğuşun mutlak simgesidir. Türk dünyasının ortak hafızasında harlanan o ebedî ateştir. Türk’ün kadim bayramı

Nevruz kutlu olsun!” Yazımıza kendimizden ifadelerle değil, “TRT Avaz Nevruz Konseri”nde kullanılan bu cümlelerle başlamak istedik. TRT, kamu yayıncılığı sorumluluğunun bir yansıması olarak farklı coğrafyalara hatta farklı kıtalar arasında kültür köprüleri inşa etmek gibi önemli, tarihi bir misyonu üstleniyor. Bu tarihi sorumluluğun bir gereği olarak 2009’da yayın hayatına başlayan TRT Avaz, İsmail Gaspralı’nın “Dilde, fikirde, işte birlik” şiarıyla Adriyatik’ten Çin Seddi’ne, Altaylar’dan Tuna boylarına kadar yankılanan o ortak ses olma sorumluluğunu gururla yerine getiriyor. TRT Avaz, sloganı olan “Türk’ün Avazı,

Kardeşliğin Ekranı” şiarıyla kurulduğu günden bugüne ülkemiz ile gönül köprüleri kuruyor; ortak değerlerimizi evlerimizde, ekranlarımıza, radyolarımıza, sosyal medyaya taşıyor. Kanalın yayın hayatına başlamasından bugüne dile kolay tam 17 yıl geçti. Bu 17 yıl boyunca bu ülkeler birbirleriyle daha da yakınlaştı, ortaklıklar sadece yayıncılar arasında kalmadı, devletler de iş birliklerini artırdılar. TRT Avaz, on yedi yıldır aynı duygularla çarpan gönüllerin parlak bir yansıması olarak, kardeş ve komşu ülkelerimizden sanatçıları ülkemizin başkenti Ankara’da bir araya getirdi. Kardeşlik bağlarının kutlandığı TRT Avaz Nevruz Özel Konseri,

aynı acıya ağlayan, aynı başarıya sevinen ve aynı duaya âmin diyen bir milletin “sesinden” performansları, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi İttri Kongre ve Kültür Merkezi’nde vatandaşlarımızla buluştu. TRT Avaz kanalının ruhuyla özdeşleşmiş Nevruz’un da kutlandığı bu özel akşamda biz de TRT Vizyon dergisi olarak yerimizi aldık ve sizler için konserin nabzını tuttuk.

Özbekistan’dan Alisher Nazirov, Azerbaycan’dan Zamina Rahimova, ülkemizden Elif Avcı ve Başkurt müzik grubu Ay Yola’nın sahne aldığı konserde; Altaylar’dan Tuna’ya uzanan ortak coğrafyamızın eşsiz ezgileri yankılandı.

Yaşatılan gelenekler

Nevruz coşkusu ve TRT Avaz’ın 17. yılına özel “Nevruz Özel Konseri” TRT Genel Müdürü Prof. Dr. Mehmet Zahid Sobacı’nın ev sahipliğinde gerçekleşirken, bu anlamlı buluşmaya TBMM Dışişleri Komisyonu Başkanı Fuat Oktay, TRT yönetimi, siyasi protokol, yabancı misyon personeli, akademisyenler ve çeşitli üniversitelerden öğrenciler katıldı. Bin kişiye yaklaşan davetlileri ise konserden önce Nevruz’un ruhunu taşıyan özel bir etkinlik alanı ve çeşitli organizasyonlar bekliyordu. Demir dövme ve okçuluk alanında genç katılımcılar geleneksel şekilde ok atma şansı yakalarken, Türklerin Ergenekon’dan çıkışını simgeleyecek şekilde demir dövme merasimine katıldılar. Kokteyl alanının tam ortasına kurulan, “Yurt” olarak da bilinen büyük çadırın içinde ziyaretçiler fotoğraf çektiler. Aynı alanda geleneksel şekilde icra edilen Türk gırtlak müziği ziyafeti ile özel bir performans misafirlerine eşlik etti. Farklı milletlerden insanların bir araya geldiği bu alanda tabii ki meşhur Nevruz ateşi de vardı ve yediden yetmiş yediye herkes üzerinden atlayarak bu kadim geleneği yaşattı. Kadim Nevruz geleneklerinden “Yumurta Tokuşturma” da unutulmadı: Nevruz Bayramı’nda yapılan, haşlanmış ve boyanmış yumurtaların birbirine vurularak

TRT Genel Müdürü Prof. Dr. Mehmet Zahid Sobacı ev sahipliğindeki konser, büyük bir keyifle takip edildi

dayanıklılığının sınırdığı bu gelenek, baharın gelişini ve kardeşliği simgeliyor.

Konser coşkuyla başladı

Hıncahınc dolan Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi İttri Kongre ve Kültür Merkezi ise iki saatlik müzik ziyafeti sırasında, ortak coğrafyamızın dört bir yanından çok özel performanslara sahne oldu. Konser, Kültür Bakanlığı Türk Dünyası Dans Ekibi’nin her coğrafyadan renkleri ve sesler barındıran dans gösterisiyle başladı. Nevruz’a dair hazırlanan özel yapay zekâ video performansının ardından ise tek tek gecenin performansları sahnelenmeye başlandı. Bu önemli performansın Orkestra Şefi Selçuk Murat Kızılateş’in sahnedeki yerini almasından sonra Özbekistan’dan Alisher Nazirov ve Azerbaycan’dan Zamina Rahimova sahneye çıktı. Özbekistan Türkçesi ve Türkiye

Türkçesinden şarkılar okuyan; sakin, dinlendirici, derin sesiyle dikkati çeken Alisher Nazirov, aynı zamanda sık sık TRT ekranlarına da konuk oluyor. Gençliği, sahnedeki enerjisi ve güçlü sesiyle Zamina Rahimova da Azerbaycan Türkçesinden en güzel ezgileri seslendirdi. Bu isimlerin ardından sahneye çıkan Elif Avcı’dan “Nevruz Türk’ün Bayramı” performansını dinleyen seyirciler bu esnada ortak coğrafyamızdaki bayrakları sallayarak görsel bir şov ortamı oluşturdular. Alisher Nazirov ve Elif Avcı daha sonra bir şarkıyı beraber seslendirdi. Seyircilerle birlikte söyledikleri “Kiziroğlu”ndan sonra ise sahneyi Ay Yola grubu emanet aldı. Ay Yola müzik grubu, sadece Başkurtlarda ve bağlı olduğu Rusya Federasyonu’nda değil, Türk dünyası genelinde de hayran kitlesini büyütüyor. Folklorik pop türü modern ezgileri, klasik Başkurt müzik

Konserin sonunda Elif Avcı, Alisher Nazirov, Zamina Rahimova ve gecenin sunucusu Göktürk Kırcı, seyircileri şarkılarıyla selamladı

enstrümanlarının karışımıyla harmanlayan grup, 2024 yılı başında çıkardıkları "Homay - Umay" isimli, Başkurtlardan ve ortak Türk tarihinden anlatıları konu alan, şarkılarıyla uzun süre listelerde zirveleri görmüştü. "Grubun yüzü" olan kadın vokal Adel Shaykhitdinova, söz yazarlığına ek olarak gitar ve dombra enstrümanlarına hâkimiyetle de biliniyor. Adel'in babası Ruslan Shaykhitdinov da grubun diğer bir üyesi. Klavye, bas gitar ve Türk dünyasının geleneksel enstrümanı kopuz çalmadaki ustalığıyla tanınıyor. Rinat Ramazanov da hem bir vokalist olarak hem de Başkurtların ünlü Kuray isimli geleneksel nefesli enstrümanını ustaca çalabilen önemli bir müzisyen.

Kırım'dan Irak

Türkmenleri'ne kadar uzanan duygu yüklü repertuarın çalındığı konser saat 20.00'den itibaren TRT Avaz'dan canlı şekilde yayınlandı.

Kırım'a selam

Konserin ikinci yarısı çok daha duygusal bir havaya sahipti. Konserin devamında Kırım'daki soydaşlarımızı ve onların memleketlerine olan özlemlerini anlatan "Ey Güzel Kırım" ve Elif Avcı'nın

Konserde ortak coğrafyamızdaki tüm ülkelerin bayrakları gururla dalgalandı

icra ettiği "Kalenin Dibinde" adlı Irak Türkmen türküsüyle de ülkemiz dışındaki soydaşlarımıza selam gönderildi. Zamina Rahimova'nın seslendirdiği "Çırpınırdı Karadeniz" ise salondaki tüm bayrakların coşkusu eşliğinde beraber, tek bir ağızdan söylendi.

Bu keyifli akşamın sonuna yaklaştığımızda ise o ana dek kendi coğrafyalarının ezgilerini seslendiren sanatçılar omuz omuza vermek üzere alkışlarla sahnedeki yerlerini tek tek aldılar. Memleket sevdası, salondaki binlerce farklı tınıyı tek ve gür bir nefese dönüştürdü. Yüzlerce kişilik kalabalık, o tanıdık melodiye, "Havasına

suyuna, bir başkadır benim memleketim" ezgisine hep bir ağızdan eşlik etti. Bu duygu seli henüz dinmemiştiki Özbek'ten Türkmen'e, Uygur'dan Asya'nın en uçlarına dek tüm Türk boylarına atfedilen "Anayurt Marşı" yankılandı salonda.

"Nevruz Bayramı'mız Kutlu Olsun!"

"TRT Avaz Nevruz Konseri"ne katılanların verdikleri mesaj ise ortaklı: Nevruz'un hepimizin bayramıdır. Şimdi konserde verilen mesajlara bakalım.

Fuat Oktay (TBMM Dışişleri

Komisyonu Başkanı): Nevruz bizim bayramımız, Türk dünyasının bayramı. Neşenin, birliğin, beraberliğin ve dayanışmanın hâkim olduğu bir bayram havasındayız. Ondan dolayı burada olmaktan çok mutluyuz.

Şehriyar İmanbeyli: Türk dünyasının ortak sesi ve nefesi olan TRT Avaz'ın 17. kuruluş yıl dönümünü hep birlikte coşkuyla kutluyoruz. TRT bünyesinde hayata geçirilen en kıymetli kanallardan biri olan TRT Avaz'a, yürüttüğü bu değerli misyonda üstün başarılar diliyorum. Bilhassa son yıllarda ortaya koydukları nitelikli çalışmalar ve izleyicisiyle kurdukları o samimi, candan iletişim; diğer ülkelerde olduğu gibi Azerbaycan'da da büyük bir takdir ve ilgiyle takip ediliyor. Özlemini duyduğumuz o zengin ve güzel içerikleri nihayet TRT Avaz ekranlarında görmek bizleri ziyadesiyle mutlu ediyor. Bu anlamlı vesileyle, baharın müjdecisi ve doğanın uyanışının simgesi

Ay Yola grubu, seyircilere unutulmaz bir performans sundu

olan Nevruz Bayramınızı da en içten dileklerle kutluyorum. Türk dünyasının farklı köşelerinde birbirinden renkli geleneklerle kutlansa da Nevruz, ruhunda hepimizi bir araya getiren ortak ve kadim bir bayramdır. Azerbaycan'dan hepimize kucak dolusu sevgiler ve selamlar gönderiyorum.

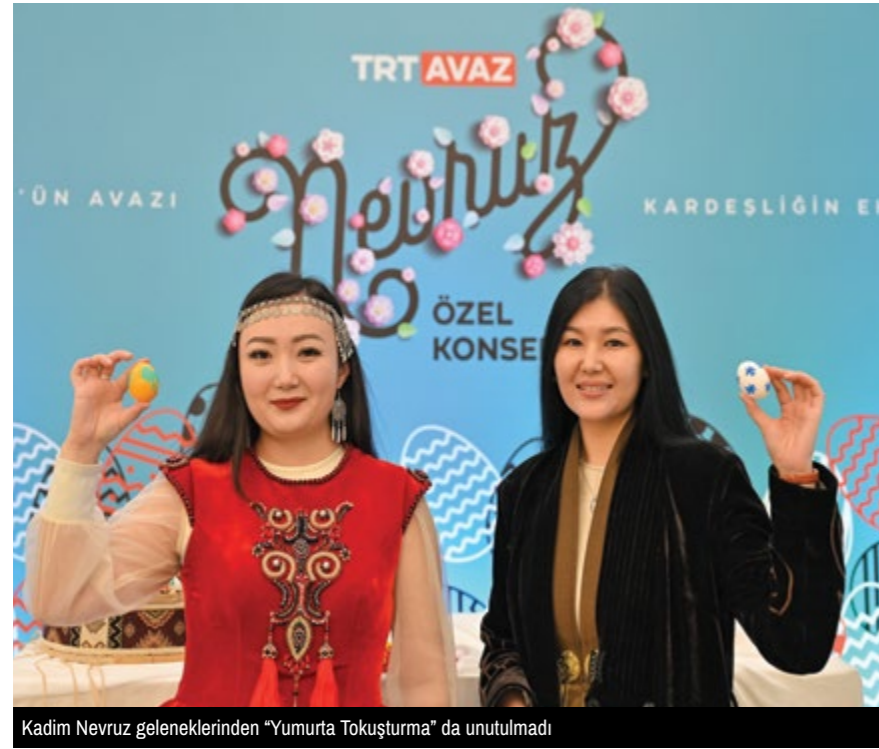
Elif Avcı: Öncelikle Türk'ün kadim bayramı Nevruz'u en içten dileklerle kutluyorum. Bizler için Nevruz, salt baharın gelişini müjdeleyen bir doğa olayı değildir; Ergenekon'dan çıkışımızın, öz kimliğimizle yeniden buluşmamızın, içimizdeki o sarsılmaz gücü keşfedip kendimize yeni ufuklar açışımızın mutlak bir simgesidir. Böylesine derin ve kritik bir günde, Türk'ün kanalı TRT Avaz da bu ruha yaraşır, muazzam bir organizasyona imza attı. "Dilde, fikirde, işte birlik" şiarını temel alarak attığımız bu adımlarla, Türk dünyasının dört bir yanından gelen birbirinden kıymetli sanatçılarımızla aynı sahneyi paylaşacak olmanın haklı gururunu ve tarifsiz heyecanını yaşıyoruz. Elbette böylesine kapsamlı bir projenin hayata geçmesinde büyük emekler var. Bizlere müzikleriyle ruh katan değerli müzik yönetmenimiz Selçuk Murat Kızılateş'e, vizyonuyla bu sahneyi şekillendiren yönetmenimiz Doğu Eğilmez'e ve bu kıymetli buluşmaya imkân tanıyan TRT Avaz kanal koordinatörümüz Yücel Kılıçkaya'ya sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum. Tüm izleyicilerimizi bu coşkuyla ortak olmak üzere ekran başına davet ediyoruz.

Konser, Kültür Bakanlığı Türk Dünyası Dans Ekibi'nin gösterisiyle başladı

Zamina Rahimova: Öncelikle kardeş ülke Azerbaycan'dan hepimize sonsuz sevgi ve selamlar getirdim. Ankara'da ve TRT Avaz ekranlarında ilk kez bulunuyorum; ancak gösterdiğiniz o sıcak ve samimi karşılama beni ziyadesiyle mutlu etti. Bugünkü Nevruz konserinin de son derece coşkulu ve güzel geçeceğini umut ediyorum. İçimde tatlı bir heyecan var, fakat böylesine kıymetli bir sahnede olmak aynı zamanda büyük bir gurur vesilesi. Sizlerin sevgisini ve saygısını kazanarak buralara gelebildiysek, eminim ki sahnemiz de bir o kadar muazzam olacaktır. Hepimizin Nevruz Bayramı kutlu olsun.

Alisher Nazirov: Bugün çifte bir bayram coşkusu yaşıyoruz; hem Türk dünyasının birleştirici ekranı TRT Avaz'ın 17. kuruluş yıl dönümünü hem de kadim geleneğimiz olan Nevruz Bayramı'nı hep birlikte kutluyoruz. Bu akşamın muhteşem geçeceğine ve hafızalara kazanacak güzellikle bir gece olacağına yürekten inanıyorum. Bu özel gecede hem solo performansıyla hem de gerçekleştireceğimiz eşsiz düetlerle sahnede olacağım. İzleyicilerimiz için özenle seçilmiş, ruhumuza dokunacak çok güzel eserler seslendireceğiz.

Kadim Nevruz geleneklerinden "Yumurta Tokuşturma" da unutulmadı

Zamina Rahimova da Azerbaycan Türkçesinden en güzel ezgileri seslendirdi

Yeniler yine TRT Müzik'te

Müziğin her rengine yer veren, iyi müziği işinin ehillerine teslim eden TRT Müzik, yeni programlarıyla izleyicisinin ve dinleyicisinin karşısına çıkmaya başladı.

Bazen sığınağımız oluyor, bazen kaçışımız. Söze dökülemeyene hayat veriyor, söze dökemediklerimizi dillendiriyor. Dünyanın neresinde olursak olalım bizi birleştiren gücüyle müzik, hayatımızın her anında yanı başımızda. "Senin Müziğin Senin Kanalın" mottosuyla, tüm Türkiye'yi sarıp sarmalayan TRT Müzik, her yaştan her kesime hitap eden zengin ve farklı içerikleriyle bizi birleştirmeye devam ediyor. Türk sanat müziğinden Türk halk müziğine, poptan caza, etnik müzikten evrensel müziğe kadar geniş bir yelpazede müziğin her rengine kapılarını açıyor. Emeğini müziğe adanmış müzisyenlerden kalbini müziğe açmış amatörler kadar tüm müzik sevdalılarına imkânlar sunuyor. Müziğe

yeni bir soluk kazandıran Anadolu'nun yerel sanatçıları ve renkli zenginliğini ekranlara taşırken dünya müziğine de kulak veriyor. Bize ait her ne varsa sesini, sözünü onlarla beziyor. Bu topraklardan beslenen her bir değeri koruyup gelecek kuşaklara aktarıyor.

Dijital platformda TRT Müzik
Geleneksel yayıncılık birikimini dijital dünyanın olanaklarıyla harmanlayan TRT Müzik, sosyal medya mecralarındaki varlığını her geçen gün daha da güçlendiriyor. Televizyon ekranlarında yer bulan programlarını, dijital platformların dinamik yapısına uygun biçimde yeniden kurgulayarak sunan kanalın Instagram'da 2 milyon, Facebook'ta 1 milyona yakın, TikTok'ta ise 1 milyonu geçen takipçi kitlesi var. Programlardan ve zengin

arşivden derlenen içerikleri, kısa ve uzun formatlarda, her platformun kendine özgü dinamikleri gözetilerek paylaşıyor. Animasyonlar ve yapay zekâ destekli özgün üretimlerle zenginleştirilen bu içerikler, hem estetik hem de yenilikçi bir anlatım dili sunarak takipçilerden yoğun ilgi görüyor. Farklı izleyici profillerine hitap eden bu çok katmanlı içerik stratejisiyle dijital platformda da etkili olan TRT Müzik; müziğin evrensel dilini daha geniş kitlelere ulaştırıyor.

Kaliteli, nitelikli içerikler

Müzik sevenlerle yolculuğuna devam eden kanalın yeni programları arasında; köklü musiki geleneğini günümüze taşıyan "Asırlık Ezgiler", en sevilen şarkıların arabesk müzikle harmanlandığı "Aşk ve

Ötesi", Hakan Güngör'ün kanun icrası ve konuklarının yorumuyla "Müziğin Kanunu", halk müziğinin seçkin eserlerinin enstrüman tınıları eşliğinde sunulduğu "Ümit Yılmaz ile Doğaçlama", müziğin sohbetle buluştuğu "Irmak Arıcı ile Düünden Bugüne" ve tasavvuf eserlerinin icra edildiği "Kalpten Nağme" izleyicilerle buluşmaya başladı. TRT Ankara, İstanbul ve İzmir radyoları saz ve ses sanatçılarının gerçekleştirdikleri kuşak programlar, Anadolu'nun müzik kültürünün izinin sürüldüğü yayınlar, nostaljik arşiv programları, dünya müziğini takip eden yapımlar, müzik haberleri, enstrümanların hikâyeleri, müzik listeleri gibi müziğe dair her şey müzikseverlerle buluşuyor.

Köklü musiki geleneğini günümüze taşıyan "Asırlık Ezgiler", en sevilen şarkıların arabesk müzikle harmanlandığı "Aşk ve Ötesi", Hakan Güngör'ün kanun icrası ve konuklarının yorumuyla "Müziğin Kanunu", halk müziğinin seçkin eserlerinin enstrüman tınıları eşliğinde sunulduğu "Ümit Yılmaz ile Doğaçlama", müziğin sohbetle buluştuğu "Irmak Arıcı ile Düünden Bugüne" ve tasavvuf eserlerinin icra edildiği "Kalpten Nağme", TRT Müzik'te müzikseverlerle buluşmaya başladı.

Sanat müziğinin en güzel eserleri
TRT Ankara Radyosu THM sanatçısı Muzaffer Ertürk ile Kültür ve Turizm Bakanlığı İzmir Devlet Klasik Türk Müziği Korosu sanatçısı ve bestekâr Bora Uymaz'ı bir araya getiren "Asırlık Ezgiler"; sanat müziğinin en güzel eserlerinin icrasını, arşivden derlenen görüntüler eşliğinde musikiye dair keyifli bir sohbet eşliğinde ekrana getiriyor.

Irmak Arıcı ile Düünden Bugüne

Muzaffer Ertürk, Elazığ'ın mahalli musikisi alanında ün yapan Enver Demirbağ ile uzun yıllar çalışma fırsatı bulan bir isim. Elazığ musikisinin makam temeline dayalı, mazisi Artukoğullarına kadar uzanan müzik anlayışını analiz ederek kendisini bu alanda geliştiren isim, TRT Müzik kanalında daha önce de müzikseverlerle buluşmuştu. "Bergüzar" ve "Dem Bu Dem" isimli programları ile ekranda olan Ertürk; Türk halk müziğine verdiği emek, Harput musikisinin klasik eserlerini gün ışığına çıkarma çalışmaları, kendine özgü icrası ve TRT'de yaptığı programlarda türkülerimizi yaşatma gayretleri nedeniyle Necip Fazıl Müzik Ödülü'ne layık görüldü. Bora Uymaz ise özellikle tasavvuf musikisi ve klasik eserler konusunda uzmanlaşan bir isim. 250'den fazla bestesi bulunan Uymaz, 2005 yılında Kültür ve Turizm Bakanlığının açtığı "Az Kullanılan Makam ve Usullerde Beste Yarışması"nda ödüle layık görüldü. Cınuçen Tanırkorur'un adını koyduğu "Suzınak - Aşırın" makamını yorumladı. Şirin Pancaroglu ile "Cafe

Tango" albümünü çıkardı. Yurt içinde ve yurt dışında sayısız konser verdi. Adını kendi verdiği, uzun soluklu "Natık-ı Elhan" isminde yeni bir Türk musikisi formu geliştirdi. UNESCO'nun hazırladığı "Dünya Kültür Miraslarımız" belgeselinin Mevlevî Müziği ile ilgili bölümüne katkıda bulundu. Üretimleri ve başarılarıyla ülkemizi gururla temsil eden bu iki isim; yeni programlarıyla müzik sevenlerin karşısına çıkıyor.

Çok yönlü bir isim

Sanat dünyasının önemli solist ve bestecilerini ağırlayan "Müziğin Kanunu" programı; kanun sanatçısı Hakan Güngör'ün sunumuyla ekrana geliyor. Kanun icrasında kendine özgü bir teknik ve anlayış geliştiren Güngör, ilk müzik eğitimini Ankara Radyosu'nda ut sanatçısı olan babası Ali Osman Güngör'den aldı. Kudsî Ergüner, Yo Yo Ma, Jordi Savall, Montserrat Figueras, Fazıl Say, Renaud Garcia - Fons, Goran Bregovic, Okay Temiz gibi dünyaca ünlü müzisyenlerin konser ve albüm çalışmalarında yer alan

Aşk ve Ötesi

ismin, TRT Müzik kanalında yayımlanan "Müzik Deyince" ve "Fantastik" adlı programlarda da imzası var. Çağdaş görsel ve performatif sanatların en etkili isimlerinden biri kabul edilen Robert Wilson ile rüyavari, şiirsel ve sürrealist olarak tanımlanan tiyatrosunda, modern dansın en önemli isimlerinden Carolyn Carlson'un performans ve projelerinde kanun sanatçısı olarak yer aldı. "İstanbul Kanatlarının Altında", "Mustafa" gibi birçok film, belgesel ve dizilerin müzik çalışmalarında bulundu. Hakan Güngör; şimdi "Müziğin Kanunu" adlı yeni programında, pop müzik türündeki şarkılara getirdikleri özgün yorumlarıyla tanınan sürpriz sanatçıları ağırlıyor.

Biraz hüznün, biraz coşku; hayat gibi

Aşkın hâlleri ve aşka dair bir serüven diyerek çıktılar yola: Göktuğ Varyozdöken, Murat Coşgun ve Fatih Ahıskalı. "Yaprak döker bir yanımız, bir yanımız bahar bahçe. Hayat gibi bizim müziğimiz ve sahnemiz. Çok fazla efkâr ve bir o kadar da eğlence vaddebiliyoruz.

Biz elimizden gelenin en iyisini yapmaya devam edeceğiz. Efkar içimizde var olan bir gerçeklik. Efkar ve arabesk tatlardan biz çok zevk alıyoruz ki herkes de o tadı alacaktır." diyen üçlünün ortak noktaları; birbirlerini, mesleklerini, müziği ve hayatı tutkuyla sevmeleri... Şarkıların ne istediğine kulak veren, çok duygusal, çok da mizah dolu, bazen efkârlı bazen de aşırı coşkulular. Kendileri ne ise müziklerini de öyle şekillendiren isimler, ömürleri yettikçe keyif alarak müzik yapmayı hedefliyor. Murat Coşgun, Fatih Ahıskalı ve Göktuğ Varyozdöken'in sunumu ve icrasıyla hazırlanan "Aşk ve Ötesi" programı; en sevilen şarkıları arabesk müzik dokunuşuyla yorumluyor.

Öze dönüş

TRT Müzik'in yeni programlarından biri olan "Kalpten Nağme"; Prof. Dr. Fatih Koca'nın sunumuyla ekrana geliyor. Musikiye küçük yaşta dedesi ve babasının teşvikleriyle başlayan Türk tasavvuf musikisi sanatçısı Koca; ilklerle öne çıkan bir isim. 2007 yılında Diyanet İşleri Başkanlığının Türkiye genelinden seçilmiş din görevlilerinden oluşan ilk Diyanet Türk Tasavvuf Musikisi Korosu'nu kurdu ve kurucu şefi oldu. 2016 Ramazan'ı Kadir Gecesi'nde 85 yıl aradan sonra Ayasofya'da ilk vakit sabah

Ümit Yılmaz ile Doğaçlama

Asırlık Ezgiler

Kalpten Nağme

ezanını okudu. TRT 1, TRT Avaz ve TRT Diyanet'te yaptığı ramazan programlarının yanında TRT Ankara ve İstanbul radyo ve televizyonlarında da solist, kasidehan ve neyzen olarak yer aldı. Şimdi "Kalpten Nağme" programında; ağırladığı konuklarıyla birlikte tasavvuf müziğinin seçkin örneklerini ekrana getiriyor.

Enstrümantal bir başka...

TRT Müzik kanalını takip edenlerin yakından tanıdığı bir isim: Ümit Yılmaz. 5 yaşında başladığı müzik serüvenine şimdi de "Ümit Yılmaz ile Doğaçlama" programıyla devam ediyor. İlk eğitimini babasının cura sazıyla ondan alan Yılmaz, henüz bir lise öğrencisiyken "Umut Rüzgâr" adlı ilk bestesini yapmış. Konservatuvar öğrencisiyken yurt içinde ve dışında konserler vermeye başlayan Yılmaz; üniversitede ve açtığı müzik okulunda sayısız öğrenci yetiştirmiş. 2010 ve 2012 yıllarında çıkardığı

enstrümantal albümleri ödülle taçlanan ismin TRT Müzik kanalında yaptığı "Anonim" adlı programı da "En İyi Türk Halk Müziği Programı" dalında ödül kazandı. Şimdi de halk müziği eserlerinin icra edileceği yeni programında; en sevilen ezgiler ve türkülere enstrüman tınılarıyla hayat veriyor.

Gençlerin dilinden...

Her fırsatta genç sanatçılara yer veren, gönlünü müziğe vermiş başarılı isimlere alan açan TRT Müzik gençlerle, gençlerin sesi oluyor. Yeni kuşak isimlerden İrmak Arıcı, Mustafa Ceceli ile yaptığı düetle müzik sıralarının en üstüne yerleşen, şarkılara sadece sesiyle değil sözüyle de hayat veren çok genç bir isim. Sanat dünyasının önde gelen isimlerini ağırlamaya başladığı yeni programı "İrmak Arıcı ile Dünden Bugüne" programıyla müzikseverlerin karşısına çıkan Arıcı; müziğe dair keyif veren sohbetleri müzikle harmanlıyor.

TRT FRANSIZCA

4

yaşında

[instagram.com/trtfrancais](https://www.instagram.com/trtfrancais)

[x.com/trtfrancais](https://www.x.com/trtfrancais)

[nsosyal.com/trtfrancais](https://www.nsosyal.com/trtfrancais)

www.tiktok.com/@trtfrancais

www.facebook.com/TRT.Francais

[youtube.com/trtfrancais](https://www.youtube.com/trtfrancais)

Nihilist penguen bize ne anlatıyor?

Beyin hasarlı bir hayvanın ölüme yürüyüşü, milyonlarca insanın özgürlük manifestosuna dönüştü ve kimse itiraz etmedi. Bu dosya, o sessiz kabulün arkasındaki ideolojik tuzağı, sahte katarsisi ve “bireycilik” maskesiyle kurulan yeni “yalnızlık cemiyetini” masaya yatırıyor. Nihilist penguen bize bir şey anlatmıyor; biz ona her şeyi yüklüyoruz ve tam da bu yükleme, hikâyenin ta kendisi.

Son aylarda ekranlarımıza hüznünlü bir “yolcu” düştü. Bir penguen, yapayalnız, sürüsünden ayrılıyor, okyanustan uzaklaşıyor, Antarktika’nın buzdan dağlarına doğru mutlak bir hiçliğe ve belki de kesin ölüme doğru yürüyor. Peki çekilmesinin üstünden neredeyse 20 yıl geçmiş bu görüntü, ne olmuştu da bir anda saklandığı yerden çıkıvermişti? Ne olmuştu da bu penguen bir anda bütün gündemimize oturmuş ve bir anda nasıl nihilizmin bilge rehberi ilan edilmişti? Önce

gelin, filmi biraz geriye, 2007’ye saralım ve belgesel aslında neydi ve ne anlatıyordu, önce onu anlayalım.

Penguen nereye gitti?

2007 yılında Werner Herzog, Antarktika’nın buz katmanları arasında bir belgesel çekiyordu: “Encounters at the End of the World”. Kamera, sürüden kopmuş tek bir pengueni yakaladı. Hayvan ne okyanusa ne koloniye gidiyordu. Binlerce kilometre ötede, hiçbir şeyin olmadığı iç buzullara doğru yürüyordu. Herzog, o sahneyi şöyle anlattı: “Bu

yönünü kaybetmiş veya aklını yitirmiş penguenlerden biri, olması gerektiği yerden zaten yaklaşık 80 kilometre uzakta olan New Harbor dalış kampında ortaya çıktı. İnsanlar için kurallar şunlardı: Pengueni rahatsız etmeyin veya yolundan alıkoymayın. Hareketsiz durun ve kendi yoluna gitmesine izin verin.” Derken penguen, karın üzerinde küçülen bir nokta olarak uzaklaşmaya devam etti. Bu şüphesiz zavallının beynindeki patolojik durumun yarattığı bir anomaliydi. Başka anlamlar yüklenene kadar en azından öyle görünüyordu.

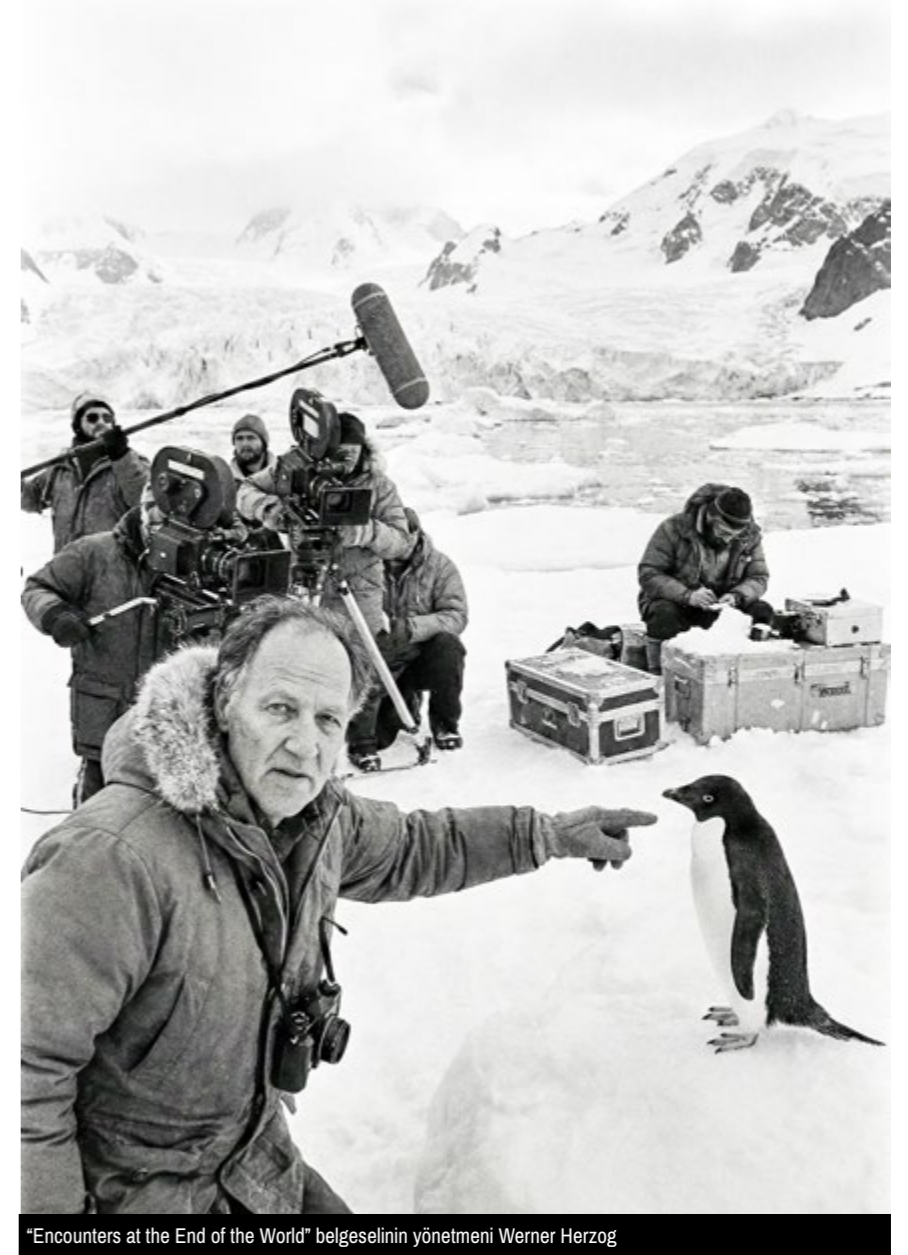
“Nihilist penguen” sanal medya fabrikasına patolojik bir vaka olarak girdi, nihilizm kahramanı olarak çıktı. Bu dönüşüm saniyeler içinde gerçekleşti ve kimse itiraz etmedi çünkü bağlamından koparılan görüntü, tam da insanların duymak istediği şeyi söylüyordu.

Bağlam kopunca ne oldu?

Yıllar sonra o sahne, sanal medyada yeniden dolaşıma girdi. Bu kez Herzog’un sesi yoktu, bağlamı yoktu, bilimsel açıklamaları yoktu. Geriye yalnızca görüntü kalmıştı: Tek, kararlı, giden, terk eden bir figür. Bir de üstüne insanı ciğergâh eden bir müzikle, çarpıtılmış bir bağlam eklenince tastamam oldu. Şehrin duvarlarla sıkıştırdığı klostrifik milyonlar bu videoyu görünce aranan kan bulunmuş oldu. Neredeyse bir hafta boyunca tüm, istisnasız tüm sanal medya uygulamaları bu videoyla doldu taşı. Yalnızlık ikrarı, bir furya hâlini aldı. Her bir yeniden paylaşım “işte ben” demektir, “gidiyorum”, “terk ediyorum”. Hasta bir penguen, çağın en popüler egzistansiyel sembolüne dönüşüvermişti. Bunu büyük bir düşünce hareketi üretmedi. Bunu bir algoritma yaptı. Herkes bu penguenin gidişinde kendi “vazgeçişlerini” kutsadı. O yürüyüşü bir kahramanlık destanı, bir özgürlük manifestosu, bir bilgelik sembolü saydı. Ancak görüldüğü gibi mesele penguen değildi. Asıl mesele, bu intiharı “özgürlük” sayan modern insanın içine düştüğü tuzaktı.

Poetika ekrana taşınırsa

Aristoteles, Poetika’da tragedyanın işlevini “katarsis” adlı kavramla açıklamıştı. Bu trajik bir sahneye tanıklık ederek biriken duyguların boşalması, bir tür ruhsal arınmaydı. Ama Aristoteles’in kastettiği katarsis belirli koşullar altında gerçekleşirdi: Bir toplulukla, gerçek bir sanat eserinin karşısında, başından sonuna eksiksiz yaşanan bir deneyimde. Katarsis, yalnız başınıza, gece yarısı, telefon ekranında olmaz. O videoyu paylaşmak sahte bir

“Encounters at the End of the World” belgeselinin yönetmeni Werner Herzog

katarsistir, çünkü milisaniyeliktir. Ve sahte katarsis gerçekten tehlikelidir; çünkü gerçek soruyla yüzleşmeyi engeller. Gerçek soru şudur: Neden bu kadar yorgunum? Neden bu kadar yalnızım? Neden bu kadar anlamsız hissediyorum? Bu sorular yanıt ister. O videoyu paylaşmak ise bu soruları geçici olarak bastırır. Ardından gelen beğeniler, “Ben de öyle hissediyorum”lar anlık bir rahatlama verir. Ve insan sorunun geçtiğini zanneder. Geçmemiştir; ertelenmiştir. Ertelenen her şey, faiziyle geri döner.

Yaralı tevazu, gizli kibir

Alt mesaj birçok kez mesajın kendisinden daha çok ipucu verir. “Seni terk ediyorum.” cümlesi gibi... Üç kelimelik bu cümle, tek başına bir suçlama barındırmaz içinde.

Ancak bağlamındaki o gizli “Beni hak etmediğin için”, işte orada işin seyri değişir. Bu cümle, kibrin en gizli hâlidir. Ham kibir, kendini doğrudan gösterir: “Ben sizden üstünüm.” Bu tür kibir, kolayca tanınır ve reddedilir. Ama sözde yaralı bir tevazudan doğan kibir, kendini feragat kılığında sunar: “Çok denedim.” der, “Sizi düzeltmedim.” Bu ne kadar acı bir paradokstur: Kolektif yaşamın inşasıyla birey olup, kolektifi suçlayarak terk etmek. Ocak ateşinde ısınıp, sonra “Buzullara aitim.” demek, seni anlamlı kılan topluluğa “Beni anlamıyorsunuz.” demek.

Ferdiyetçiliğin büyük vaadi ve küçük yalanı

Kulağımıza fısıldanıp duran “ferdiyetçilik” ninnisi, görsel tekniklerle de birleştirilince

ortaya zehirli bir iksir çıktı: “Sen özelsin, sen teksin, kimseye ihtiyacın yok, uyum sağlama, git...” Bu, toplum mühendisliğinin en sinsî hamlesidir. Çünkü insan toplumu terk edemez: kopartılır. Böylece “Birey olacaksın.” aldatmacası, insanın savunmasız, köksüz ve nihayetinde “tüketilebilir” bir nesne olmasıyla nihayetlenir. Modernite bize bir şey vadetti: Özgürlük. “Kendin ol.” dendi. “Kendi yolunu çiz.” dendi, “Kalabalıkta kaybolma.” dendi... Ve kulağa ne kadar cazip geliyordu! Kim istemez ki kendi kaderine sahip olmayı? Ama bu vadin arkasında gizli bir maliyet vardı. Bireysellik, sessizce yalnızlığa dönüştü. “Kendin ol.” öğretisi, “Başkaları olmasın.” buyruğuna evrildi. Topluluktan ayrılma hakkı, topluluğa ihtiyaç duymama yükümlülüğüne döndü. Ve şimdi buradayız: Her birimiz kendi adacığımızda, kendi haklılığımızda, kendi acımızda mahsur. Zygmunt Bauman “akışkan modernite” de tam olarak bunu söylüyor: Hiçbir şey kalıcı değil artık. İlişkiler, işler, kimlikler hepsi geçici, değiştirilebilir, atılabilir.

Kibrin en rafine hâli, yaralı bir tevazu kılığına büründüğünde ortaya çıkar. “Sizi düzeltmedim” cümlesi, “Ben sizden üstünüm” demenin daha şiirsel versiyonundan başka nedir?

Özgürlüğü satın almak
Sanal medya, insanları birbirine bağlamak için tasarlandı. Böyle denince kulağa güzel bir hikâye gibi geliyor, güzel ama hikâye. Gerçek tasarım amacı, kullanıcının dikkatini olabildiğince uzun süre ekranda tutmaktır. Ve dikkat ekonomisinin keşfettiği en güvenilir yakıt: Duygusal uyarım. Öfke, üzüntü, hayranlık, kıskançlık bunlar beğeniden çok daha uzun süre ekranın önünde tutar. Silikon Vadisi’nin kendi itirafı bu: Facebook’un eski başkanı yardımcısı Sean Parker, “Sistemi savunmasızlıklarınızdan, insan psikolojisinin zaafarından yararlanacak şekilde tasarladık.” demişti 2017’de hem de kamuoyu önünde. Yalnızlık içeriği, bu perspektiften ideal bir ürün. Hem duygusal hem estetik hem de kolayca

Penguenin sürüsünü terk etmesi birçok açıdan patolojik bir vakaydı

kittelleşebilir. Ve bir kez viral hâle geldi mi, algoritma onu milyonlara gösterir. Neden? Çünkü milyonların tıkladığını görmüştür. Bu kısır döngü içinde, platform yalnızlığı besler; çünkü yalnızlık ona trafik getirir. Piyasa ekonomisi çok erken bir şeyi fark etti: Bağırsız birey, bağlı bireyden çok daha kârlı bir tüketicidir. Bağlı birey, birçok ihtiyacını cemiyetle karşılar; bağırsız birey, piyasadan karşılar. Bağlı birey, yalnızlığını komşusuyla, akrabasıyla, mahallesiyle giderir; bağırsız birey, ürünle, içerikle, platformla giderir. Bağlı birey, anlamını gelenekten, inançtan, hafızadan çeker; bağırsız birey, “deneyimlerden”, tüketimden, kişisel gelişim kitaplarından çeker. Her kopuş, yeni bir pazar segmenti açar. Ferdietçilik ideolojisi, kapitalizmin en verimli ürünüdür. Özgürlük aracını da özgürlük hissini de sonra özgürlüğü kaybettiğini hissettirip geri satın almanın yolunu da satar.

Nasıl bir tuzağa çekildik?

Tuzak, tek seferlik bir eylemle kurulmadı. Nesiller boyunca, katman katman döşendi. Birinci katman, çocuklarla başladı. Eğitim, dünyada uzun süre bireyi merkeze alan bir antropoloji üzerine kuruldu. Başarı bireysel, başarısızlık bireysel, gelişim bireysel. Bu sistem içinde büyüyen çocuk, kendini kolektifin bir parçası olarak değil; kolektiften ayrışması gereken bir özne olarak öğrendi. Okul, cemiyetin içindeki bireyselleşmeyi değil; bireyselleşme için cemiyeti terk etmeyi ödüllendirdi. İkinci

katman, kültür endüstrisinden geldi. Edebiyat, sinema, müzik bunların büyük çoğunluğu, son iki yüzyılda ferdietçi bir kahramanlık şablonu üzerinde döndü. Tek başına dünyaya meydan okuyan kahraman. Anlaşılmaz topluma rağmen öz gerçekleşimini tamamlayan karakter. Ailesini, geçmişini, kökenini aşarak “kendisi olan” birey. Bu şablon, defalarca tekrar edildi ve her tekrar, onu daha az sorgulanabilir kıldı. Üçüncü katman, konfor ve güvensizliğin tuhaf bileşiminden geldi. Modern hayat, insana hem büyük bir konfor hem de büyük bir güvensizlik verdi. Konfor, bağları gevşetti: “Zaten ihtiyacım olmayan insana neden katlanayım?” sorusu da insanı içe kapattı. Bu iki his birleştiğinde, ferdietçilik en makul seçenek gibi görünüyordu. Dördüncü katman, belki de en derinidir: Mağduriyet kültürü. Modern kültür, mağduriyete yüksek bir statü atfetmeye başladı. Ve bu kültür içinde, yalnızlığını estetize etmek; gerçek anlamda büyümekten çok daha az çaba isteyen ama çok daha hızlı bir statü sağlayan bir yol hâline geldi.

Trajikomik ironiler

Bu işin en ironik yanı da şu olsa gerek: Milyonlarca insan, aynı anda, aynı videoyu paylaşarak, aynı “benzersizlik” iddiasını yineledi. Böylece “birey”, “toplum” karşısında kendi hakikatini haykırarak Cervantes’in Don Kişot’u gibi mağrur bir hâl alacaktı. Gelin görün ki burada yaman bir çelişki var: Fert olacağız diye, yeniden cemiyet olduk.

Birleşmemekte birleştik bu kez. Bu durum, paylaşanların hepsini bir kümede toplamaz mı? Sürüden ayrılma özlemimiz bile sürü hâlinde gerçekleşiyor. Bu, modern çağın en trajik paradoksudur: yalnızlıkta direnmekte ittifak ediyoruz. Bir tür “negatif cemiyet” oluşturma hâlidir. Geleneksel cemiyetler, ortak değerler, ortak inançlar, ortak hedefler etrafında birleşirdi. Bu yeni versiyonu ise ortak bir ret etrafında birleşiyor: Cemiyetten ret. Toplumdan ret. “Biz”den ret. Ve bu ret, onu reddedenleri birbirine bağlıyor. Sanal medya algoritmaları da bu paradoksu körüklüyor. “Yalnız değilsin.” mesajını, “yapayalnızsın” diyerek veriyor! Ancak bu cemiyet, sadece ekranın ışığında, sadece viral anında, sadece paylaşım butonunun

Dışarıdaki gürültüden kaçan kişi, kendi içindeki gürültüyle baş başa kalır. Ve bu iç gürültü dış gürültüden çok daha yorucudur.

üzerinde var olan hayalet bir birliktelik. Dolayısıyla bir geleneksel cemiyetlerin sorumluluğu onda yok. Ne tam yalnız ne tam birlikte. Ne gerçekten fert ne gerçekten cemiyet. İşte modern insanın hâli bu: Her şeyin arasında, hiçbir yerde.

“İnsana, fikre, coğrafyaya dost”

Dışarıdaki gürültüden kaçan kişi, kendi içindeki gürültüyle baş başa kalır. Ve bu iç gürültü, dış gürültüden çok daha yorucudur. Fakat körü körüne kolektif yaşamı savunmak, her kolektifin kıymetli olması demek değildir. Bir yığını oluşturan da taşır, Selimiye’yi de. Dolayısıyla asıl soru şu olmalı: Ne tür bir cemiyet? Fethi Gemuhluoğlu buna “İnsana dost olmak, fikre dost olmak, coğrafyaya dost olmak, tarihe dost olmak, kendi vücuduna dost olmak, komşuya dost olmak.” diye tanımlıyor. Kaldı ki Abbasîlerin Beytül-Hikme’si, Endülüs’ün divan meclisleri, Konya’nın tekke sofraları, Anadolu’nun ahi halkacıları, bunların hiçbiri herkese açık değildi. Orada var olabilenler, hak eden seçkinlerdi. Dolayısıyla kolektif bağlarının kalitesi, onun bir medeniyet mi, yoksa yığın mı olacağını belirler. Şimdi tüm bunların üzerine “nihilist penguen”e bir daha bakalım. Koloni

oradaydı. Okyanus oradaydı. Hayat oradaydı. O ise hiçbirini göremez hâldeydi, çünkü hastaydı. Fakat biz değiliz. Biz seçebiliriz. Bırakalım penguen buzulların ıssızlığında

kaybolsun. Biz, birbirimizin gözlerinin içine bakmaya, aynı sofrada ekmeği bölüşmeye, aynı safta durmaya ve “Gitmiyorum, buradayım, yanındayım.” demeye devam edelim.

Kara mizaha davet

Türkiye'nin uluslararası dijital platformu 'tabii', kara mizah tutkunlarını ekran başına çağırarak yeni orijinal yapımı "Temiz Para"yı izleyiciyle buluşturuyor.

Üç yıl önce uluslararası bir dijital yayın platformu olarak yayın hayatına başlayan 'tabii', Kurumumuzun 60 yılı aşan yayıncılık tecrübesini arkasına alarak kısa sürede büyük başarılar imza attı. 14 milyonu aşkın üyeye sahip olan TRT'nin yerli ve millî dijital platformu 'tabii', bu süreç içinde 60'tan fazla orijinal yapıma imza attı. Türkiye'nin yanı sıra uluslararası alanda da güçlü etki bırakan platformun sosyal medyadaki Türkçe hesaplarında 8,3 milyon, farklı dillerdeki hesaplarında

ise 35 milyonu aşkın takipçisi var. 53 ülkede erişilebilen, 5 farklı dilde 22 bin saati aşan içerik sunan platform; aksiyondan komediye, bilim kurgudan polisiyeye geniş yelpazede yüksek prodüksiyon kalitesine sahip ve aile dostu orijinal içerikleri izleyiciyle buluşturdu, buluşturmaya devam ediyor. Farklı konuları işleyen senaryoları işinin ehli oyuncularla ete kemiğe büründüren ve yönetmenin dokunuşuyla izleyicilerin beğenisine sunan 'tabii' platformu yeni orijinal yapımı "Temiz Para"yla izleyicilerin karşısına çıkıyor. Hataların birbirini yakınlaştırdığı insanları,

yanlış yola sapanların doğru yolu bulma çabasını aktaran yapım; emek verenlerin sözleriyle, "Uzun zamandır Türkiye'de yapılmamış absürtlükte bir kara komedi." Yönetmenliğini Hakan Algül'ün üstlendiği yapımın senaryosu Yaşar Arak, Resul Ertaş ve Ömer Pınar'a ait. Stand-up gösterileriyle tanınan Safa Sarı'ya Damla Sönmez, Saygın Soysal, Özge Özder, Ümit Beste Kargın, Özlem Tokaslan ve Erdal Cindoruk eşlik ediyor. Saf, tertemiz bir anne kuzusu gaflete düşer ve hayatının hatasını yaparsa ne olur? Bizim hikâyemiz işte böyle başlıyor.

Filmin iki ana karakterinden biri olan uyanık ama şanssız Soner ve mafyanın sağ kolu Fatih'in yolları sinemada kesişiyor. Soner ve ona "gölgesi kadar yakın rüyası kadar sessiz" duran Fatih'in mecburi ortaklıkları ikisinin de hayatını sonsuza kadar değiştiriyor. Bilinenleri ya da beklenenleri ters yüz eden, başarıyı başarısızlıkta yakalamak isteyenler, mizahın sınırlarını zorlayan bu absürt hikâyede buluşuyor. Dizinin kahramanlarına gelince...

Yapıma emek verenlerin sözleriyle; "Uzun zamandır Türkiye'de yapılmamış absürtlükte bir kara komedi" olan "Temiz Para"nın yönetmenliğini Hakan Algül üstleniyor. Senaryo ise Yaşar Arak, Resul Ertaş ve Ömer Pınar'a ait.

Safa Sarı Esas adam Soner

Soner, 30'lu yaşlarının başında, küçük bir muhasebe ofisi işleten bir ana kuzusudur. Eve gelen icradan kurtulmak için sürekli kısa yollara başvurursa da planları hep geri tepen bir şanssızdır. Küçük yalanlar, üçkâğıtlar ve "kimse fark etmez" dediği yaratıcı çözümler peşinde başı hep belaya girer. Uyanık, konuşkan ve iyi kalpli olsa da yalanları ve kötü şans peşini hiç bırakmaz. İçten içe, hep annesinin istediği gibi iyi bir insan olmak ister. Önündeki tek engel ise yaşadığı ekonomik zorluklardır. Daha çok komedi alanında kendini gösteren ve eğlenceli projelerde yer alan Safa Sarı'nın dizide canlandığı rolle kendi karakteri arasında kendi sözleriyle hiçbir benzerlik olmasa da projeyi sevmesinin ve rolü kabul etmesinin sebebi bu olmuş. Kendisine hiç benzemeyen birini oynamak, farklı bir gözle farklı bir yaşayış tarzını deneyimlemek onu motive etmiş. Mesleğini yaparken onu motive eden ise; takdir görmek, alkışlanmak ve hoş gitmek.

Saygın Soysal Soner'in badisi Fatih

Zekâdan yana şanslı olan Fatih, mafya babası Halil'in sağ koludur. Sabırlıdır. İzleyip düşünür, tartıp öyle harekete geçer. Gereksiz şiddet kullanmaz ama gerektiğinde de şiddete başvurmaktan

Esas adam Safa Sarı

çekinmez. Kendi etik anlayışı ve prensipleri vardır. Tüm sert adam çizgisini arada sırada simetri takıntısı gibi özellikleri bozsa da ağırbaşlılığı saygı uyandırır. Çocukluğu sinemada geçen Fatih, babasını bir yangında kaybettiğinden bu yana ateş görünce tetiklenir, muhlara bile tahammül edemez. Bu travmayla başa çıkmak için duygularını tamamen hiçe sayar. Dolayısıyla mafyada hızla yükselmesinin de önu açıılır. Az ve öz konuşmasını aforizmalarla süsler. Gösterişli giyinmekten hoşlanmasa da her zaman şıktır. Suç dünyasında hızla yükselirken, bu dünyadan çıkıp çıkamayacağını sorgulayan iç çatışması da onun sınavıdır. Dizinin ağır ağabeyi Saygın Soysal,

onlu yaşlarının sonunda sahneye adımını atmış. Çocukluktan gelen bir aşkla oyunculığa başlamış. Ona göre; oyunculığa bulaştığınız zaman kendinizin eksiklerini fark ede ede yıllarınızı geçiriyorsunuz. Sonra dönüp kendinize baktığınızda ne kadar yol aldığınızı görüyorsunuz. Bireysel sporlara benzetiyor biraz bu durumu. Ne kadar geliştiğini yıllar içinde fark ettiğin, geri düştüğün yerleri algıladığın ve gelişmeye her daim açık bir alan. Oyunculüğün değiştiren ve dönüştüren gücüne inanan başarılı oyuncu, uzun soluklu bir yolda her zaman daha iyisine ulaşma arzusuyla mesleğine gönülden bağlı.

Dizinin ağır ağabeyi Saygın Soysal

Damla Sönmez “Yıkılmadım, ayaktayım” Hande

Zamanında çok başarılı işler yapan bir oyuncudur Hande. Narsistik bir ilişki içinde kötü geçen bir boşanmadan sonra çocuğunun velayetini kaybeden bir öfke küpüdür. Bunun yüzünden olsa gerek derin acı içinde kıvranan, duygusal ve kırılgan bir karakterdir. Sektörde kimse onunla çalışmak istemese de filmin özellikle batmasını isteyenler için paha biçilmez bir fırsattır. Bir tarafta film “Aman batsın” diyen Soner ve Fatih diğer tarafta filmin çok iyi çıkmasına ihtiyacı olan Hande. Kendi ayakları üzerinde durabilmek ve çocuğuna kavuşabilmek için başka çıkar yolu yoktur! İzlediği bir çocuk oyunundan sonra “Ben tiyatrocu olacağım” diyen Damla Sönmez, dediğini de yapan başarılı biri. O zaman için tiyatrocu olmayı neden istediğini bilmesede; oyunun içinde olmak bu mesleği yapmasının en büyük sebebi. Fiziksel, ruhsal ve psikolojik olarak çok dayanıklılık gerektirdiği mesleğine o kadar aşkla bağlı ki, önceleri ne bir dizide ne de bir sinema filminde oynamayı düşünmemiş. Sadece ve sadece tiyatro yapmayı düşlemiş. Oynadığı tüm rollerin kendi karakterini değiştirip dönüştürdüğünü düşünen oyuncu için en güzel rolü ise henüz oynamamış olduğu...

Yapımda; stand-up gösterileriyle tanınan

Safa Sarı’ya

Damla Sönmez, Saygın Soysal, Özge Özder, Ümit Beste Kargın, Özlem Tokaslan ve Erdal Cindoruk eşlik ediyor.

Ümit Beste Kargın Aşkta mağlup, işte başarılı sivil polis Başak

Başak; gencecik, bakımlı ve sportif sivil bir polistir. Mesleğini bir görevden öte bir yaşam tarzı olarak görür. Adaleti sağlamak onun için bir tutkudur. Rekabetçi olduğu kadar mükemmeliyetçidir. Erkeklerin yoğun olduğu bu meslekte başarılı olmak için kendisini sürekli geliştirir. Stres altındayken

Hande rolünde Damla Sönmez

kendisine yemeğe verir. Dünyaya feminist gözlerle baksa da iş, bunu kendi hayatında uygulayamaya gelince zorlanır. İş yerinde “anne” gibidir. Romantik hayati ise karmaşıktır; komik başarısızlıklar yaşar ve idealize ettiği aşk hayaliyle gerçekler arasında sürekli gidip gelir. Şimdiye kadar seçtiği tüm erkeklerin kötü tercih çıkması erkek seçiminde çok seçici olduğunun da kanıtıdır! Şu anki partnerinin mafyanın adamı olduğundan habersiz olması da bunun en güzel örneğidir. Ümit Beste Kargın; başka bir şey yapamayacağı ve karakterini en iyi yansıttık meslek olduğunu düşündüğü için oyunculuğu seçmiş. Farklı rolleri canlandırabilme şansına sahip olduğu için oyunculuktan çok keyif alan ismin gönlünde yatan rol ise; “Yüzüklerin Efendisi”ndeki Galadriel karakteri.

Ödüllü oyuncu Özge Özder

Özge Özder Manipülatif yapımcı Aslı

Aslı, 35 yaşında cimri, kurnaz ve manipülatif bir yapımcıdır. Filmleri en az maliyetle çekmek ister. İnsanlarla dostluk kurmak yerine iş bağlantısı kurmayı hedefler. Gelecekte işine yarayacak kişilere odaklanan tam bir pragmatisttir. Yalan söylerken çok ikna edici olabilen Aslı, lüks yaşam tarzını sever. Elbette her eyleminin arkasında bulunan çıkar düşüncesi burada da devreye girer. Bu yaşam tarzıyla ünlü yapımcılar arasına gireceğini düşünür. Verdiği sözleri genellikle tutmaz, özellikle de ödeme sözlerini. Mesleğe aynı anda başladığı arkadaşları çok başarılı olurken o başarısız kalmış, sadece ucuz filmlerin yapımcılığını yapmıştır. Çalışanları onun tavırlarından bıksa da işlerini kaybetmemek için katlanmak zorunda kalırlar. Soner ve

Erdal Cindoruk, mafya babası Halil rolünde

Fatih’in parasını kendi filmi için kullanmayı planlayan Aslı, bunun başına nasıl bir bela açacağını farkında bile değildir! Ortaokul yıllarında tiyatroyla tanışan ve daha sonra okulunu da okuyan Özge Özder, tiyatrodan hiç kopmamış. Dizilerle adını duyursa da “Üç Kız Kardeş” oyununda Nataşa rolüyle gösterdiği performansla, Bedia Muvahhit ödülüne layık görülmüş, aynı rolle Afife Jale ve Sadri Alışik ödüllerine de aday olmuş. “Leonce ile Lena” oyununda Lena rolüyle yine Afife Jale ödülüne aday olan başarılı oyuncu, izleyiciler tarafından gerçekten çok sevilir. Öyle ki; senaryo gereği komada olan ve ölmesi gereken bir dizide hayranlarından gelen yoğun talep üzerine komadan çıkarak diziyeye geri dönmüş.

Erdal Cindoruk Mafya babası Halil

Halil, 60’lı yaşlarda, sessiz ve güçlü bir mafya babasıdır. Ortalıkta görünmeyi sevmez. İşlerini perde arkasından yürütür. Kendi kurallarına sıkı sıkıya bağlıdır. “Dikkat çekmeyeceksin! Çok konuşan, çok ölür.” prensibini benimser. Para kazanmaya odaklıdır. Yeni fırsatlar ararken her zaman temkinli davranır. Ona göre para anlaşma yapılarak kazanılır, çatışmalarla kaybedilir. Çevresindekilerden sadakat bekler; sadık olmayanlara karşı acımasızdır; onları ortadan kaldıracak kadar acımasız. Stresli durumlarda bile soğukkanlılığını korur, panik yapmaz. Çözüm odaklıdır. “Kanıt yoksa suç da yoktur.” hesabı, temiz çalışır. Onun aşil topuğu da kızı Tuğçe’dir. Henüz 10’lu yaşlardayken sokakta top oynamak yerine kendisini odasına kapatıp plastik askerle oynayan, saatlerce

senaryosunu yazan, oyunculuğunu yapan bir isim Erdal Cindoruk. Kendi hâlinde bir kunduracıyken, arkadaşının tavsiyesiyle tiyatroya yer gösterici olarak giriş yapan oyuncu; kendini, “Üretmeye, iyi şeyler yapmaya ve sıfırdan var etmeye çalışan adam” diye tanımlıyor. Önce şehir tiyatrosundaki kursları daha sonra da konservatuvarın tiyatro bölümünü bitiren oyuncunun sanki sahneye çıkacakmış gibi heyecanla yaptığı yol göstericilik şimdilerde gençlere yol gösterme, rehberlik etme, eğitimler vermeye giden bir yola dönüşmüş durumda. Erdal Cindoruk, TRT 1’in Bozkır Masalı “Gönül Dağı” dizisinde gönlümüzü fetheden bir isim.

Cihan Talay Ukala senarist İlkay

İlkay, 40’lı yaşlarında, yeteneksiz bir senaristtir. Dünyanın en iyi senaryolarını yazdığına inanan, en sıradan fikirlerini bile Oscar’lık zanneden, yapay diyaloglarını “Tarantino repliği” sanan senarist, doğal olarak eleştiriye hiç gelemmez. Senaryolarını beğenmeyen yapımcıları sanattan anlamayan “tüccar” olmakla suçlar. Yönetmenlerle sürekli çatışır ve senaryolarına yapılan müdahalelere sert tepki verir. Kaleme aldığı eserlerinin Kubrick’i ağılatacağını iddia eden, Godard ve Tarkovsky gibi büyük yönetmenlerin isimlerini ezberleyen büyük senarist ne yazık ki senaryolarında bir olay akışı dahi kuramaz. Hataları için sürekli yaratıcı mazeretler uydurur; mesela, karakter motivasyonunun belirsizliği izleyiciyi düşündürmek için bilinçli bir tercihtir ona göre. Günümüz sinemasını “dijital çöplük”

olarak görür. Dış görünüşüyle sahte bir bohem imajı çizer. Yazarken tütsü yakma ve meditasyon gibi tuhaf ritüelleri vardır ve bunlarsız yazamayacağını iddia eder! Küçük yaşlardan itibaren tiyatroya ilgi duyan ve doğaçlama tiyatro yapmaya başlayan Cihan Talay, mizaha yaklaşımını “Yaşadığında değil ama anlattığında komik” olarak özetliyor: Babasının kendisini halâ izlemeye gelmediğini seyircilere anlatırken olduğu gibi...

Özlem Tokaslan Gönüllerin annesi Ayla

Dijital çağın annesi Ayla; 50 yaşında, boş zamanlarını YouTube’da yemek videoları çekerek geçiren bir annedir. Kanalındaki izleyicileri kurduğu samimi ilişki ve onlarla iletişim hâlinde olması popülaritesini artırır. Sosyal medyayı aktif takip eder, abone sayısını artırmak için yemek yarışmaları düzenlemek ya da izleyici tariflerini denemek gibi yeni fikirler üretir. Evinde büyük bir yemek kitabı koleksiyonu vardır ve buradan sürekli yeni tarifler dener. Komşularıyla arası da çok iyidir; onlara sık sık yemek yapar ve kanalını tanıtır. Mahalleyi birleştiren, sıcağık bir ortam yaratan bu güzel annenin tek derdi ise oğlu Soner’i evlendirmektir. Tiyatrodan ekrana, sinemadan dijital platformlara kadar geniş bir yelpazede rol alan üretken oyuncu Özlem Tokaslan, hayat verdiği her karaktere samimiyetini katan, bu yüzden olsa gerek çok sevilen bir isim. Rol aldığı dizilerin yurt dışında yayımlanmaya başlamasıyla birlikte başarısını sınırların ötesine taşıyan oyuncu aynı zamanda eğitimlik de yapıyor.

Ahmet Kayakesen Yakışıklı ama yeteneksiz oyuncu Ozan

Hikâyenin jönü Ozan; 28 yaşında, uzun boylu, karizmatik, dikkat çekecek kadar yakışıklı ve bir o kadar da cahil bir oyuncudur. Rol yeteneği ise dillere destandır! Moda dergilerinin kapağında fırlamış gibi salınır. Nereye gitse bakışları üzerine çeker; ta ki konuşmaya başlayana kadar. Mükemmel oynadığını düşündüğü için gelişim göstermeye hiç niyeti yoktur. Dolayısıyla eleştirilere karşı da savunmacıdır. En büyük hayali, Miami’de bir kumsalda tüm gün güneşlenmek olan yeteneksiz yakışıklı, toplam beş filmde oluşan “Cin Çıkaran” serisinde oynadığı için özellikle genç kızlar arasında tanınır. Hermann Hesse’nin, “Biliyorsun çünkü su

Aksiyon ve mizah hiç bitmiyor

kayadan güçlü, yumuşak sertten güçlü, sevgi zorbalıktan güçlü” sözünden ilham alan, “Ben bu dünyanın insanı değilim.” diyen, işinde disiplinli, özünde komik, yakışıklı ve başarılı oyuncu Ahmet Kayakesen, adından çokça söz ettireceği benziyor.

Melis Tüzüngüç Özünde tatlı, masum âşık Tuğçe

Tuğçe; dizinin, 28 yaşında, hafif şımarık ama özünde tatlı, masum karakteridir. Mafya babası Halil’in kızı olsa da armut dibine düşmemiştir. Babasının aksine çok iyi yürekli ve her söylenene inanan saf bir kızdır. Gerçekte oyunculuk yeteneği olmamasına rağmen, “Babası sağ olsun”, rolü kapmıştır. Spiritüel şeyleri anlamasa da kolayca inanır. Belki de anlamadığı için “zaten” inanır. Kültürel olarak da bilgisizdir. Yıllardır hayranı olduğu Ozan’a sette hemen âşık olur ve onun gerçek aşkı olduğuna inanır. Ozan da Tuğçe’nin saflığını sever. Aşkın gözü kördür diye boşuna dememişler; Ozan’ın kötü oyuncululuğunu bile “aşırı derinlikli” bulan saf âşık, kendi oyuncululuğu yetersiz olsa da hiç olmazsa hissederek oynar. 17 yaşında diziyiyle başlayan oyunculuk serüvenine film ve tiyatro oyunları da sığdıran Melis Tüzüngüç hem genç, hem güzel hem de başarılı bir isim.

Hakan Sancaktutan, 16 yıldır yapımcılık sektöründe. Yolculuğu bir ilkle başlamış. Türkiye’deki ilk mini dizi yapımcısı olan isim, Aliya İzzetbegoviç’in biyografik dramasıyla mesleğe adım atmış.

Yolculuğu bir ilkle başladı

Ekran önünde başarılı oyunculuklarıyla öne çıkan isimleri buluşturan projenin belkemiğine gelince... Hakan Sancaktutan, 16 yıldır yapımcılık sektöründe. Yolculuğu bir ilkle başlamış. Türkiye’deki ilk mini dizi yapımcısı olan isim, Aliya İzzetbegoviç’in biyografik dramasıyla mesleğine adım atmış. Belgesel ve canlı yapımlarla devam eden yolculuğu biyografi, dramalar ve gerçek yaşam hikâyeleriyle sürüyor. Kendini daha çok bu alanda gerçekleştirmek istediği için “Yolculuğum oraya doğru” diyor. Hep derdi olan projeler seçmekten yana. Okuyunca insanı içine alan senaryoları tercih ediyor: Hayalinde bir şeyleri canlandırabildiği ve okurken onu sürükleyen, bir şeyler anlatan senaryolar. Bir şeyler anlatmak istiyor.

Kendince bu açıdan bakınca “Temiz Para” projesi biraz yaptığı işlerin dışında kalmış gibi gözükse de; yapımın sonuna doğru geldiğinde anlaşılacağı gibi bu projenin de bir derdi var. Ona göre; seyirci bunu anlayacak ve kendine bir pay çıkaracak.

“İyi film ekibin, kötü film yönetmenidir”

Gelelim dizinin yönetmeni Hakan Algül’e. Daha önce; “Bir İhtimal Daha Var”, “Tur Rehberi”, “Bursa Bülbülü”, “Jet Sosyete” ve “Olanlar Oldu” gibi projelerden sonra gelen “Temiz Para”; belki de son yaptığı iş olduğu için gerçekten mutlu olduğu ve yönetmen olarak tatmin olduğu bir proje olmuş. “İyi film ekibindir, kötü film yönetmenidir” diyen, mesleğine aşkla bağlı Algül; yönetmenliğe 1986 yılında asistanlıkla başlamış. 90’lı yıllarda Kurumumuzda da asistanlık yapmış. Kendi hayatını yönetebilen herkesin yönetmenlik yapabileceğini düşünen, “Tek başına ayakta durabiliyorsan, film de çekersin, dizi de çekersin, yönetebilirsin.” diyen ismin senaryoyu okuduğunda düşündüğü tek şey, “Ben bundan iyi bir film çıkartabilir miyim?” oluyor. Yazılan hikâye belli olsa da başka yönetmenlerin elinde farklı renklere bürünen her bir projenin kendine ait bir ruhu olduğunu düşünüyor ve bu ruh neyi gerektiriyorsa ona göre şekil veriyor.

 tabii
İzlediğine Değsin!

Baki neden gassal oldu?

“Gassal” dizisinin merakla beklenen üçüncü sezonu, 10 Nisan’da, Türkiye’nin uluslararası dijital platformu ‘tabii’de tüm bölümleriyle yayımlanmaya başladı. Şimdi herkesin aklında tek bir soru var...

Yaşamın en sessiz son kelimesi: Ölüm... Unutmayı tercih ettiğimiz ancak her nefeste biraz daha yaklaştığımız gerçek... Sonsuz gibi algıladığımız zaman, bizim için sınırlı. Hepimiz bilesek de bunu, ne fayda... Oysa Güneş’in sıcaklığını yüzümüzde daha çok hissetmeli; sevdiğimizle daha çok vakit geçirmeli; kulaklarımızı dikkat kesmeli kuş cıvıltılarına... Derin derin nefes almak için; akşamüstünün kızıl çalan rengi belirdi mi koşmalı sıcacık aile sofrasına... Ama en çok, çoktan çok daha fazla gülmeli gözyaşlarını kurutmak adına. Sık sık ölümle karşılaşan bir kişiye, bir gassala sormalı hayatı mesela... İnsanoğlu terk-i diyar ederken yalan dünyayı, en ağır yükü taşıyanlardan biri de o ne de olsa.

Ölüme bu kadar yakın mesafede dururken, hayata en çok saygı duyan kişilerden biri olarak ona sormalı yaşamı... Son nefesin ardından geride kalan hikâyelere dokunan en son kişiye sormalı... Her yüz, bir anı; her suskunluk yarım kalmış bir cümle onun için çünkü. Kıymetli bir hediye olan yaşamın ölümüne dokunan eli olarak belki de en çok o fark edebilir hayatın ne kadar değerli ve kırlan olduğunu. Birbirinden ilgi çekici, yüksek kaliteli, 22 bin saati aşan ve aile dostu olan içerikleriyle donatılmış uluslararası dijital platform ‘tabii’nin hayata, yaşama ve ölüme dair içsel bir yolculuğun öyküsünü anlattığı “Gassal” dizisi üçüncü sezonuyla izleyicinin karşısında. Biraz daha hatırlamak ve anlamlandırmak için ömrü... İlk iki sezonu seyircinin kalbinde yer edinen Gassal Baki’nin hikâyesi, dizinin merakla beklenen yeni sezonu

devam ediyor. Alışılmışın dışında bir mesleği merkeze alarak, ölüm gibi ağır bir konuyu sade ve derinlikli bir bakış açısıyla işleyen yapım, tüm bölümlerini içten, sıcak ve bizden olan öğelerle süsleyerek Baki’nin yaşamı üzerinden düşündürücü bir öykü sunuyor: Hayatın geçiciliği ve ölüm gerçeği üzerine hissedilenleri ve yaşanacak bir gerçeği beyaz cama aktarıyor.

Baki’nin geçmişine gidiyoruz
İlk sezonu özellikle sosyal medyada fırtınalar koparan “Gassal” dizisi, unutulmaz rekorlara imza atmıştı: “Ölünce beni kim yıkayacak?” sorusunun peşinden giden Baki’nin ikinci sezonda kasabaya gelen gizemli bir kadının hayatına beklenmedik şekilde dokunmasını izlemiştik. Yayınlandığı ilk günden bu yana hikâyesiyle, diyaloglarıyla, müzikleriyle, hatta tanıtım çalışmalarıyla

çokça adından söz ettiren kült dizi, dram ile kara komedi ustaca harmanlıyor. Şimdiyse “Gassal”ın üçüncü sezonunda, Baki’nin yalnızlığı, çocukluğu ve hayalleri gözler önüne seriliyor. Ölümle yüz yüze gelen Gassal Baki, hayatında birtakım değişiklikler yapmaya karar veriyor. Türkiye’nin uluslararası dijital platformu ‘tabii’nin tüm mecralarda çok konuşulan orijinal yapımı “Gassal”, bu sezonunda hikâyeyi Baki’nin gençlik yıllarına uzanan bir anlatıyla derinleştiriyor. Sezonun merkezinde, ana karakterin gizemli geçmişine ışık tutan en önemli sorulardan biri yer alıyor: “Baki neden gassal oldu?”

Peki onun öyküsü nasıl başladı?

Kara komedi türündeki dizinin üçüncü sezonunda hikâye, ana karakter Baki’nin geçmişine uzanarak yaşadıklarına, onu bugüne nelerin getirdiğine odaklanıyor.

Baki’nin hikâyesi nasıl başladı? İşte bu sezon, bu sorunun cevabını alıyor dizinin takipçileri. Baki’nin geçmişine yapılan yolculuklarla bu sorunun yanıtı adım adım ortaya çıkarken, günümüzde ise Baki ve Nihan’ın hayatı yeni sınavlarla karşı karşıya kalıyor. Annesiz büyümenin sorunlarıyla boğuşan ve sorumsuz bir babanın gölgesinde hayata tutunmaya çalışan Baki, zor bir çocukluk geçirmiştir. Hayata tutunmaya çalışan genç Baki’nin yolu Kadir Hoca ile kesişir; herkes için “son durak” olan gasilhane, onun için yeni bir başlangıcın kapısını aralayacaktır.

Dizinin güçlü oyuncu kadrosu zenginleşiyor

Yapımın yeni sezon kadrosuna, Baki’nin hayatında büyük bir etki yaratan Kadir Hoca rolüyle usta oyuncu Timuçin Esen katılıyor. Başrollerini Ahmet Kural (Baki) ve

Hande Soral’ın (Nihan) paylaştığı dizinin yönetmenliğini Sümeyye Karaarslan ve Onur Tan üstlenirken senaryosu Sümeyye Karaarslan’ın kalemle ekrana yansıyor. Dizinin oyuncu kadrosunda yer alan diğer değerli isimler şöyle: Mesut Akusta, Demir Karahan, Muharrem Türkseven, Mehmet Güzel, Ferhan Vural, Eren Balkan, Mertcan Ertürk, Serhat Kılıç, Nazan Kesal, Serkan Ercan, Emir Benderlioğlu, Ezgi Özyürekoğlu, Öykü Gürman, Bayhan Gürhan ve Yasemin Sakalioğlu. Baki’nin gençlik yıllarına ise Ulaş Çetin Köreken hayat veriyor. Dikkat çeken ve ilgi uyandıran kadrosunun yanı sıra seyircileri başka bir sürpriz daha bekliyor: Müzikleriyle büyük ilgi gören “Gassal”ın yeni sezonunda, Türk Halk Müziği sanatçısı Kubat da yorumladığı eserlerle yer alıyor.

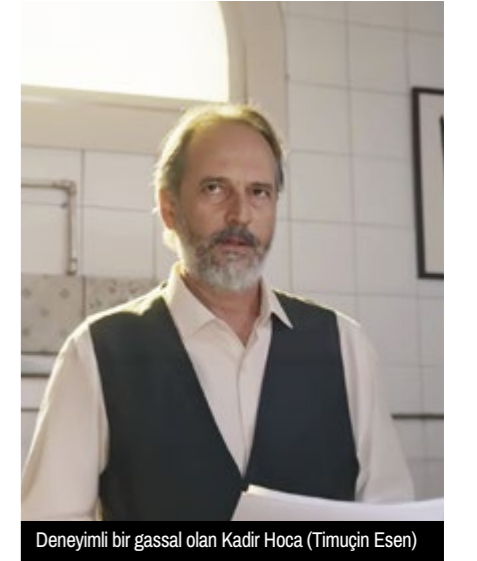
Nihan ve çevresiyle sarılı hayatı yeni sınavlardan geçen Baki, geçmişin gölgeleriyle yüzleşmeyi sürdürüyor. Baki’nin hayatla ölüm arasındaki kara mizah dolu yolculuğuna eşlik etmek için TRT’nin dijital platformu ‘tabii’ sizleri bekliyor.

30 yaşlarındaki Baki (Ahmet Kural) için hayat yeni sınavlara gebe

Nihan (Hande Soral), Baki’nin hayatına girerek onun dünyasını değiştiren önemli bir karakter

Deneyimli bir gassal olan Kadir Hoca (Timuçin Esen)

Baki - Ahmet Kural Genç Baki - Ulaş Çetin Köreken

Çocuk yaşta annesini kaybettikten sonra hayatla erken yaşta tek başına mücadele etmek zorunda kalan Baki, yolu Kadir Hoca ile kesişince gasilhanede çalışmaya başlar ve zamanla bu meslek, yaşamının merkezine yerleşir. Günümüzde ise mezarlıklar ve gasilhane arasında geçen rutininde, bir yandan yalnızlığıyla baş etmeye çalışırken bir yandan da Nihan ve alışmaya çalıştığı sosyal çevreyle yeni bir hayat kurma arayışı içindedir. Üçüncü sezonda Baki’nin geçmişi ve nasıl gassal olduğu sorusunun cevabı hikâyenin merkezini oluşturur.

Nihan - Hande Soral

Nihan, Baki’nin hayatına girerek onun dünyasını değiştiren en önemli kişilerden biridir. Baki’ye kıyasla hayata daha normal, daha umutlu bir yerden bakan Nihan, Baki’nin içine kapanık dünyasına dışardan bir kapı aralar. Baki’nin hayatında yeni bir başlangıç ihtimalini temsil eder.

Kadir Hoca - Timuçin Esen

Deneyimli bir gassal olan Kadir Hoca, Baki’yi temizlik işlerinde yardım etmesi için yanına alır ve zamanla ona mesleğin tüm inceliklerini öğretir. Baki’ye hem mesleki hem insani anlamda yol gösteren bir rehber olur. Alanında tek olmaya alışkın olan Kadir Hoca, zamanla Baki’nin yeteneği ve disiplininin kendi sınırlarını zorladığını fark eder. İlimi, tecrübesi ve egosu, Baki ile kurduğu ilişki üzerinden ilk kez ciddi bir sınavdan geçer.

Sessiz direniş

Filistinli bir kadının anne olmak için verdiği mücadeleyi yansıtan TRT yapımı "Ömür Boyu" (For Life) belgesel filminin dünya prömiyeri, İsviçre'nin Nyon kentinde düzenlenen 57. Visions du Réel Uluslararası Film Festivali'nde yapıldı.

Bazı coğrafyalar acıya yazgılı. Çatışmanın eksik olmadığı, ölümün kol gezdiği topraklarda yaşam çok zor. Kadınlar için daha da zor. Her biri, dile gelmeyen acıların boyun eğmeyen direnişçileri onlar. Filistin'de yaşayan kadınlar gibi. Yahudilere, 1897'de "vadedilmiş topraklarda" bir devlet kurmak için Siyonist hareketi başlatan Theodor Herzl'den bu yana süregelen, acının, gözyaşının, zulmün hiç bitmediği bir ateş çemberinin içinde Filistin halkı. Toprak, kimlik, din ve egemenlik temelli bu çatışmada, 1948'den bu yana yüz binden fazla insan öldü, milyonlarca Filistinli mülteci oldu. Topraklarında kurulmak istenen bir başka devlete karşı

çıkan, kayıpları ve acılarına sebep olarak gördükleri bir ulusla bir arada yaşamak zorunda bırakılan, yerinden, yurdundan, toprağından olan Filistin halkı, bir ateş çemberinin içinde hayatta kalmak için direnmeye ve mücadele vermeye devam ediyor. Her şeyi hiçe sayarak ağır insanlık krizlerinin yaşanmasına sebep olan İsraililerin saldırılarında hayatını kaybeden Filistinlilerin önemli bir kısmı ne yazık ki kadın ve çocuklardan oluşuyor. Hayatta kalanlar da yokluk içinde gündelik hayatı sürdürme çabası veriyor. Tarihleri boyunca ya mülteci kamplarında ya da kendi topraklarında, mahremiyetin kısıtlı olduğu çok zorlu şartlarda, elektrik ve suyun olmadığı, gıdaya erişimin çok zor olduğu koşullarda aile bütünlüğünü korumak için inanılmaz

bir savaş veriyorlar. En temel ihtiyaçları, en doğal istekleri bile ulaşılması çok güç şeyler onlar için. Bir kadının anne olma isteği mesela... TRT yapımı uzun metraj belgesel film "Ömür Boyu"; Filistinli bir kadının anne olabilmek için verdiği sıra dışı mücadeleyi anlatıyor. Filmin ilk gösterimi 17 - 26 Nisan tarihleri arasında İsviçre'nin Nyon kentinde düzenlenen, belgesel sinemasının en saygın buluşmalarından biri kabul edilen ve "belgeselciliğin Oscar'ı" olarak anılan Visions du Réel Uluslararası Film Festivali'nde ilk kez izleyiciyle buluştu. 50 yılı aşkın geçmişiyse kurgu dışı filmler, deneysel çalışmalar ve güncel sosyal meseleleri kapsayan geniş bir yelpazede, dünya prömiyerlerine ev sahipliği yapan

festival izleyenlere, yarışmalı bölümler, usta yönetmenlerin eserleri, ilk filmler (Opening Scenes) ve geniş açılı (Wide Angle) seçkilerin oluşturduğu bir içerik sunuyor. 2026 yılı için, 75 farklı ülkeden 128 film gösterime girdi. Bunlardan 83'ü dünya prömiyeri niteliği taşıırken, 36'sı ilk uzun metrajlı filmini gerçekleştiren yönetmenlerin yapıtlarından oluşuyor. Yeni sinemacılar için uluslararası bir alan açan festival, sinema aracılığıyla insan odaklı hikâyeleri aktarıyor.

"Sade ama çok güçlü bir gerçeklik"

İnsan odaklı hikâyelerden biri olarak festivalde yer alan "Ömür Boyu" adlı yapım; Grand Angle (Geniş Açılı) seçkisinde izleyiciyle buluştu. UN Perception Change Award (BM Algı Değişimi Ödülü) ve Audience Award (Seyirci Ödülü) kategorilerine aday gösterilen belgeselin, dünyanın farklı ülkelerindeki prestijli festivallerde uluslararası yolculuğunu sürdürmesi hedefleniyor.

Yapımın yönetmenliğini üstlenen Ahmet Seven; politik gerçekler ve bireysel hikâyeleri odak alan belgesellere hayat veren bir isim. Politik bir hikâyeden çok sessiz bir kararlılığın peşine düşmekle başlamış Seven. "Filistinli mahkûm eşleri, dünyanın her yerindeki kadınlar gibi sıradan bir şekilde annelik hayali kuruyor; ancak bu arzunun bedeli onlar için gündelik olanın çok ötesinde. Annelik bu coğrafyada doğal bir sonuç değil, sadece bir ihtimal. İşgalin, yokluğun ve belirsizliğin sarmaladığı bir ihtimal." Sıradan bir arzunun sıra dışı bir direnişe dönüşmesini aktarmak için güvene ve zamana sarılır yönetmen. "Film güvenle ve zamanla kuruldu. Uzun süre kamerayı açmadım; sadece bekledim. İlişkilerin kendi ritmini bulmasına, varlığının görünmez olmasına izin verdim. Tam da o zaman film görüntüsü ortaya çıkmaya başladı. Hind'i yıllar boyunca takip ettim. Onu temsil eden bir kahramana dönüştürmek yerine bekleyişine, tekrar eden denemelerine, kırılğan umut anlarına yani rutin hayatının akışına yakın kalmayı seçtim. Film; birlikte geçirilen bu zamanın birikiminden doğdu." Gözlemsel yaklaşımla tanıklık ettiği bu deneyim sonucu ortaya çıkan film, kendi sınırlarını da çizer. "Kısıtlamalarla çevrili bir coğrafyada çalışmak, bu sade ve rafine dili daha da belirginleştirdi.

Filistinli Hind, yirmi yılı aşkın süredir yalnızlıkla şekillenen bir evlilik yaşayan yüzlerce kadından biri

Anlamın Hind'in sessizliğinden ve gerçek zamanlı eylemlerinden ortaya çıkmasına izin verdim. Bu nedenle röportajlardan, dış sesten ve müzikten kaçındım. Bu bağlamda filmin yaşananları açıklamak yerine, izleyiciyi kadrajın ötesinde süren mahrem bir hayatla baş başa bırakarak gerçeğe tanık olmaya çağırdığını söyleyebilirim." Uzaktan anlatmak yerine hayatının içinden bir hikâyeye kurmak isteyen Ahmet Seven için film, kendi sözleriyle: "Çok sade ama çok güçlü bir gerçeklik."

Aile kurmanın bedeli

Filistinli Hind, yirmi yılı aşkın süredir yalnızlıkla şekillenen bir evlilik yaşayan yüzlerce kadından biri. İsrail hapishanesinde müebbet hapis cezası çeken kocası Ramazan'a yaptığı az sayıdaki ziyaret, cam paravanla bölünen ve fiziksel temasın yasak olduğu bir ortamda gerçekleşir. Her türlü kısıtlamaya

rağmen Hind, anne olma hayali kurmaktan vazgeçmemiştir. 2012 yılından bu yana spermlerini sıra dışı bir yöntemle hapishane dışına kaçırmanın yollarını bulan Filistinli mahkûmlar, böylece eşlerinin tüp bebek yoluyla hamile kalabilmesine imkân sağlamıştır. Hind de bu umuda tutunur. Riskli olsa da bu yöntemi denemeye karar verir. Bu zorlu ve mahrem yolda aynı arzunun peşinden giden diğer mahkûm eşleri de vardır. Deneyimleri kolektif bir dayanışmaya dönüşür. Umut ve umutsuzluk arasında yaşanan gelgitler, kadınların çarpıcı yaşamları ve mücadelesi işgal altında Filistin'de, hayatın da resmidir. Bu zorlu coğrafyada anne olmanın ve aile kurmanın bedelleri ağırdır. Gerçek zamanlı gözleme dayanan anlatımıyla film; Filistin'de sıradan bir arzuyu gerçekleştirmenin ancak sıra dışı yollarla mümkün olduğunu mahrem

Bebekler işgal koşulları altında dünyaya geliyor

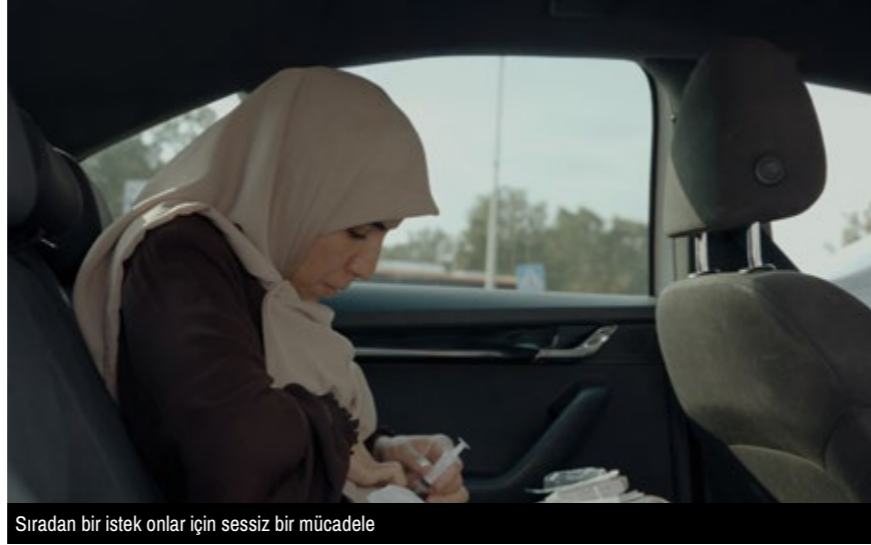
İnsan odaklı hikâyelerden biri olarak 57. Visions du Réel Uluslararası Film Festivali'nde yer alan "Ömür Boyu" adlı yapım; Grand Angle (Geniş Açık) seçkisinde izleyiciyle buluştu. UN Perception Change Award (BM Algı Değişimi Ödülü) ve Audience Award (Seyirci Ödülü) kategorilerine aday gösterilen belgeselin, dünyanın farklı ülkelerindeki prestijli festivallerde uluslararası yolculuğunu sürdürmesi hedefleniyor.

ve ölçülü bir tanıklıkla aktarıyor. Annelik kişisel bir arzu olmanın ötesinde, bir direnişin adı oluyor. Kadın bedeni de biyolojik olarak bu direnişin mekânına dönüşüyor. İşgal koşulları altında aşk, direniş ve aile kurma arzusunun samimi ve gerçekçi portresini çizen yapımın prodüksiyonu zorlu koşullar altında 4 yılda tamamlandı.

Belgeselde Hind Mashahra, Fathia Safadi, Sanaa Daqqa ve Macd Hadnawi yer alıyor.

Yapım koordinatörlüğünü Yalçın Aka'nın yürüttüğü filmin yaratıcı danışmanlığı Kürşat Üresin, görüntü yönetmenliğini Latifa Abdel Latif ile Fuad Hindieh üstleniyor.

Filmin kurgusunu Ahmet Seven ve Omar Nabil, post prodüksiyonunu Postgarden, etki yapıcılığını Choylin Mok, saha yapıcılığını Vajid Ghosheh, yardımcı yapıcılığını ise Aya Abutaer üstlendi. Çevirisini Fatema Alkibir'in yaptığı filmin yapımcısı ise; uluslararası film ve televizyon festivallerinde birçok ödül kazanan "Holy Redemption (Kutsal İşgal)", dünyanın farklı ülkelerinde birçok ödüle layık görülen "Free Words (Özgür Kelimeler)", uluslararası festivallerde yarışan "Echoes of Innocence" ve "Gaza Remains in Frame" belgesellerine imza atan Aslıhan Eker Çakmak.

Sıradan bir istek onlar için sessiz bir mücadele

Bazı coğrafyalar acıya yazgılı

Filmin dünya prömiyeri Visions du Réel Uluslararası Film Festivali'nde gerçekleşti

Yönetmen Ahmet Seven'le film üzerine

Sosyoloji bölümünde öğrenim gören Ahmet Seven kariyerine foto - belgesel çalışmalarıyla başlamış. Toplumsal gerçekliklere ve gündelik hayata odaklanan Seven'in çalışmaları; müdahalenin en aza indirildiği, uzun süreli planlar, sessizlik, varlık ve insan bedenine / bedensel jestlere odaklanan özgün bir gözlemsel yaklaşımla şekilleniyor. Bireysel hayatların mahrem alanları ile daha geniş politik yapılar arasındaki keşifim noktasında üretimlerini sürdürüyor. Son filmi "Ömür Boyu" da bu yaklaşımın bir devamı olarak; ayrılık ve kontrol koşulları altında sevgi, mesafe ve annelik arasında yol alan Filistinli bir kadının izinden gidiyor.

"Ömür Boyu"nun fikri nasıl ortaya çıktı?

Bu film aslında tek bir görüntüyle başladı. Karşılaştığım bir fotoğraf, beni bu hikâyenin içine çeken ilk kıvılcım oldu. Fotoğrafta bir kadın kucağındaki altı yaşında bir çocuğa savunmacı ve güçlü duygularla sarılmış, tavizsiz gözlerle kameraya bakıyordu. O an bu insanların hayatına daha yakından bakmam gerektiğini hissettim ve fotoğrafı araştırmaya başladım. Kadının kaçak sperm yöntemiyle anne olan bir mahkûm eşi olduğunu öğrendiğimde çok etkilendim. Onun sadece çocuğuna değil aşkına, geleceğine, özgürlüğüne, vatanına yani kısacası kendisine ait olan her şeye sarıldığını ve koruduğunu hissettim. Sonra da bu konu hakkında bir film yapmanın mümkün olup olmadığını düşünmeye başladım. Projeyi sunduğum TRT yönetiminin projeye gösterdiği ilgi, destek ve güven bu yolculuğa çıkmamda belirleyici oldu. Hind ile tanışmam ve sürecin ilerlemesi ise zamanla gelişti. Yaklaşık iki yıl boyunca, onun hayatına müdahale etmeden, kendi ritmi içinde kalarak çalıştım. Bu süreç benim için bir "takip"ten çok, bir tanıklık hâline dönüştü. Zamanla kurulan güven sayesinde, hayatın en kırılgan ve en sade anları kendiliğinden açılmaya başladı.

Filme uzun süreli gözleme dayalı bir anlatım tercih ediyorsunuz. Bu yaklaşım, hem karakterle kurduğunuz ilişkiyi hem de hikâyenin doğallığını nasıl etkiledi?

Gözleme dayalı yaklaşım, bu filmde kurulan ilişkinin temelini oluşturdu. Bu yöntemde, yönetmen olarak kontrol etme ihtiyacını geri çekmek gerekiyor. Müdahale etmediğiniz bir alanda, hayat kendi ritmiyle akmaya başlıyor. Hind ile kurduğumuz ilişkide de bu çok belirleyiciydi. Zaman içinde kamera, dışarıdan bakan bir araç olmaktan çıkıp, o hayatın doğal bir parçasına dönüştü. Bu da hikâyenin doğallığını doğrudan etkiledi. Benim için bu yaklaşım, bir hikâye anlatmaktan çok, bir zamanın ve bir varoluş hâlinin görünür kılınması anlamına geliyor.

Filmin merkezinde yer alan annelik arzusu, işgal ve mahkûmiyet gibi ağır koşullarla iç içe geçiyor. Bu dengeyi kurarken etik ya da duygusal olarak en zorlandığınız anlar nelerdi?

Bu kadar mahrem ve kırılgan bir sürece tanıklık ederken en zorlayıcı şey, sınırlarımı sürekli yeniden düşünmekti. Annelik arzusu zaten çok kişisel bir alan; buna işgal ve mahkûmiyet koşulları eklendiğinde, bu hassasiyet daha da artıyor. Benim için temel mesele, bu hikâyeyi görünür kılarken aynı zamanda koruyabilmektir. Bu nedenle birçok anda geri çekilmeyi, beklemeyi ve bazı şeyleri hiç kaydetmemeyi tercih ettim. Bu süreçte etik sınırlar sabit kurallar değil, her an yeniden kurulan bir ilişki olarak şekillendi. Bu da süreci teknik bir üretimden çok, karşılıklı güvene dayalı bir beraberliğe dönüştürdü.

Dünya prömiyerini Visions du Réel Uluslararası Film Festivali'nde gerçekleştiren film için uluslararası izleyicinin nasıl bir karşılık vereceğini düşünüyorsunuz? Burada bu belgeselin yer almasının önemine de değinebilir misiniz?

Filmin nasıl bir karşılık bulacağını kesin olarak öngörmek zor. Ancak anlatının çok yerel bir bağlamdan çıkmasına rağmen, taşıdığı duygunun evrensel bir karşılığı olduğunu düşünüyorum. Filmi tamamen gözlemsel bir yaklaşımla kurarak Filistin meselesine daha içeriden ve farklı bir bakış sunmayı amaçladım. Bu yaklaşımın uluslararası izleyiciyle daha doğrudan bir bağ kurduğunu düşünüyorum. Nitekim film, şimdiden farklı festivallerden çok olumlu geri dönüşler aldı. Visions du Réel gibi, sinemasal dili önemseyen bir festivalde dünya prömiyeri yapmak bu açıdan çok kıymetli. Bu seçki içinde yer almak, filmin doğru bir bağlamda izleyiciyle buluşmasını sağlıyor.

Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Bu hikâyeyi filme dönüştürmek benim için yalnızca bir anlatım değil aynı zamanda Filistin'de yıllardır süren İsrail işgalinin yarattığı gerçekliği görünür kılmamanın bir yolu oldu. Filistin'de tanık olduğum durumlara doğrudan müdahale edemediğim bir yerde, sinema aracılığıyla güçlü bir karşılık verebildiğimi düşünüyorum. Film sürecinin her aşamasında güçlü bir destek sunarak bu hikâyeyi dünya izleyicisiyle buluşturmamı sağlayan TRT ailesine çok teşekkür ederim.

İyilik bulaşıcıdır

Geçtiğimiz yıl “Yenilik Mevsimi” lansmanıyla yeni bir sayfa açan TRT Belgesel, “İyiliğin Çekim Gücü” serisi ile küçük bir kıvılcımın ne büyük değişimlere neden olabileceğini ve nasıl büyüüp çoğalabileceğini hatırlatıyor.

İnsan olmanın en saf tezahürlerinden biridir iyilik yapmak. Ama onu tarif etmek, rüzgârı avuçta tutmaya benzer. Zira kapsamı geniş, maneviyatı ölçülemez kadar büyüktür. Kimi vakit bir bahar sabahı gibidir; umudu filizlendirir... Kimi vakitse kışın ortasında yakılan bir ateş gibidir; üşüyen ruhları ısıtır. Bazen sıcak bir bakış, kulağına fısıldanmış bir söz, güçlü bir duruştur iyilik... Gün gelir şefkatle sırtını sıvazlayan bir el olur, gün gelir karanlıkları aydınlatan bir ışık... Büyük fedakârlıkların ötesinde çoğu zaman küçük ve sıradan olanda gizlidir. Tek yönlü bir eylem değil, iki ruh arasında kurulan görünmez bir köprüdür. Yalnız yapıları değil yaparı da onarır. Gürültüyü sevmez, alkışa ihtiyaç duymaz. Ve belki de en önemlisi azıcığı bile dünyayı biraz

daha yaşanması kılar. Geçtiğimiz yıl “Yenilik Mevsimi” lansmanıyla yeni bir sayfa açan TRT Belgesel, millî vizyon ve toplumsal değerleri önceleyen; hayata ve zamanın ruhuna odaklı yapımlara imza atmaya devam ediyor. İşte yapımlardan biri de geçtiğimiz ay ekran yolculuğuna başlayan “İyiliğin Çekim Gücü”. Bekir Köse'nin rehberliğinde, iyiliği ve paylaşmayı hayatlarının merkezine yerleştirmiş insanların hikâyelerini izleyicilerle buluşturan program; kendi hayatını, başkalarının hayatını güzelleştirmeye adan bu insanların, hayatı nasıl daha yaşanması kıldığına tanıklık ediyor ve izleyicilerine bazen küçük bir kıvılcımın bile dünyanın dört bir yanında büyük değişimlerin başlamasına neden

olabileceğini hatırlatıyor. “İyiliğin Çekim Gücü” belgesel serisi, Anadolu'nun farklı şehirlerinde köy okullarındaki çocuklar için oyun sahneleyen tiyatrocuların, yol kenarındaki çeşmeleri ihya eden gönüllü ailelere, denizlerdeki atıkları toplayan dalgıçlardan ormanlara kuş yuvaları yapan gençlere, evlilik hazırlığındaki çiftlere çeyiz desteği sunan duyarlı kadınlardan tohum üreterek doğanın ağaçlandırılmasına katkı sağlayan doğa gönüllülerine, otizmi gençlere robotik kodlama eğitimi veren uzmanlardan görme engelli bireylerin yamaç paraşütü deneyimi yaşamasına imkân sağlayan gönüllülere kadar pek çok iyilik hikâyesini beyaz cama taşıyor.

Bekir Köse'nin rehberliğinde, iyiliği ve paylaşmayı hayatlarının merkezine yerleştirmiş insanların ilham verici hikâyelerini izleyicilerle buluşturan “İyiliğin Çekim Gücü”; kendi hayatını, başkalarının hayatını güzelleştirmeye adan bu insanların, hayatı nasıl daha yaşanması kıldığına tanıklık ediyor.

İlham veren hikâyeler

Dünyanın birçok coğrafyasında ihlal edilen insan hakları, çeşitli dizi ve programlar aracılığıyla normalleştirilmeye çalışılan şiddet ve toplumsal ahlaki değerleri zedeleyen yayınların aksine “İyiliğin Çekim Gücü”, iyiliğin yaygınlaşmasına katkı sunmayı ve izleyiciye ilham vermeyi amaçlıyor ve hepimizin içinde var olan iyilik duygusunu harekete geçiriyor bir bakıma. Diğer yandan iyiliğin yalnızca başkalarının

hayatını değil, bireyin kendi dünyasını da dönüştüren güçlü bir etki yarattığını vurguluyor. Programın merkezinde yer alan Bekir Köse, sadece bir sunucu değil; aynı zamanda izleyici ile hikâyeler arasında güçlü bir bağ kuran bir anlatıcı olarak öne çıkıyor. Gerçek yaşam öykülerini derinlemesine ele alan Köse, karakterlerin içsel motivasyonlarını görünür kılarak izleyicilerin bu hikâyelerle duygusal bir bağ kurmasını sağlıyor. “İyilik yap denize at, balık bilmezse Hâlik bilir” anlayışını ilke edinen “İyiliğin Çekim Gücü”, örnek teşkil eden ve ilham veren yaşam öykülerine yer vermeye devam ediyor. Her bölümde, küçük bir iyilik eyleminin nasıl büyük bir etki yaratabileceği çarpıcı örneklerle ortaya konuyor. Toplumsal dayanışmanın ve paylaşmanın önemini hatırlatan seri, yeni bölümleriyle izleyicileri kendi çevrelerinde de pozitif değişim yaratmaya teşvik ediyor. Duygusal ve ilham verici anlatımıyla öne çıkan program, izleyicilere kendi iyilik hikâyelerini yazmaları için güçlü bir çağrı niteliği taşıyor. “İyiliğin Çekim Gücü”, Trabzon ve Erzincan'da üç farklı dayanışma hikâyesiyle başlamıştı yayın hayatına. Trabzon'da kuşlar için yuvalar yapan Ahmet ve arkadaşlarının iyiliğiyle

başlayan yolculuk, Erzincan'da bir meslek lisesinin öğrencileri ve öğretmenlerinin, ihtiyaç sahibi ailelerin evlerini yenilemesiyle devam etmiş, son olarak ise Erzincan'da gönüllü kadınların ihtiyaç sahibi genç kızlar için çeyiz hazırlamasına tanıklık etmiştik.

Toprağı sevmekle başlar bazen her şey

Belgesel serisi ikinci bölümünde Tekirdağ ve Kırklareli'nde gönüllü gençlerin izini sürüyor ve iyiliğin toprağı besleyen ellerden çocukların hayallerine uzanan yolculuğunu izleyiciyle buluşturuyor. Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi'nde öğrenciler, pazar ve kahvehanelerden topladıkları organik atıkları solucanlarla dönüştürerek doğal gübre üretiyor. “Toprağı seviyoruz” diyerek yola çıkan gençler hem tarıma hem de çevreye katkı sağlıyor. Kırklareli'nde ise gönüllü bir ekip, köy okullarının duvarlarını boyayıp resimler çiziyor. Çocukların hayal dünyasını renklendiren bu çalışma, aynı zamanda okula olan sevgiyi de artırıyor. Ekip üyelerinden biri, yaptıkları işe dair duygularını şu sözlerle dile getiriyor: “Bir duvarı renklendirmek bazen bir çocuğun dünyasını değiştirebiliyor. O mutluluk gözlerindeki ışıktan belli oluyor.”

“İyiliğin Çekim Gücü”, Bekir Köse'nin rehberliğinde, iyiliği ve paylaşmayı hayatlarının merkezine yerleştirmiş insanların hikâyelerini izleyicilerle buluşturuyor

Suya hasret çeşmelerden mavilerin derinliklerine

“İyiliğin Çekim Gücü”, üçüncü bölümünde iyiliğin izini bu kez Kütahya ve Edirne’de sürüyor. İyiliğin görünmeyen yüzünü ortaya çıkarırken “İyilik iyiliği çeker” sözünü yeniden hatırlatıyor. Kütahya’da, yıllardır susuz kalmış hayrat çeşmelerini gönüllü olarak tamir eden Hasan Amca ve ailesi ile buluşuyor. Doğaya ve insanlara yeniden hayat veren bu çabada, bir damla suyun nasıl binlerce cana umut olduğunu izliyoruz.

Ardından Edirne Saros Körfezi’ne uzanan yolculukta Bekir Köse, gönüllü dalgıçlarla denizin derinliklerine iniyor. Dalgıçlar, suyun altında biriken çöpleri temizleyerek maviliğe nefes oluyor. Bekir Köse ise bu kez kendi korkularıyla yüzleşerek deniz altındaki iyilik hareketine ortak oluyor.

İyiliğin yaygınlaşmasına katkı sunmayı ve izleyiciye ilham vermeyi amaçlayan program, hepimizin içinde var olan iyilik duygusunu harekete geçiriyor bir bakıma. Diğer yandan iyiliğin yalnızca başkalarının hayatını değil, bireyin kendi dünyasını da dönüştüren güçlü bir etki yarattığını vurguluyor.

Bazen bir masal, bazen bir satır, bazen de bir bardak sudur iyilik

“İyiliğin Çekim Gücü”, dördüncü bölümünde izleyiciyi üç farklı iyilik hikâyesine konuk ediyor. Bu bölüm; bir öğretmen masalında, bir derginin sayfalarında ve bir ikram noktasının gölgesinde büyüyen iyiliği izleyiciye hissettiriyor.

Bölüm, taş evlerin kol kola verdiği bir köyde başlıyor. Köyün “Şair Anne” olarak andığı Sultan Öğretmen, babaannesinden miras aldığı masal geleneğini yıllardır çocuklara taşıyor. Yetimhanelerde, hastanelerde ve köy odalarında anlattığı masallar, çocukların hayal dünyasını besleyen bir iyilik kapısı oluyor. Bekir Köse’nin bu atmosferde dinlediği masal, iyiliğin bazen sadece bir ses, bir kelime ya da bir hayal

Program, en sade iyiliğin bile insan ruhuna nasıl dokunduğunu gözler önüne seriyor

gücü dokunuşuyla nasıl büyüdüğünü hatırlatıyor.

İkinci hikâye, gençlere alan açmayı amaçlayan bir gönüllülük çabasına odaklanıyor. Mehmet Hoca, 35 yaş altı genç yazarların yazılarını yayımlayan bir dergi kuruyor; hem motivasyon hem de telif desteği sağlayarak yeni kalemlerin yetişmesine öncülük ediyor. Grafik tasarımından matbaasına kadar her aşamasına tanık olunan bu süreç, iyiliğin “sözle” de yapılabileceğini gösteriyor. Bölümün üçüncü hikâyesinde ise Bekir Köse, yokuşun en zor noktasına yerleştirdiği tabelayla yoldan geçenlere su ikram eden Ali Can Oras ile karşılaşiyor. “Talep eden çekinmesin, isteyen alsın” diyerek koyduğu bu küçük ikram noktası hem fiziksel hem ruhsal bir iyileştirme niyeti taşıyor. Alican Bey’in sade iyiliği,

Bazen susuz kalmış bir çeşmeye hayat vermektir iyilik

bir bardak suyun bile bir insanın gününe dokunabileceğini gösteriyor.

Üç yol, tek hakikat: iyilik paylaştıkça çoğalır

“İyiliğin Çekim Gücü”, beşinci bölümünde izleyicisini Konya ve Manisa’da üç farklı iyilik yolculuğuna çıkarıyor. Sunucu Bekir Köse, bu bölümde hem insana hem doğaya dokunan gönüllülük hikâyelerine tanıklık ediyor. Konya’da Bir Bardak Limonatayla Yeşeren Umud: Lokman Amca, Manisa’da Yerli Tohumların Bekçisi: Tohum Dede (Abdulkadir Hasbutçu) ve Sokak Canları İçin Bir Damla Şefkat: Metin Amca Bir bardak limonata, bir avuç tohum, bir kap su...

Bu bölüm, iyiliğin en sade hâllerinin bile nasıl çarpan etkisiyle büyüdüğünü izleyicilere yeniden hatırlatıyor.

Gerçek yaşam öykülerini derinlemesine ele alan program, karakterlerin içsel motivasyonlarını da görünür kılıyor

Bölümün ilk hikâyesinde Konya’da yıllardır hastane önlerinde, parklarda ve farklı noktalarda kendi imkânlarıyla limonata ve çorba ikram eden Lokman Amca’yla buluşuyoruz. Ağır bir hastalık döneminde ettiği adakla iyiliğe adanmış bir ömre başlayan Lokman Amca, “Bir Allah razı olsun desinler yeter” diyerek yüzlerce insanın gününe dokunuyor. İkinci durak Manisa. “Tohum Dede” olarak tanınan Abdulkadir Hasbutçu, yıllardır köy köy gezip yerli tohumları koruyan, çoğaltan ve geleceğe emanet eden bir iyilik savaşçısı. Onun hikâyesi, toprağa yapılan iyiliğin aslında geleceğe yapılan yatırım olduğunu hatırlatıyor. Bölümün son hikâyesinde ise İstanbul’da yaşayan Metin Amca, her gün sokak kedileri ve kuşlar için su ve mama kapları hazırlıyor. Elinde maket bıçağıyla bidonları keserek suluk yapan Metin Amca, “Boş oturmayalım, bir hayrımız olsun” diyerek küçük dokunuşların bile hayat kurtardığını gösteriyor.

Gençlerin, ustaların ve gönüllülerin emeğiyle büyüyen iyilik yolculukları

“İyiliğin Çekim Gücü”, altıncı bölümünde izleyicisini Trabzon ve Erzincan’da üç farklı gönüllülük ve dayanışma hikâyesiyle buluşturuyor. Bir kuş yuvası, bir yenilenen ev, bir çeyiz bohçası... “İyiliğin Çekim Gücü”nün bu bölümü, en sade dokunuşların bile nasıl büyük bir çarpan etkisi yarattığını izleyiciye bir kez daha hatırlatıyor.

Bölümün ilk hikâyesi Trabzon’da başlıyor. Ahmet ve arkadaşlarının, kuşlar için kendi imkânlarıyla yaptıkları yuvalar, doğaya sessiz ama güçlü bir sahiplenışı temsil ediyor. Atölyelerde kesilen ahşaplar, boyanan yuvalar ve imece ruhuyla ilerleyen

bu süreç; iyiliğin özellikle genç yüreklerde nasıl filizlendiğini gözler önüne seriyor. Bu hikâye, bir canlının yuvasına dokunmanın aslında insanın kendine açtığı bir alan olduğunu hatırlatıyor. Programın ikinci durağı Erzincan. Bir meslek lisesinin öğrencileri ve öğretmenleri, ihtiyaç sahibi ailelerin evlerini yenilemek için bir araya geliyor. Atölyelerde üretilen dolaplar, kapılar ve metal destekler, sadece bir evin eksiklerini tamamlamıyor; dayanışmanın ve meslek ahlakının da canlı bir örneğini sunuyor. Gençlerin emeği, bir fırça darbesiyle umuda dönüşüyor. Bölümün son hikâyesinde ise Erzincan’da gönüllü kadınlar, ihtiyaç sahibi genç kızlar için çeyiz hazırlıyor. Ev kurmanın telaşına iyilikle ortak olan bu kadınlar; seccadeden tencereye, bakır eşyadan bohçaya kadar yeni bir hayatın ihtiyaçlarını imece usulüyle tamamlıyor. Bu hikâye, iyiliğin sadece bugünü değil, yarını da inşa ettiğini gösteriyor.

İyilik sınır tanımaz; sessiz ama güçlüdür

“İyiliğin Çekim Gücü”, yedinci bölümünde bir hayalin gökyüzünde gerçeğe dönüşmesine, sokak arasında paylaşılan bir çayla kurulan gönül bağlarına ve mesleğini bir hizmet alanına dönüştüren insanların sessiz iyiliklerine tanıklık ediyor. Bu bölümde program ekibi, görme engelli Mert’in yamaç paraşütü hayaline eşlik ederek cesaretin ve güvenin engelleri nasıl aşabildiğini gözler önüne seriyor. Gökyüzünde yaşanan bu deneyim, bir hayale uzatılan elin yalnızca bir anı değil, özgürlük duygusunu da mümkün kıldığını hatırlatıyor. Yolculuk, sabahın ilk ışıklarında “ilk çay bizden” diyerek güne iyilikle başlamaya vesile olan esnaf Yalçın Bey’in samimi

hikâyesiyle devam ediyor. Bölümün son durağında ise mesleğini sadece bir geçim kapısı olarak görmeyen berber Mustafa, bakım merkezlerinde ve ihtiyaç sahiplerinin yanında sunduğu karşılıksız emekle iyiliğin en sade hâlinin bile ne kadar derin izler bırakabildiğini gösteriyor. “İyiliğin Çekim Gücü”, bu bölümde küçük dokunuşların bir araya geldiğinde nasıl büyük anlamlara dönüştüğünü bir kez daha izleyiciyle buluşturuyor.

Bir film kadar sade, bir makam kadar derin

“İyiliğin Çekim Gücü” sekizinci bölümünde, İstanbul’un sokaklarında iki farklı iyilik hikâyesine tanıklık ediyor. Biri bir apartman dairesinde çocuklara açılan küçük bir sinema salonu, diğeri ise müziği evlere taşıyan gönüllü bir sanat hattı. Bu bölüm, bir mahallede çocukların görüşüyle, başka bir evde bir şarkının titreşimiyle aynı gerçeği hatırlatıyor: İyilik bazen bir film kadar sade, bazen bir makam kadar derin olabilir. Ama dokunduğu yerde mutlaka iz bırakır. Bekir Köse bu bölümde önce yıllardır mahallesindeki çocukları bir araya getiren Bilal Bey’in kapısını çalıyor. Yaklaşık 20 - 25 yıldır gönüllü olarak mahalledeki 8 - 14 yaş arası çocuklarla ilgilenen Bilal Bey, haftanın belirli günlerinde evini küçük bir buluşma alanına dönüştürüyor. Sinema gösterimleri, sohbetler, geziler ve paylaşılan sıcak bir ortam... Çocuklar burada sadece film izlemiyor; komşuluğu, arkadaşlığı ve birlikte olmayı öğreniyor. Patlamış mısır kokusuyla dolan ev, kahkahalarla bir mahalleye yayılıyor. Bekir Köse’nin küçük bir sürpriz için çıktığı sokakta ise iyilik başka bir kapıdan içeri giriyor. Mahalle esnafı Rüştü Bey de çocuklara küçük hediyelerle katkı sunarak bu zincirin bir parçası oluyor. İyilik bir evden çıkıp sokağa, oradan başka bir kalbe taşınıyor. Bölümün ikinci durağında müzik var. İstanbul Teknik Üniversitesi çevresinde kurulan “Acil Sanat Hattı” ekibi, evinden çıkamayan, huzurevinde yaşayan ya da hasta yatağında olan insanlara gönüllü konserler veriyor. Selçuk Hoca ve öğrencileri, sanatı sahnedan alıp insanların yaşam alanlarına taşıyor. Bu ziyaretlerden birinde, iş kazası sonrası konuşma yetisini kaybeden Ahmet Bey’in evinde müzik yankılanıyor. Notlar odada dolaşırken, kelimeler yerini duygulara bırakıyor.

Bir yanı savaş bir yanı aşk

TRT ortak yapımı "Geçmişin Kokusu" adlı yapım, "Gelecek bazen geçmişte saklıdır" mottosuyla 24 Nisan'da vizyona girdi.

Hem ulusal hem de uluslararası alanda büyük başarılar imza atan TRT ortak yapımı filmler, sadece ülkemizdeki gişe başarılarıyla değil, film festivallerindeki ayrıcalıklı yerleriyle de adından söz ettiriyor. Cannes, Tallinn ve Ankara gibi prestijli film festivallerinden ödülle dönen ve Altın Palmiye için yarışan yapımlar içinde 100'e yakını sadece son 4 yılda yaklaşık 500 ödül kazandı. Ülkemiz özelinde en çok izlenen üç film, TRT Ortak Yapımı filmlerden oluşuyor. Hem geniş

izleyici kitlesine hitap eden gişe filmleri hem de prestijli ödüllere değer görülen festival filmleriyle TRT ortak yapımı filmler, Türk sinemasına azımsanamayacak bir katkı sağlıyor. Bu ortak yapım filmlerden bir tanesi de "Gelecek bazen geçmişte saklıdır" mottosuyla 24 Nisan'da vizyona giren "Geçmişin Kokusu" adlı yapım. Makedonya'nın tarihi dokusu eşliğinde imkânsız bir aşk hikâyesini beyaz perdeye taşıyan, gerçek bir hikâyeden uyarlanan yapımı Serkan Özarslan yazdı ve yönetti. Başrollerini; Gülsim Ali İlhan, Görkem Sevindik ve Emir Benderlioğlu'nun

paylaştığı film, Balkanlar'ın tarihine ışık tutuyor.

Sadece bir coğrafya değil, bir kader

Geçmiş MÖ 4000'lere dayanan, üç farklı medeniyetin bir arada yaşadığı, çok kültürlü ve tarihi yapısıyla Balkanlar... 500 yıl süren bir hâkimiyetten sonra Osmanlı'nın çekilmesiyle başlayan son yüz yıllık tarihine; iki dünya savaşı ve uzun komünist dönemi sığdırarak Yugoslavya'nın kanlı dağılmasıyla şekillenen bir coğrafya. Yüzlerce yıl bir arada

yaşayan onca etnik kimlik, farklı dil ve kültür, büyük katliamların yaşandığı iç savaşlarla bölünerek parçalandı, büyük acılara maruz kaldı. Ekonomik kriz, artan milliyetçilik ve etnik çatışmalar gölgesinde başlayan kanlı bölünme süreci 1991 yılından 2008'e kadar sürdü ve sonunda; Slovenya, Hırvatistan, Bosna - Hersek, Makedonya, Karadağ, Sırbistan ve Kosova'nın bağımsız olmasıyla 6 cumhuriyetli yapı 7 ayrı devlete bölündü. Yüzlerce yıl bir arada yaşadıkları hâlde birbirlerinin etnik kimliklerini kabul etmeyen, bir diğerini ötekileştiren, siyasi planlarla diğer devletlerin gücünü arkasına alarak her türlü kötülüğü bir diğerine reva gören bir anlayış sonucu; binlerce insan öldü, milyonlarca yerinden yurdundan oldu.

TRT ortak yapımı filmler, hem ulusal hem de uluslararası alanda büyük başarılar imza atıyor. Sadece ülkemizdeki gişe başarılarıyla değil, film festivallerindeki ayrıcalıklı yerleriyle de adından söz ettiriyor. Geniş izleyici kitlesine hitap eden gişe filmlerinin yanında prestijli ödüllere değer görülen festival filmleriyle de TRT ortak yapımı filmler; Türk sinemasına azımsanamayacak bir katkı sağlıyor.

Gerçek bir hikâye

"Geçmişin Kokusu" adlı yapım, tüm bu süreci arka planına alarak; Yugoslavya'nın dağılma sürecinde, Makedonya'nın bağımsızlığını yeni ilan ettiği zamanda geçen bir hikâyeyi anlatıyor.

Sultan Murat döneminden bugüne kadar Balkanlar'ın köklü tarihini yansıtan yapım; 1994 - 95 yıllarında geçiyor. Makedonya bağımsızlığını ilan etmiştir ama bölgede sular henüz durulmamıştır. Güvenli bölge ilan edilmesine rağmen, Sırp tarafından işgal edilen Srebrenitsa'da silahsız ve savunmasız kalan halka yapılanlar herkesi

Görkem Sevindik ve Gülsim Ali İlhan

tedirgin etmektedir. Bir tarafta hayat bir şekilde akarken diğer tarafta tarihin gördüğü en büyük vahşet yaşanmaktadır. Bu vahşete; eline geçen belgelerle tanık olanlardan biri de Salih'tir.

Partisiyle birlikte Yugoslavya Federal Cumhuriyeti'ni kuran ve ülkedeki monarşi yönetimine son veren Tito döneminde doğan ve yakın zamanda Makedonya'nın bağımsızlığına şahit olan Salih, babasını erken yaşta kaybettiği için dedesi tarafından büyütülmüştür. Annesiyle birlikte yaşar, geçimini ayakkabı tamirciliği yaparak kazanır. Dedesinin vasiyeti üzerine, Balkanlar'ın her şehirden ayda bir kez gelen mektuplardaki bilgi ve haberleri özenle hem defterlere işler hem de bir bilgisayara kaydeder. Evinin altında saklı olan bu emanetin son koruyucusudur, vakti geldiğinde onu her ne pahasına olursa olsun korumak için yemin etmiştir.

Tüm dünyanın gözleri önünde tarihin gördüğü en büyük katliamlardan birisini yapan, baştan ayağa kötülüğün ve acımasızlığın beden bulmuş hâli Sırp, tarihe ve gerçeğe de ihanet ederek yaptıklarını silmek ister. Tüm Balkanlar özellikle de Bosna'da yaşayan Müslüman halkın kayıt bilgilerinin de olduğu belgeleri bulup yok etmek isteyenler, yaptıkları ortaya çıkmasın, hatta geçmişe dönük tüm demografik kayıtlar ortadan kaldırılsın diye

büyük güçlerin güdümünde hareket eder. Salih'in koruyucusu olduğu, emanetler olarak adlandırılan defterler bunun için önemlidir. Balkanlar'ın hafızasını taşıyan bu sayfalarda koca bir coğrafyanın 500 yıllık tarihi vardır.

Geçmişten gelen...

Günün birinde Elina çıkagelir. Salih'in yıllardır görmediği çocukluk arkadaşı, Salih'le aynı mahallede büyüyen, çocukluğunu, o mahallenin sokaklarında doyasıya yaşadığı Elina; görünürde bir sivil toplum kuruluşunun Üsküp'le ilgili projesi için dönmüştür. Aradan geçen onca yıl ve mesafeye rağmen Elina'ya karşı bir şeyler hisseden Salih için kırılma noktası olan bu karşılaşma, hayatının da en büyük sınavı olacaktır. Elina, peşinde olduğu ve ne pahasına olursa olsun ele geçirmek istediği emanetler için geçmişini, çocukluğunu, ailesini bile gözden çıkarmıştır. Balkan toplumunun yaşadığı büyük dönüşümün ortasında Türk ve Müslüman topluluğun tarihi ve kültürel mirasını canları pahasına korumak isteyenlerle istemeyenler arasındaki savaşır yaşananlar. Üsküp'ün tarihi bölgesinde annesiyle birlikte yaşayan Salih'in evinde başlayan film, sonunda Balkan coğrafyasının son yüzyıldaki acıları ve çatışmalarıyla şekillenmiş tarihini anlatıyor. Küçük evden kocaman bir coğrafyaya; aidiyetin, direnişin, samimiyetin resmini çiziyor.

Emir Benderlioğlu (ortada), Salih'in yakın arkadaşı Murat rolünde

Alkış toplayan filmler Cannes'da

TRT'nin uluslararası sinema alanındaki başarıları devam ediyor. Dünyaca ünlü yönetmenlerin TRT ortak yapımı filmleri Cannes'da yarışacak.

Ne tercüme ihtiyacı duyan sinema ne de sınır tanır. Kelimelerin yetmediği yerde sinema vardır. Perde karardığında dünya susar ve sadece sinemanın evrensel sesi duyulur. Sinema, zamanı bükerek, mekânı genişletir ve bir bakışla bir ömrü anlatır. Bize başkalarının hayatlarını gösterirken, kendi içimizin en derin odalarını açar. Ve bazen tek bir film, bir insanın dünyaya bakışını sonsuza dek farklılaştırır. Hikâyeler değişir, yüzler eskir, zaman akar... Ama perdeye düşen o ilk ışığın odağında hep insan vardır. Yalnızca bir ekran olmanın ötesinde bir hafıza, bir yankı, bir köprü olan TRT,

uzun yıllardır sinemaya olan katkılarıyla önemli bir misyon üstleniyor. Nasıl ki sinema, ışığın perdeye değdiği o ilk anlardan itibaren insanın kendine tuttuğu bir ayna olduysa, işte TRT de bu aynayı derinleştiren bir anlatıcıya dönüştü bu süreçte. Unutulmaya yüz tutmuş hikâyeleri gün yüzüne çıkardı, yerelin sesini evrensele taşıdı, genç sinemacılara bir basamak, bir nefes oldu. Pek çok proje ise TRT'nin dokunuşuyla büyük bir esere dönüştü. Farklı dillerin aynı rüyada buluşması gibidir ortak yapımlar. Bir sahnede İstanbul'un kokusu sararken dört bir yanı, bir diğerinde uzak bir coğrafyanın hüznü duyulur. TRT her daim bu buluşmaların mimarı olurken;

festivallerde yankılanan isimler, kazanılan ödüller ise onun sinemaya açtığı alanın birer nişanesi olarak dikkat çekti.

Üç yönetmen, üç başarılı film
Malumunuz dünyanın sadece en eski festivallerinden biri değil en büyük ve en saygın festivali Cannes Film Festivali. Oscar'dan sonra en çok konuşulan, hakkında en çok yazılıp çizilen, en fazla ses getiren... Hatta kimi otoritelerce Oscar'dan bile değerli olan... Zira ödül almanız için ne büyük bütçelere ne itibara, şana, şöhrete ihtiyacınız var. Doğu'dan Batı'ya her katılımcıya açık ve gerçek anlamda uluslararası statüye sahip. Dünyanın en prestijli film festivali olan

Sahip olunan profesyonel insan kaynağının deneyim ve birikiminden güç alan TRT Uluslararası Film Platoları; kalite odaklı yaklaşımı ve kamu hizmeti yayıncılığı anlayışıyla sinema endüstrisinde öncü bir konumda ilerlemeye devam ediyor.

Cannes Film Festivali'nde Altın Palmiye ve diğer ödüller için yarışacak filmler kısa bir süre önce açıklandı. Ama bizim için asıl önemli olan TRT'nin yine büyük bir başarıya imza atmış olmasıydı. Zira bu yıl 12 - 23 Mayıs tarihleri arasında 79. kez düzenlenecek olan Cannes Film Festivali'nin ana yarışma bölümünde, yaşayan en önemli yönetmenler arasında sayılan üç ismin imzasını taşıyan TRT ortak yapımı filmleri yarışacak. İki Oscar ödüllü İranlı yönetmen Asghar Farhadi'nin TRT ortak yapımı "Parallel Tales" (Paralel Masallar), Oscar ödüllü Japon yönetmen Ryusuke Hamaguchi'nin TRT ortak yapımı "All of a Sudden" (Bir Anda) ve iki Oscar adaylığı sahibi Rus yönetmen Andrey Zvyagintsev'in TRT ortak yapımı "Minotaur" filmleri, 79'uncu Cannes Film Festivali'nin Ana Yarışma bölümüne seçildi. Farhadi, Hamaguchi ve Zvyagintsev'in filmleri, Cannes Film Festivali'nde Altın Palmiye Ödülü için rekabet edecek. TRT Genel Müdürü Prof. Dr. Mehmet Zahid

Sobacı, X hesabından yaptığı paylaşım ile bu önemli gelişmeyi müjdelirken "TRT olarak, üç ortak yapım filmimizle Cannes Film Festivali'ndeyiz! Dünyaca ünlü yönetmenler Asghar Farhadi, Ryusuke Hamaguchi ve Andrey Zvyagintsev'in ortak yapım desteği verdiğimiz filmleri, 79. Cannes Film Festivali Ana Yarışması'nda Altın Palmiye için yarışacak." ifadelerine yer verdi. Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanı Prof. Dr. Burhanettin Duran da sosyal medya hesabından yaptığı paylaşım ile TRT ortak yapımı üç filmin, Cannes Film Festivali'nde Altın Palmiye için yarışacağını söyleyerek TRT'yi başarısından ötürü tebrik etti. Duran, şunları kaydetti: "TRT ortak yapımı üç film, Cannes Film Festivali'nde Altın Palmiye için yarışacak. Asghar Farhadi, Ryusuke Hamaguchi ve Andrey Zvyagintsev gibi dünyaca ünlü üç yönetmenin imzasını taşıyan projelerde yer almak, TRT'nin yayıncılık vizyonunun ve sinema alanında küresel ölçekte ulaştığı seviyenin güçlü

bir göstergesidir. Nitelikli yapımları destekleyerek ortak yapım kapasitesini istikrarlı biçimde geliştiren TRT'nin bu başarısında emeği bulunan herkesi tebrik ediyor, Altın Palmiye yolunda yarışacak filmlerimize başarılar diliyorum.”

iki Oscar ödüllü İranlı yönetmen Asghar Farhadi'nin TRT ortak yapımı “Parallel Tales” (Paralel Masallar), Oscar ödüllü Japon yönetmen Ryusuke Hamaguchi'nin TRT ortak yapımı “All of a Sudden” (Bir Anda) ve iki Oscar adaylığı sahibi Rus yönetmen Andrey Zvyagintsev'in TRT ortak yapımı “Minotaur” filmleri, 79'uncu Cannes Film Festivali'nin Ana Yarışma bölümüne seçildi.

“Parallel Tales” Farhadi'den ahlaki ikilemler etrafında yeniden şekillenen hayatlar

2012'de “A Separation” (Bir Ayrılık) ve 2017'de “The Salesman” (Satıcı) filmleri ile iki Oscar kazanan, günümüzde en başarılı filmlere imza atan İranlı yönetmen Asghar Farhadi'nin TRT ortak yapımı “Parallel Tales” filmi 79'uncu Cannes Film Festivali'nin ana yarışmasında Altın Palmiye için yarışacak. Fransa, İtalya, Türkiye, Belçika, ABD ortak yapımı film, yönetmenin Fransa'da çektiği ikinci filmi. Filmde, Fransız sinemasının önemli oyuncularını Isabelle Huppert, Vincent Cassel, Catherine Deneuve ve Virginie Efira'nın yanı sıra Pierre Niney ve Adam Bessa yer alıyor. “Parallel Tales”, Paris'te geçen çok katmanlı bir psikolojik drama olarak kurgulanmış. Film, ünlü yazar Sylvie'nin (Isabelle Huppert) yeni romanı için ilham arayışıyla başlıyor. Yazar, gündelik hayatın sıradanlığı içinde yaratım anlamında bir kriz yaşadığı sırada karşı apartmandaki komşularını gözlemlerken buluyor kendini. Günlük hayatına yardımcı olması için genç ve gizemli Adam'ı işe aldığı anda, onun

İki Oscar ödüllü İranlı yönetmen Asghar Farhadi'nin TRT ortak yapımı “Parallel Tales” (Paralel Masallar) filmi

hem hayatını hem de işini altüst edeceğini bilmiyor. Ta ki hayalindeki kurgu, gerçeği aşana kadar. Adam'ın, Sylvie'nin hayatına girmesiyle anlatı kırılmaya başlar. Başlangıçta sadece bir asistan olan Adam, kısa sürede Sylvie'nin hem yazınsal dünyasını hem de gerçeklik algısını dönüştürür. Yazarın gözlemediği “öteki hayatlar” ile kendi yaşamı arasında sınırlar bulanıklaşır. Sylvie'nin yazdığı kurgu ile yaşadığı gerçeklik iç içe geçer. Öykü, ahlaki ikilemler etrafında yeniden şekillenir. Özellikle Paris'in modern, anonim yaşamı içinde bireylerin birbirine hem yakın hem de yabancı oluşu vurgulanır. Asghar Farhadi, önceki filmlerinde olduğu gibi bu filmde de yine ahlaki gri alanlar üzerinden ilerlemiş. Başkalarının hayatını izlemek, anlamlandırma çabası mı yoksa bir tür güç ilişkisi mi? Peki, hikâye anlatmak, gerçeği çarpıtmak anlamına

mı geliyor? Bu bağlamda Farhadi, kişisel ve psikolojik bir perspektif üzerinden etik değerleri sorguluyor. Ancak bu kez temayı daha metinsel bir düzleme taşımış. Bu yönüyle yönetmenin daha deneysel bir çizgiye yaklaştığını söylemek mümkün. Önceki filmlerindeki duygusal yoğunluk da burada yerini daha “soğuk” bir anlatıya bırakmış. Başta Isabelle Huppert olmak üzere güçlü oyuncu kadrosu ise filmin en büyük avantajlarından biri. Özellikle Huppert'ın performansı, karakterin zihinsel parçalanmasını çok ince bir şekilde yansıtıyor.

“All of a Sudden” Hamaguchi'nin o meşhur meditatif anlatımı bu kez Paris'in turistik olmayan gerçek yüzünde hayat buluyor

2022'de Drive My Car filmi ile Oscar kazanan, günümüzün en önemli ve orijinal

Oscar ödüllü Japon yönetmen Ryusuke Hamaguchi'nin TRT ortak yapımı “All of a Sudden” (Bir Anda) filmi

İki kez Oscar'a aday olan Rus yönetmen Andrey Zvyagintsev'in TRT ortak yapımı “Minotaur” filmi

filmlerinin Japon yönetmeni Ryusuke Hamaguchi'nin TRT ortak yapımı “All of a Sudden” filmi 79'uncu Cannes Film Festivali'nde Altın Palmiye için yarışacak. Fransa, Japonya, Türkiye, Almanya, Belçika ortak yapımı filmin hikâyesi Paris ile Kyoto arasında geçiyor. “All of a Sudden”, Hamaguchi'nin Fransa'da çektiği ilk film. Filmin başrollerinde Virginie Efira ve Tao Okamoto yer alıyor. “All of a Sudden” tesadüfler ve duygusal kırılmalar üzerine kurulu bir anlatı olarak öne çıkıyor. Paris'in banliyölerinde bir huzurevinin yöneticisi olan Marie-Lou Fontaine, ekibinin direncine rağmen sadece yaşlıların bakımına değil ruhsal durumuna da odaklanan “Humanitude” (İnsanlık Eğitimi) isimli bir yöntem ile tedavi uygulamaktadır. Ancak personel eksikliği ve bürokratik engeller onu sürekli bir çıkmaza sürükler. Ölümcül bir hastalığı olan Japon oyun yazarı Mari Morisaki ile karşılaşması Marie-Lou'nun

hayatında büyük bir dönüşüme yol açar. İkisi arasında isim benzerliğiyle başlayıp ruhsal ortaklığa uzanan derin bir bağ kurulur. Biri daha iyi bir iletişim için Japonca öğrenmeye çalışırken diğeri ağır hastalığına rağmen huzurevinde bir oyun sergilemeye kararlıdır. Bu süreç, kurumun soğuk duvarlarını bir direniş ve insanlık sembolüne dönüştürür. Mari'nin durumu ağırlaştıkça iki kadın arasındaki ilişki kelimelerin ötesine geçer. Hamaguchi'nin o meşhur meditatif anlatımı bu kez Paris'in turistik olmayan gerçek yüzünde hayat buluyor. Altın Palmiye için yarışacak filmler arasında entelektüel derinliği ile öne çıkan film, olay örgüsünden çok felsefi kavramlar üzerine inşa edilmiş. İnsan ruhunun en karanlık ve kırılgan yanlarını ajitasyona kaçmadan titizlikle inceleyen film, izleyiciye sarsıcı bir atmosfer vadediyor. Marie Lou karakterini canlandıran Virginie Elfie'nin kariyerinin en güçlü performanslarından birini sergilediği filmde;

Altın Palmiye, sinema dünyasının en saygın ödüllerinden biri

Tao Akamoto ise Mari Morisaki rolüyle ölümle yüzleşen bir sanatçının melankolisini ve bilgeliğini çok başarılı bir şekilde yansıttıyor.

“Minotaur” Zvyagintsev'den yıkım ve yozlaşma üzerine sarsıcı bir film

İki Oscar adaylığı olan, günümüzün en sevilen filmlerine imza atan Rus yönetmen Andrey Zvyagintsev'in TRT ortak yapımı “Minotaur” filmi de 79'uncu Cannes Film Festivali'nin ana yarışmasına seçildi. Fransa, Almanya, Türkiye, Letonya ortak yapımı film, 12 Punto 2025'te TRT Uluslararası Ortak Yapım Ödülü almıştı.

Suç ve gerilim unsurlarını dramatik bir yapıyla harmanlayan modern bir hikâyeyi konu alan “Minotaur” filmi; üst düzey bir yöneticinin, profesyonel krizler, küresel kaos ve evlilik ihanetlerinin bir araya gelmesiyle hayatının kontrolden çıkmasını anlatır. Suç ve gerilim unsurlarını harmanlayarak aktaran film, Rusya'da yaşayan güçlü iş insanı Gleb'in hikâyesine odaklanır. Gleb; zengin, nüfuz sahibi ve hayatının her alanını kontrol altında tutmaya alışmış biridir. Eşi Galina ile mutludur. Ailesi, işi ve sosyal statüsü kusursuz bir düzen içindedir. Ancak bu “kusursuz düzen” yavaş yavaş çatlamaya başlar. Önce şirketi ekonomik ve politik baskılar altında ezilir. Ardından çalışanları ülkeden kaçmaya başlar. En önemlisi de eşinin sadakatsizliğiyle yüzleşir. Kısacası Gleb'in kontrol altındaki hayatı; kişisel, politik, mesleki ve küresel krizlerle birlikte duygusal ve ahlaki açıdan çöküşe uğrar. Bu noktadan sonra film, dış krizlerden çok Gleb'in içsel çözümlüğüne odaklanır. Kontrol manyağı bir karakterin, kontrolünü kaybettiğinde nasıl daha agresif, daha paranoid ve daha yıkıcı hâle geldiğini izleriz. Filmin finaline doğru ise Gleb'in sistemin kurbanı mı yoksa bizzat o sistemin canavarı mı olduğu belirsiz bir figüre dönüştüğünü görürüz. “Leviathan” ve “Loveless” gibi filmleriyle tanınan yönetmen, Zvyagintsev önceki filmlerinde olduğu gibi yine toplumsal çürümeye ve ahlaki yozlaşmaya odaklanıyor. Ama bu kez sistem eleştirisi, tek bir karakterin zihninde yoğunlaşıyor. Propaganda yapmadan politik gerçekliği hissettiren filmde metaforik anlatımlar öne çıkıyor. Film, gücün insanı nasıl dönüştürdüğünü ve modern dünyada “canavarın” aslında kim olduğunu sorgulayan karanlık bir anlatı sunuyor. İzleyici ise bir yandan Gleb'e mesafe koyarken bir yandan da onu anlamaya zorlanıyor.

Sinemaya davet

TRT 2 kanalının seçkin içeriklerine, beyaz perdenin büyüleyici dünyasından örnekler eşlik etmeye devam ediyor. Bu seçkiler sinema deneyimini daha derinlikli, daha düşündürücü ve daha zengin bir hâle dönüştürüyor.

Sinema, bazen tek bir odada geçen bir hikâyeyle dünyayı anlatır; bazen de bir bakış, bir ses ya da bir suskunlukla insanın içine odaklanır; kimi zaman gülmeyi kimi zaman da ağlamayı arkadaş kılar. Kurgulanmış bir dünyanın içine insanoğlunun bakışını kenetleyen yapımlar, evreni görünür kılar. TRT 2 kanalı, sinemayı yalnızca bir eğlence değil, aynı zamanda bir düşünme ve hissetme alanı olarak izleyiciyle buluşturmayı sürdürüyor. Işığın, gölgenin ve senaryonun gücünü yeniden hatırlamak için ekran başına geçen izleyicisi için içeriklerini genişleten kanal, önümüzdeki ay da sinema dünyasından farklı seçenekleri ekrana getiriyor. Mayıs ayında yayınlanacak yapımlardan hazırladığımız seçkiyi sizler için derledik.

Daha İyi Bir Hayat "Før Frosten"

Tür: Dram
Yönetmen: Michael Noer
Senaryo: Jesper Fink, Michael Noer
Oyuncular: Jesper Christensen, Clara Rosager, Magnus Krepper

Danimarka'nın ücra ve ıssız bölgesinde geçimini sağlamaya çalışan ve zorluklarla boğuşan bir aile babasının hikâyesi, Daha İyi Bir Hayat "Før Frosten" ile ekrana yansıyor. Prömiyerini yaptığı Toronto Film Festivali'nde eleştirmenler tarafından sayısız övgüye layık görülen Michael Noer'in beşinci filmi, ailesini ve çocuklarını korumak için zengin komşusu ile istemediği bir anlaşma yapmak zorunda kalan bir adamı anlatıyor. 2018 yılında Chicago Uluslararası Film Festivali'nde Gümüş Hugo, 2020 yılında ise Bodil Ödülü'nü En İyi Erkek Oyuncu (Jesper Christensen) dalında alan yapımla, sürükleyici bir kırsal dönem filmi. Danimarka yapımı drama, 19. yüzyıl kırsalında geçen zorlu yaşam şartlarında hayatta kalmaya ve daha iyi bir yaşam kurmaya çalışan fakir bir çiftçinin ve ailesinin ahlaki ikilemlerini trajik bir dille ele alıyor.

Zorlu yaşam koşulları

Dul, yaşlı ve yoksul köylü bir baba; bir kızı ve öksüz- yetim iki yeğeniyle yaşama tutunmaya çalışır. Toprakları vardır ama yarısından çoğu balçık ve verimsizdir; işleyecek ve ıslah edecek ne parası ne işçisi ne de enerjisi vardır. Kullanabildiği tek iş gücü kaynağı, genç kızı ve biri çocuk diğeri ergen iki yeğenidir. Doğru dürüst bakamadıkları yaşlı bir inek ve işlenemeyen toprakları, onları küflü bir ekmeği paylaşmaya mecbur bırakan dehşet verici bir açlıktan kurtaramamaktadır...

Umut Kuşu "Penguin Bloom"

Tür: Dram
Yönetmen: Glendyn Ivin
Senaryo: Shaun Grant, Harry Cripps, Cameron Bloom
Oyuncular: Naomi Watts, Andrew Lincoln, Jacki Weaver

Aile bağlarının güçlü şekilde işlendiği Umut Kuşu "Penguin Bloom", gerçek bir aile öyküsüne dayanması nedeniyle etkileyici bir hikâye sunuyor. Oyuncu Naomi Watts'ın dikkat çekici performansı, duygusal ama aşırı melodrama kaçmayan, sade ve içten bir film ekrana geliyor. Yapım, 2020 yılında En İyi Uyarılama Senaryo dalında Australian Writers' Guild -AWGIE Ödülü ile 2021 yılında En İyi Film Ses Kaydı dalında Australian Screen Sound Guild Ödülü'nü almıştı. Film, bir kazadan sonra felç kalan Sam Bloom'un hayatla yeniden bağ kurma mücadelesini anlatıyor. Ailesiyle birlikte yaşadığı zorlu süreç, yaralı bir saksağanın eve gelmesiyle farklı bir yön alıyor.

Saksağan yavrusu

Sam Bloom, Tayland'da ailece yaptıkları bir tatil sırasında, yüksek bir balkondan düşerek omurunu kırar ve kısmi felç geçirir. Onun balkona çıkmasını isteyen kişi oğlu Noah, bu durum nedeniyle suçluluk duymaktadır ve kazadan sonra annesinden uzaklaşma eğilimine girer. Tutkulu bir sörfçü olan Sam ise Avustralya'daki evine döndüğünde, tekerlekli sandalyede yaşamaya alışmakta zorlanır. Ancak kocası Cameron, üç oğlu Noah, Rueben ve Oli ile Sam'in otoriter annesi Jan ona bu konuda yardımcı olur. Bir öğleden sonra üç çocuk, yaralı bir saksağan yavrusu bulup eve getirerek ona Penguen adını verirler. Sam başlangıçta Penguen'le ilgilenemeyecek kadar umutsuzdur ancak bunun Noah için önemli olduğunu anlar ve zaman geçtikçe onunla bağ kurar.

Sapan Manevrası "Slingshot"

Tür: Bilim Kurgu
Yönetmen: Mikael Håfström
Senaryo: R. Scott Adams, Nathan Parker
Oyuncular: Casey Affleck, Laurence Fishburne, Emily Beecham, Tomer Capone

Yönetmenliğini 1408 filmiyle tanınan Mikael Håfström'un üstlendiği, başrollerini Oscar ödüllü Casey Affleck ve Matrix filmi serisiyle tanınan Laurence Fishburne'nin paylaştığı Sapan Manevrası "Slingshot" gerilimle bilim kurgunun dengeli bir birleşimi. Film, Satürn'ün uydusu Titan'a doğru uzun ve riskli bir göreve çıkan astronot ekibini merkezine alıyor. Görevin en kritik aşaması olan "sapan manevrası" (gezegenin çekim gücünden yararlanarak hız kazanma) sırasında ekip hem fiziksel hem de zihinsel sınırlarını zorlamaya başlıyor. 1,5 milyar millik yolculuk sırasında kullanılan bir uyku ilacının yan etkileri, astronotlardan birinin gerçek ile kâbusu ayırt edememesine neden oluyor.

Yaşananlar gerçekten mi yoksa zihnin bir oyunu mu?

Odyssey1 uzay gemisiyle Titan'a doğru yolculuk ederken, astronot John, sistemler üzerinde testler yapmak için üç aylık kış uykusundan uyanır. Ona, sistemleri test etmek ve Houston ile iletişim kurmak için Kaptan Franks ve Nash eşlik eder. Bilgisayar sistemi, kullanılan ilacın yan etkileri nedeniyle kış uykusundan sonra yönelim bozukluğunun normal olduğunu bildirir. John, kız arkadaşı Zoe Morgan'ın soyadını unuttur ve bir sonraki uyku döngüsü için tekrar uyuduğunda, görevin lideri Sam Napier'in mühendis Zoe Morgan'ı kendisine nasıl tanıttığını ve nasıl sevgili olduklarını hatırlar. John tekrar uyandığında, tavandaki bir panel kafasına çarpar ve incelemiden sonra gövdede yapısal bir hasar olduğunu fark ederler. Ancak bilgisayar, yolculukları boyunca herhangi bir çarpışma kaydetmemiştir.

Suçlu "Den Skyldige"

Tür: Gerilim
Yönetmen: Gustav Möller
Senaryo: Gustav Möller, Emil Nygaard Albertsen
Oyuncular: Jakob Cedergren, Jacob Lohmann, Morten Thunbo

Yönetmen koltuğuna ilk uzun metraj filmine imza atan Gustav Möller'in oturduğu filmin başrolünü, 2010 yapımı Submarino filmi ile tanınan Jakob Cedergren üstleniyor. Pek çok ödülün yanı sıra 2018 Sundance Film Festivali'nden İzleyici Ödülü, Rotterdam International Film Festival'inden İzleyici Ödülü, Bodil Ödülleri'nden En İyi Film ve En İyi Erkek Oyuncu ödüllerini kazanan film, Danimarka'nın Oscar adayı olarak da seçilmişti. Rütbesi masa başı işine indirilen polis memuru Asger Holm'e odaklanan yapım, son yılların en iyi tek mekân gerilim filmlerinden biri olarak görülüyor.

Zamanla yarış

Acil durumlar için gelen telefonlara bakan Asger'i sıkıcı bir gün beklemektedir ancak kaçırıldığını söyleyen bir kadınla konuştuğunda her şey değişir. Panik hâlinde konuşan kadının bağlantısı birdenbire kopar. Polis istasyonuna tıkkı kalan Asger'in, başkalarını gözü ve kulağı olarak kullanması gerekecektir. Her geçen saniye zaman daralmakta ve olayın ciddiyeti artmaktadır.

Girişte "Upon Entry"

Tür: Dram
Yönetmen: Alejandro Rojas, Juan Sebastián Vasquez
Senaryo: Alejandro Rojas, Juan Sebastián Vasquez
Oyuncular: Laura Bernis, Bruna Cusi, Alberto Ammann

Göç, kimlik ve sınır deneyimini son derece gerçekçi ve gerilimli bir şekilde ele alan Girişte "Upon Entry", özellikle bağımsız film festivallerinde dikkat çekerek adaylıklara ve ödüllere layık görülmüş bir yapım. Venezuelalı bir şehir planlamacısı ve İspanyol bir çağdaş dansçı, kariyerlerini sürdürmek ve birlikte bir aile kurmak için ABD'ye taşınmaya karar verir. Çıktıkları bu yolda, sınır görevlisi tarafından tespit edilir ve hayatlarına yönelik müdahaleci bir soruşturmaya katılmak zorunda kalırlar.

Yeni bir hayat kurmak isterken

Venezuelalı bir şehir bilimci olan Diego ve Barselona'dan çağdaş bir dansçı olan Elena, yeni bir hayata başlamak için onaylanan vizeleriyle Amerika Birleşik Devletleri'ne taşınır. Amaçları profesyonel kariyerlerini geliştirmek ve "fırsatlar diyarında" bir aile kurmaktır. Ancak New York Havaalanı'nın göçmenlik alanına girdiklerinde, sınır görevlileri tarafından tatsız bir teftiş sürecine ve psikolojik olarak yorucu bir sorgulamaya tabi tutulacakları ikincil teftiş odasına götürülürler. Sonraki birkaç saat boyunca çiftin kaderi ve hayalleri farklı bir yola evrilecektir. Onlarla görüşen yetkilinin, henüz birbirleriyle paylaşmadıkları veya önceki başvuru sürecinde ifşa etmedikleri sırları açığa çıkarmasıyla tüm süreç ve karşılıklı ilişkileri tehlikeye girecektir.

16 .yı

Yolculuğumuz Devam Ediyor

TRT عربي

Anadolu köy düğünleri "Gönül Dağı" ile ekrana taşındı

Anadolu'nun düğünleri, sadece bir kutlama değil; duyguların, hatıraların ve dayanışmanın en saf hâliyle yaşandığı özel anlara dönüşür. "Gönül Dağı", yeni bölümünde bu sıcak atmosferi bire bir canlandırarak izleyicisiyle buluşturdu.

TRT 1'in sevilen yapımı, 11 Nisan Cumartesi akşamı yayımlanan 213'üncü bölümünde, Gedelli'de kurulan düğün sofraları ve yaşanan sürpriz gelişmelerle takipçilerini hem eğlendirdi hem de duygulandırdı. Aile bağlarını, birlik ve dayanışmayı merkeze alan senaryosuyla dizi, bu bölümde bir Anadolu düğünü vasıtasıyla annelerin kalbine dokunuyor.

Esra'nın annesinin son arzusunu yerine getirmek için düğün tarihini erkene almasıyla Gedelli'de hummalı bir düğün hazırlığı başlıyor. İmece usulüyle kısıtlı sürede hazırlanan düğün, Gedelli'de büyük bir heyecana sahne olurken, beklenmedik bir misafirin ortaya çıkması ise ortamın havasını değiştiriyor.

Öte yandan TVR Havacılık'a yatırım yapmaya karar veren bir iş insanının gizemli şekilde ortadan kaybolması, merak dozunu arttırırken; düğün hazırlıkları esnasında yaşanan renkli ve komik olaylar zinciri birbirini takip ediyor. Seyfettin ve Zahide cephesinde ise yanlış anlaşılmanın gölgesinde büyüyen mesafe aralarındaki kırgınlıkların ne zaman ve nasıl çözümleneceğine dair de dikkatleri üzerine çekiyor.

213'üncü bölümüyle oldukça renkli ve eğlenceli bir seyirlik sunan "Gönül Dağı", Anadolu köy düğünlerinin nostaljisini yaşamak isteyenleri ekran başına davet ediyor. İlk yayını kaçırınlar ve tekrar tekrar izlemek isteyenler ise dijital medya mecralarından bölüme ulaşabilirler.

Ekran rekabet, kalplerde dayanışma: "Lingo Türkiye"den anlamlı bölüm

TRT 1'in sevilen yarışması "Lingo Türkiye", 10 Nisan Cuma günü yayınlanan Polis Haftası'na özel bölümüyle heyecan ve gurur dolu anları beraber yaşattı. Yarışmada kazanılan ödül ise şehitler ve gaziler adına bağışlandı.

Türk Polis Teşkilatı'nın 181. kuruluş yıl dönümünü özel bir konseptle kutlayan bölümün yarışmacıları arasında 1. masada Şeyda ve Can, 2. masada İrem ve Gürcan, 3. masada ise Esra ve Ahmet mücadele etti. Kelime bilgisi ve hızın öne çıktığı yarışmada finale kalan ekip, büyük ödül için yarıştı.

Kemal Uçar'ın sunumuyla ekrana gelen özel bölümün en anlamlı anı ise ödülün 300 bin TL'ye tamamlanarak İstanbul Emniyet Müdürlüğü aracılığıyla şehitler ve gaziler adına bağışlanması oldu.

12 Punto finalistleri yarışmaya hazır!

TRT tarafından bu yıl sekizinci düzenlenecek olan, Türkiye'nin en kapsamlı senaryo geliştirme ve ortak yapım platformu 12 Punto 2026'da, uzun metrajlı film kategorisinin finalistleri açıklandı. Ayrıca bu yıl ilk kez düzenlenen "12 Punto 15 Temmuz Kısa Film Proje Yarışması" ile "TRT Kısa Film Yapım Ödülü"nü kazanan projeler de belli oldu.

113 film değerlendirildi

Bu sene üyelerini Türk sinemasının önde gelen isimlerinin oluşturduğu beş kişilik ön jüri, başvuru kriterlerine uyan 113 adet uzun metraj film ve 90 adet senaryo projesini değerlendirdi. Ön jüri; yönetmen ve senarist Yüksel Aksu, yazar, oyuncu ve yönetmen Fadik Sevin Atasoy, yönetmen, senarist ve yapımcı Ümit Köreken, şair ve yönetmen Faysal Soysal ile senarist ve yapımcı Nuriye Bilici'den oluştu. Finalist projelerin sahipleri, 12- 19 Temmuz tarihleri arasında sekizinci kez düzenlenecek 12 Punto 2026 haftasında, dünyanın önde gelen senaryo danışmanlarıyla projelerini geliştirme imkânı bulacak;

ödüllü yapımcılarla bir araya gelerek yapım süreçlerine ilişkin kapsamlı görüşmeler gerçekleştirecek.

Uzun metrajlı film kategorisinde uluslararası jüri tarafından belirlenecek finalist projeler arasından 3 projeye "TRT Ortak Yapım Ödülü", 3 projeye "TRT Ön Alım Ödülü" ve 6 projeye "TRT Proje Geliştirme Ödülü" verilecek. Ödül kazanan projeler, 19 Temmuz'da gerçekleştirilecek 12 Punto 2026 Kapanış ve Ödül Töreni'nde açıklanacak. Törende ayrıca "TRT Uluslararası Ortak Yapım Ödülü"nü kazanan projeler de duyurulacak.

15 Temmuz'un 10. yılı için kısa film projeleri hazırlandı

12 Punto kapsamında bu yıl yeni bir kategori eklenerek 15 Temmuz hain darbe girişiminin 10'uncu yılına özel olarak "12 Punto 15 Temmuz Kısa Film Proje Yarışması" düzenlendi. Yarışmada dereceye giren projeler, prodüksiyon süreçlerinin tamamlanmasının ardından 12 Punto 2026 kapsamında, 15 Temmuz Demokrasi ve Millî Birlik Günü'nde izleyicisiyle buluşacak.

12 Punto 2026'ya bu yıl kısa film alanında ise 246 kısa metrajlı proje başvurusu yapıldı. Yedinci kez verilecek olan "TRT Kısa Film Yapım Ödülü" kapsamında destek almaya hak kazanan 6 proje de açıklananlar arasında yer aldı. Ödül sahibi projelerin ekipleri, 12 Punto 2026 haftasında senaryo danışmanlarıyla birlikte projelerini geliştirme fırsatı elde edecek.

12 Punto 2026 Uzun Metrajlı Finalist Projeler

- Aloha Prestij / Yönetmen: Ercan Kesal / Yapımcı: Ercan Kesal
- Bekçi, Çukur ve Diğerleri / Yönetmen: Baran Gündüzalp / Yapımcı: Baran Gündüzalp
- Bir Ayrılk Bir Yoksulluk Bir Ölüm / Yönetmen: Mesut Ceylan / Yapımcı: Mesut Ceylan
- Çocukluğun Ölümü / Yönetmen: Seyfettin Tokmak / Yapımcı: Seyfettin Tokmak, Can Aygör
- Devir / Yönetmen: Erkan Tahhuşoğlu / Yapımcı: Erkan Tahhuşoğlu, İris Tahhuşoğlu
- Fareli Ev / Yönetmen: Özcan Deniz / Yapımcı: Işıl Baştuğ
- Hayatın Sırrına Ermiş Kişi / Yönetmen: Cahit Kaya Demir / Yapımcı: Cahit Kaya Demir
- Maltepe Hikâyesi / Yönetmen: Mehmet Bahadır Er / Yapımcı: Mehmet Bahadır Er
- Maslow'un İhtiyaçlar Hiyerarşisi / Yönetmen: Hüseyin Eken / Yapımcı: Hüseyin Eken, Duygu Yonuncu
- Öyle Değil / Yönetmen: Meryem Beyza Er / Yapımcı: Gamze Gençer, Meryem Beyza Er
- Sevdiğim İnsanlar / Yönetmen: Doğuş Algün / Yapımcı: Doğuş Algün, Burak Kaplan
- Yokuş Yukarı: Madde 36 / Yönetmen: Orhan İnce / Yapımcı: Orhan İnce

"12 Punto 15 Temmuz Kısa Film Proje Yarışması" Kazanan Projeler

- Dünyanın Bütün Şafakları / Yönetmen: Muhammed Savaş Pat / Yapımcı: Muhammed Savaş Pat
- On Kere Daha / Yönetmen: Ömer Miraç Tunç / Yapımcı: Ömer Miraç Tunç
- Otuz İki Dakika / Yönetmen: Feyzi Baran / Yapımcı: Baran Mayda, Ceyda Aksoy

"TRT Kısa Film Yapım Ödülü" Kazanan Projeler

- Benim Hakkımda Değil / Yönetmen: Elçin Elgin / Yapımcı: Elçin Elgin
- Bir Kış Günü Babam Öldüğünde / Yönetmen: Semih Sağman / Yapımcı: Abdurrahman Halil Oğuz
- Bir Ruhsal Otopsi Denemesi / Yönetmen: Abdullah Korkut / Yapımcı: Hüseyin Enes Balcı
- Maskara / Yönetmen: Ahmed Said Ağaoğlu / Yapımcı: Esin Özalp Öztürk
- Tarife / Yönetmen: Furkan Çakmak / Yapımcı: Gülfem Kiroğlu, Elif Daşkaya
- Tavuk Karası / Yönetmen: Muhammet Emin Altunkaynak / Yapımcı: Muhammet Emin Altunkaynak

Gelenek değişmedi: "Dünya Kupası maçları TRT'de"

Futbolun en büyük organizasyonu olan 2026 FIFA Dünya Kupası, TRT ekranları ile TRT'nin uluslararası dijital platformu 'tabii' üzerinden izleyiciyle buluşacak. Dünyanın dört bir yanından milyonlarca futbolseveri ekran başına kilitleyen dev turnuva, TRT'nin güçlü yayıncılık tecrübesiyle Türkiye'de kesintisiz olarak takip edilebilecek.

A Millî Futbol Takımı'nın 2026 Dünya Kupası'na katılma hakkı elde etmesinin ardından beklenen açıklama TRT Genel Müdürü Prof. Dr. Mehmet Zahid Sobacı'dan geldi. Sobacı, yaptığı paylaşımında Dünya Kupası yayın geleneğine vurgu yaparak, "13 Haziran 1974'te çalan ilk düdükle başlayan gelenek yine değişmedi. Futbolun en büyük kupasında Bizim Çocuklar'ın yolculuğunu ve dünya yıldızlarının nefes kesen mücadelelerini TRT farkıyla milletimizle buluşturacağız. 2026 FIFA Dünya Kupası TRT ekranlarında ve 'tabii'de!' ifadelerini kullandı. Böylece TRT, bir kez daha futbolun zirvesini izleyiciyle buluşturan adres olmayı sürdürecektir.

Bizim Çocuklar sahada!

2026 Dünya Kupası, yalnızca rekabetiyle değil, yeni formatıyla da futbol tarihinde ayrı bir yer edinecek. Daha fazla takımın katılımıyla genişleyen organizasyon, futbol şölenini çok daha uzun ve kapsamlı bir deneyime dönüştürecek. Bu büyük sahnede A Millî Futbol Takımı, 24 yıl aranın ardından yeniden boy gösterecek. Türkiye, D Grubu'nda Amerika Birleşik Devletleri, Avustralya ve

Paraguay ile mücadele edecek. Ay-yıldızlılar, turnuvadaki ilk maçına 13 Haziran 2026'da Avustralya karşısında çıkacak. Futbolseverler, hem millî takımın heyecan dolu mücadelesini hem de dünya yıldızlarının performanslarını TRT ekranlarından anbean takip edebilecek.

Açılış 11 Haziran'da, final 19 Temmuz'da

ABD, Kanada ve Meksika'nın ev sahipliğinde düzenlenecek 2026 FIFA Dünya Kupası, 11 Haziran'da oynanacak açılış maçıyla başlayacak. 39 gün sürecek dev organizasyonda toplam 104 karşılaşma oynanacak ve şampiyon, 19 Temmuz'da yapılacak final mücadelesiyle belirlenecek. Turnuva boyunca tüm maçlar, TRT ve 'tabii' platformu aracılığıyla futbolseverlerle buluşacak; izleyiciler, Dünya Kupası coşkusuyla baştan sona TRT kalitesiyle yaşayacak.

Beklenen dizi "Kara Kış" yayında!

TRT'nin uluslararası dijital platformu 'tabii'nin merakla beklenen orijinal yapımlarından "Kara Kış", izleyiciyle buluştu. Murat Yıldırım'ın başrolü üstlenmesiyle dikkatleri üzerine çeken dizi, 1939 Erzincan Depremi'nin gölgesinde geçen çarpıcı bir hikâyeyi ekranlara taşıyor. Tüm bölümleriyle yayına giren yapım, ilk andan itibaren güçlü konusu ve oyuncu kadrosuyla öne çıkıyor.

Gerçek olaylardan esinlenen "Kara Kış", binlerce can kaybına yol açan depremin yarattığı yıkımın ortasında, hayata tutunma çabası, dayanışma ve adalet arayışını ekrana taşıyor. Dizi, yalnızca bir afet anlatısı sunmakla kalmıyor; aynı zamanda vicdan, sorumluluk ve insanlık değerleri üzerine derin bir sorgulamaya da ortaya koyuyor.

Murat Yıldırım güçlü bir karakterle dijitalde

Dizinin en dikkat çeken başrol oyuncusu, Murat Yıldırım'ın uzun bir aranın ardından dijitalde yayımlanan bir projede görünmesi oldu. Yıldırım, idealist ve kurallarına bağlı Cumhuriyet Savcısı Yusuf İzzet Akçal karakterini canlandırıyor. Akçal, depremin ardından oluşan kaos ortamında hem adaleti sağlamak hem de kendi iç hesaplaşmalarıyla yüzleşmek zorunda kaldığı bir hikâyenin içinde kendini buluyor. Oyuncu kadrosunda Yıldırım'a; hakikatin peşinden giden genç gazeteci Sinan Seyfi rolüyle Ulvi Kahyaoğlu, güçlü duruşuyla öne çıkan Zemzem karakteriyle Hande Doğandemir ve savcısıyla çatışma yaşayan cezaevi müdür vekili Duran rolüyle Mustafa Kırantepe eşlik ediyor. Diren Polatoğulları ve Serdar Orçin gibi deneyimli isimler de kadroya derinlik katıyor. Dizinin yönetmenliğini Levent Onan üstlenirken, senaryosunda Meriç Demiryaz, S. Cenk Boğatur ve Ahmet Kurt'un imzası bulunuyor.

Belgesel ödülleri için geri sayım başladı!

Türkiye'nin tek, dünyanın ise sayılı uluslararası belgesel film festivallerinden biri olarak gün geçtikçe daha çok adını duyuran TRT Uluslararası Belgesel Ödülleri, on yedinci kez Türkiye ve dünyadan özel yapımları belgesel severlerle buluşturmaya hazırlanıyor.

İnsanlığın derin acılarını ve yeryüzünün çarpıcı hikâyelerini anlatan her belgeselin geleceğe bırakılmış kalıcı bir iz olduğuna inanarak "Cesur Ol, İz Bırak" temasıyla gerçekleştirilecek etkinlik, dünyanın farklı coğrafyalarından ve farklı kültürlerinden insana, doğaya, hayata ve tarihe dair hikâyeleri izleyicilerle buluşturacak.

Bu yıl her yıl olduğu gibi yine; Proje Destek, Ulusal Öğrenci, Ulusal Profesyonel ve Uluslararası kategoride 10'u proje aşamasında toplam 40 belgesel film finale kaldı. Ön eleme kurulunun titiz çalışmaları neticesinde belirlenen eserler, www.trtbelgesel.com adresinde yayımlandı.

Ödül töreni 7 Haziran'da

109 ülkeden bin 409 projenin başvuru yaptığı 17. TRT Uluslararası Belgesel Ödülleri'nde; finale kalan 40 eser 4 kategoride toplam 12 ödül için yarışacak. Ön eleme sonrası finale kalan filmler, 4- 7 Haziran tarihleri arasında seçici kurul tarafından değerlendirilecek. Kazananlar, 7 Haziran'da düzenlenecek ödül töreninde ödülleri alacak. Türkiye ve dünyada belgesel iklimini zenginleştiren, profesyonel ve amatör belgeselcileri destekleyen festival boyunca finalist ve özel seçki belgesel filmler seyircilerle buluşacak.

Uluslararası Kategori Finalist Filmler;

- 32 Meters / Morteza Atabaki
- Gaza's Twins, Come Back To Me / Mohammed Sawwaf
- High Land / Johana Martínez Ramírez, Giovanni Rendón Castañeda
- Homesick / Taekyung Tanja In Wol Sørensen
- Iron Winter / Kasimir Burgess
- Life After Siham / Namir Abdel Messeeh
- Past Future Continuous / Morteza Ahmadvand, Firouzeh Khosrovani
- Replica / Chouwa Liang
- The Last Khorumi / Ani Jgenti
- The Track / Ryan Sidhoo

Ulusal Profesyonel Kategori Finalist Filmler;

- Ben 12 Bin Yaşındayım / Batuhan Karadağoğlu
- Bir Sürgünün Not Defteri: Misina / Mert Güncüer
- Filos / Orhan Tekeoğlu, Nurdan Tümbek Tekeoğlu
- Kavak Ağacının Gölgesinde / Kenan Diler
- Katran / Ali Rıza Avcı
- Kireç Ocakları - Son Ateş / Serkan Uslu
- Parşömen Mevsimleri / Eren Aybars Arpacık
- Sednaya / Mehmet Ali Poyraz
- Tuzdan Hayaller / Musa Ak
- Yankı Odaları: İnternetin Kaybolan Demokrasisi / Barış Kaya

Ulusal Öğrenci Filmleri Kategorisi Finalist Filmler;

- Ahraz / Abdülsamet Mavi, Muhammed Açar, Ege Döngel
- Bahri'nin Doğuşu / Berkay Kaan Özcan
- Baş Aşağı / Cemal Karaaslan
- Büyükorhan'da Zaman / Mehmet Can Türk
- Kadim Dostluk / Hüseyin Yolu
- Körebe / Yağmur Kaya
- Mevcut Üç / Onur Sürek
- Sarı Kanarya / Melike Kaya
- Vısal / Hilal Kabadaş
- Yitik Zamanın İzinde / Kayra Yılmaz

Proje Destek Kategorisi Finalist Projeler;

- Ali Rıza Bey / Ahmet Alan
- An Gorta - Yıldız ve Hilal / Hayriye Savaşçıoğlu
- Balat: Kimin Mahallesi? / Tolga Teke
- Beklemede / Furkan Yavuz
- Eber: Suyun Hatırası / Tuğçe Özdemir
- Format / Hazar Uyar
- Hiç Görmediğim Eve / Erkan Yaşar
- Son Kar / Yahya İşıl
- Warpoly / Batıkan Köse
- Zifiri Aydınlık / Ayşenur Yavaş

TRT
humanitarian
film festival

Sadece bir film festivali değil
bir deneyim

Küresel insani hikâyeler, görünür olmaya devam ediyor

Küresel insani meselelere dikkat çeken güçlü hikâyelerin buluşma noktası TRT Humanitarian Film Festival için başvurular başladı. Bu yıl sekizincisi düzenlenecek festival kapsamında kısa film başvuruları, 15 Haziran 2026 tarihine kadar www.trthumanitarianfilmfestival.com adresi üzerinden yapılabilecek.

Festival kapsamında bu yıl da en iyi üç film ve TRT Özel Ödülü olmak üzere toplam dört ödül verilecek. Yarı finalistler alanında uzman ön jüri tarafından belirlenecek, ardından projeler uluslararası ana jüri tarafından değerlendirilerek kazananlar belirlenecek.

Sobacı, yarışma başvuruları için anlamlı bir mesaj paylaştı

TRT Genel Müdürü Prof. Dr. Mehmet Zahid Sobacı da sosyal medya hesabından yaptığı açıklamada, "İnsanlığın gerçek meselelerini sinema aracılığıyla görünür kılan TRT Humanitarian Film Festival için başvurular başladı," ifadeleriyle süreci kamuoyuna duyurdu. Festival, her yıl olduğu gibi bu yıl da sinemanın evrensel diliyle insan hikâyelerini ele alarak farkındalığı artırmayı hedefliyor.

Savaş, göç, iklim değişikliği, kadın hakları ve yoksulluk gibi günümüzün en önemli krizlerini odağına alan festival, dünyanın dört bir yanından gelen kısa filmleri bir araya getiriyor. Festival önemli bir misyonu daha yerine getirerek genç yeteneklerle deneyimli sinemacıları aynı çatı altında buluşturuyor. Bu yönüyle festival katılımcılara, uluslararası bir platformda kendilerini ifade etme ve sektör profesyonelleriyle doğrudan etkileşim kurma imkânı sunuyor.

Geçtiğimiz yıllarda yoğun ilgi gören festival, 2018'den bu yana 11 bini aşkın başvuruya ev sahipliği yaparken 27 filmi ödüllendirdi. Özellikle önceki edisyonlarda farklı coğrafyalardan gelen çarpıcı hikâyelerin öne çıkması, festivalin uluslararası ölçekteki etkisini her geçen yıl artıran bir ivmeyle güçlendirmeye devam ediyor.

1 Mayıs'ta sinemalarda!

Osmanlı'nın görkemli şenlik geleneğinden ilham alan TRT ortak yapımı animasyon filmi "Şehzade: Büyük Şenlik", 1 Mayıs'ta sinemaseverlerle buluşmaya hazırlanıyor. Renkli anlatımı, güçlü hikâyesi ve kültürel dokusuyla öne çıkan yapım, özellikle çocuklara yönelik eğlenceli ve öğretici bir sinema deneyimi sunmayı hedefliyor.

Film, sarayda düzenlenen büyük bir şenlik sürecinde sorumluluk almayı öğrenen Şehzade Murat'ın hikâyesini merkezine alırken; dostluk, cesaret ve dayanışma temalarını sıcak bir anlatımla işliyor. Osmanlı döneminin ihtişamlı atmosferini yansıtan yapım; kostüm, müzik ve sahne tasarımlarıyla izleyiciyi geçmişin büyüdü dünyasına taşıyor. Senaristliğini ve yönetmenliğini Murat Karahüseyinoğlu'nun üstlendiği, animasyon yönetmenliğini ise Hakan Bol'un yaptığı film, geleneksel unsurları modern animasyon teknikleriyle buluşturuyor.

Saraydan gizlice çıkarak halkın arasına karışan genç şehzadenin yolu, kimliğini saklayan İtalyan bir prensesle kesişir. Bu karşılaşma, ikiliyi hem eğlenceli hem de tehlikeli bir maceranın içine sürüklerken, hikâye izleyiciye keşif, dostluk ve büyüme üzerine sürükleyici bir yolculuk sunuyor.

TRT Arabi 16 yaşında!

4 Nisan 2010'da yayın hayatına adım atan TRT Arabi, Türkiye ile Arap dünyası arasında kurduğu güçlü medya bağının 16'ncı yılını kutluyor. Kuruluşundan bu yana geniş bir coğrafyada etki gösteren kanal, bugün yüz milyonları aşan izleyici kitleleriyle bölgesel yayıncılığın dikkat çeken aktörlerinden biri olarak yayınlarına devam ediyor.

TRT'nin küresel iletişim vizyonunun önemli ayaklarından biri olan TRT Arabi, habercilikte güven ve dengeyi merkeze alan yaklaşımıyla öne çıkıyor. Arapça konuşulan coğrafyaları kapsayan geniş bir alana hitap eden kanal, gelişmeleri yalnızca aktarmakla kalmıyor; olayların arka planını irdeleyen içerikleriyle izleyicisine derinlikli bir perspektif sunuyor.

Uluslararası gelişmelerden bölgesel dinamiklere kadar geniş bir gündemi yakından takip eden TRT Arabi, Türkiye'nin diplomatik açılımlarını ve insani yaklaşımlarını küresel kamuoyuna aktaran en önemli platformlardan biri olarak konumlanıyor.

On altı yıllık yayın serüveninde güvenilir bilgiye erişimin önemli adreslerinden biri hâline gelen TRT Arabi'nin yeni yaşını kutluyoruz.

TRT Fransızca 4 yaşında!

5 Nisan 2022 yılında yayın hayatına başlayan TRT'nin dijital haber platformu TRT Fransızca geçtiğimiz günlerde yeni yaşını kutladı. Dört yıldır uluslararası habercilikte yeni bir soluk olarak Fransızca konuşulan 28 ülkeye hitap eden platform, kaliteli ve özgün gazetecilik anlayışıyla 7/24 siyaset, ekonomi, kültür-sanat, yaşam haberleri yayımlayarak dünya çapında geniş bir takipçi kitesine ulaşıyor.

TRT Fransızca, sosyal medya platformlarında 2,5 milyon takipçi ve yarım milyona ulaşan gösterimleriyle her geçen yıl etki gücünü daha da artırıyor. TRT'nin "uluslararası etki" vizyonun bir parçası olarak, dünyanın belli odak noktaları etrafında toplanan tek taraflı habercilik anlayışına karşı bir duruş sergileyen platformun yeni yaşını kutluyor, başarılarının devamını diliyoruz.

TRT İspanyolca 2. yaşını kutluyor

26 Nisan 2024 tarihinde kurulan TRT İspanyolca, bu ay ikinci yılını geride bıraktı. İspanyolca konuşulan 18 ülkeye hitap eden dijital haber platformu, Latin Amerika'dan Avrupa'ya uzanan geniş bir coğrafyada yaklaşık 560 milyon İspanyolca konuşan bir coğrafyaya hitap ediyor. TRT İspanyolca, Türkiye'nin barış, adalet ve diplomasi merkezli dış politikasını daha geniş kitlelere aktarma imkânı sağlarken; aynı zamanda ülkeler arasında köprü kuran stratejik bir iletişim alanı da oluşturuyor. TRT'nin insanı merkeze alan yayıncılık anlayışının bir yansıması olan TRT İspanyolca, iki yıldır "insanın önemsendiği yer" mottosuyla yayınlarına devam ediyor. Ülkemizin ekonomik, kültürel ve beşeri potansiyelini daha görünür kılmaya hedefinde olan platform, birçok Latin Amerika ülkesiyle kurulan dostluk köprülerini daha da sağlamlaştırma fırsatını veriyor olması bakımından öne çıkıyor.

Millî egemenliğin izinde

Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu bünyesinde yer alan Atatürk Araştırma Merkezi Başkanlığı tarafından, Türkiye Büyük Millet Meclisinin açılışının 100. yılı dolayısıyla armağan edilen “TBMM ve Millî Egemenlik” isimli kitap, bir milletin kendi kaderini tayin etme mücadelesini ve demokrasi yolculuğunu derinlemesine ele alıyor.

Türkiye'nin yakın tarihine yön veren en önemli kavramlardan biri olan millî egemenlik, yalnızca bir yönetim biçimini değil, bir milletin kaderine sahip çıkma iradesini ifade eder. İşte “TBMM ve Millî Egemenlik” adlı değerli kitap, bu büyük fikrin nasıl doğduğunu, nasıl kökleştiğini ve bugünlere nasıl ulaştığını idrak etmek isteyen herkes için güçlü bir rehber niteliği taşıyor. Eser, geçmişin izlerini sürerek bugünü anlamak ve geleceğe daha bilinçli bakmak isteyen okuyucular için eşsiz bir kaynak sunuyor. Bir asırlık kutlu tarihî mirasın, millî egemenliğin, demokrasi ve temsil kavramlarının özümsemesine katkı sağlamak amacıyla hazırlanan bu kapsamlı eserde; millî egemenliğin kurumsallaşma süreci, demokrasi ve temsil kavramlarını algılamak için başta TBMM'nin ilk başkanı Gazi Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere Meclis başkanlarının öz geçmişleri, TBMM

Birinci Dönem milletvekilleri hakkında bilgiler, konuyla ilgili olarak 1921 yılında Mustafa Kemal Paşa ile yapılan mülakat, Atatürk'ün millî egemenlik ile ilgili fikir ve düşünceleri yer alıyor. TBMM ve millî egemenlik ana fikri etrafında bilim insanları tarafından kaleme alınan makalelerinin bulunduğu eserde ayrıca, TBMM hizmet binaları hakkında bilgiler ve millî egemenlik belgeleri de toplu olarak okuyuculara aktarılıyor.

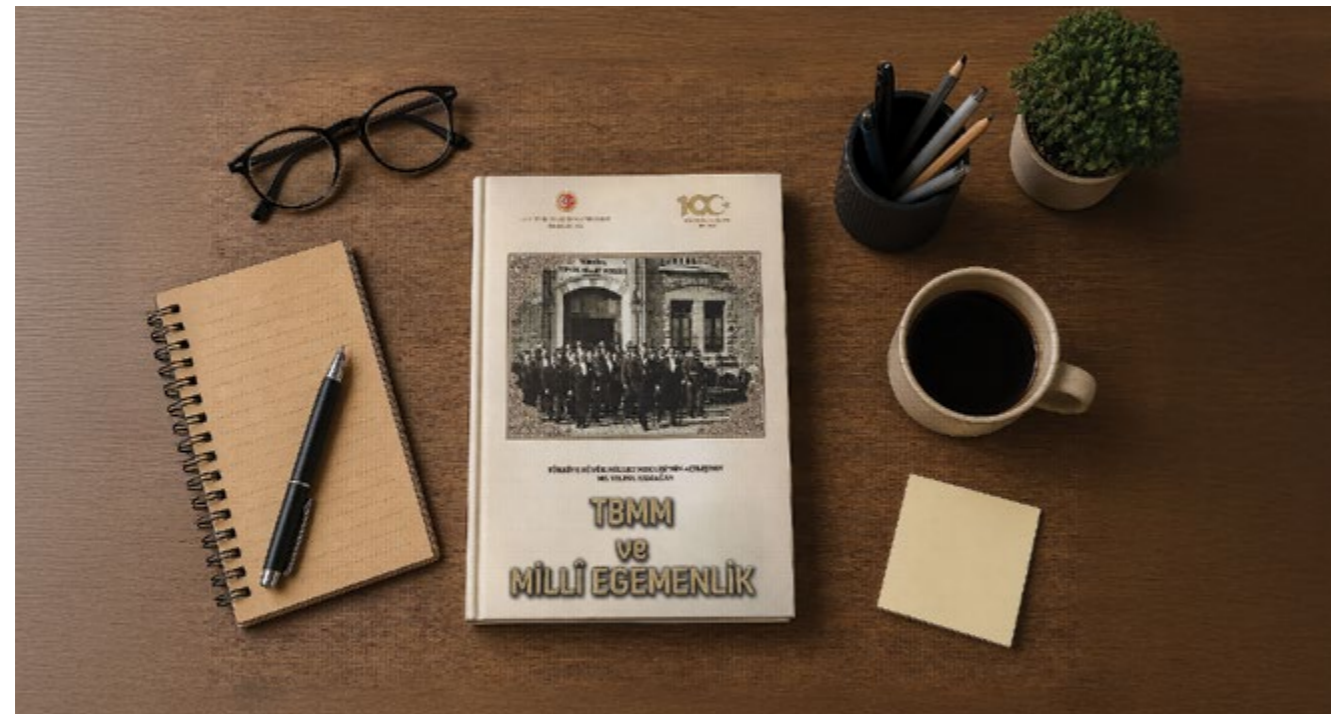
Geleceğe daha bilinçli bakmak isteyenler için

“TBMM ve Millî Egemenlik”, geçmiş ile bugün arasında sağlam bir köprü kurarak, okuyucusuna hem bilgi hem de bilinç kazandırmayı amaçlıyor. Türkiye'nin demokratik temellerini, millî egemenlik kavramının derinliğini ve bu değerlerin hangi fedakârlıklarla inşa edildiğini daha iyi anlamak için bir fırsat sunuyor. Bu kitap, yalnızca tarih meraklıları için değil; ülkesinin geçmişini öğrenmek, bugünü anlamlandırmak ve

geleceğine daha bilinçli bakmak isteyen herkes için önemli bir kaynak. Eser, yalnızca geçmişin bir anlatımı olmanın ötesine geçerek, okuyucuyu millî egemenlik kavramı üzerine düşünmeye davet eden bir niteliğe de sahip.

Sadece bir anma eseri değil

Türkiye'nin siyasi ve toplumsal gelişiminde belirleyici rol oynayan temel ilkenin tarihsel arka planını anlamak, tarihimizi daha sağlıklı değerlendirebilmek açısından büyük önem taşır. Kitap sunduğu belgeler, biyografiler ve akademik değerlendirmeler aracılığıyla okuyucunun hem bilgi dağarcığını genişletiyor hem de tarihsel farkındalığını derinleştiriyor. Bu bakımdan, “TBMM ve Millî Egemenlik”, sadece bir anma eseri değil; aynı zamanda düşünmeye, sorgulamaya ve bilinçlenmeye katkı sağlayan kalıcı bir çalışma olarak öne çıkıyor. Okuyucular esere, Atatürk Araştırma Merkezi Başkanlığının genel ağ sayfasından (<http://www.atam.gov.tr>) ve satış bürolarından ulaşabiliyor.

TRT
humanitarian
film festival

Sadece bir film festivali değil
bir deneyim

Başvuru için

trthumanitarianfilmfestival.com

Son Başvuru Tarihi

Haziran 15
2026

TRT 48. ULUSLARARASI
23 NİSAN
ÇOCUK ŞENLİĞİ

Gelecek
Çocukların

19-23 NİSAN
ANKARA